

คติธรรมคำสอน

พระอาจารย์ณรงค์ต วิริยโร (หลวงตาม้า)

วัดพุทธพรหมปัญญา (วัดท่าเมืองนะ)
ต.เมืองนะ อ.เชียงดาว จ.เชียงใหม่

คติธรรมคำสอน

ประธานที่ปรึกษา
พระอาจารย์วงศ์ดัด วิจิตรโร
(หลวงตาม้า)

ผู้จัดบันทึก
แม่ชีกัญญา เบ็ญจศิริวรรณ
(แม่ชีหนูนา)

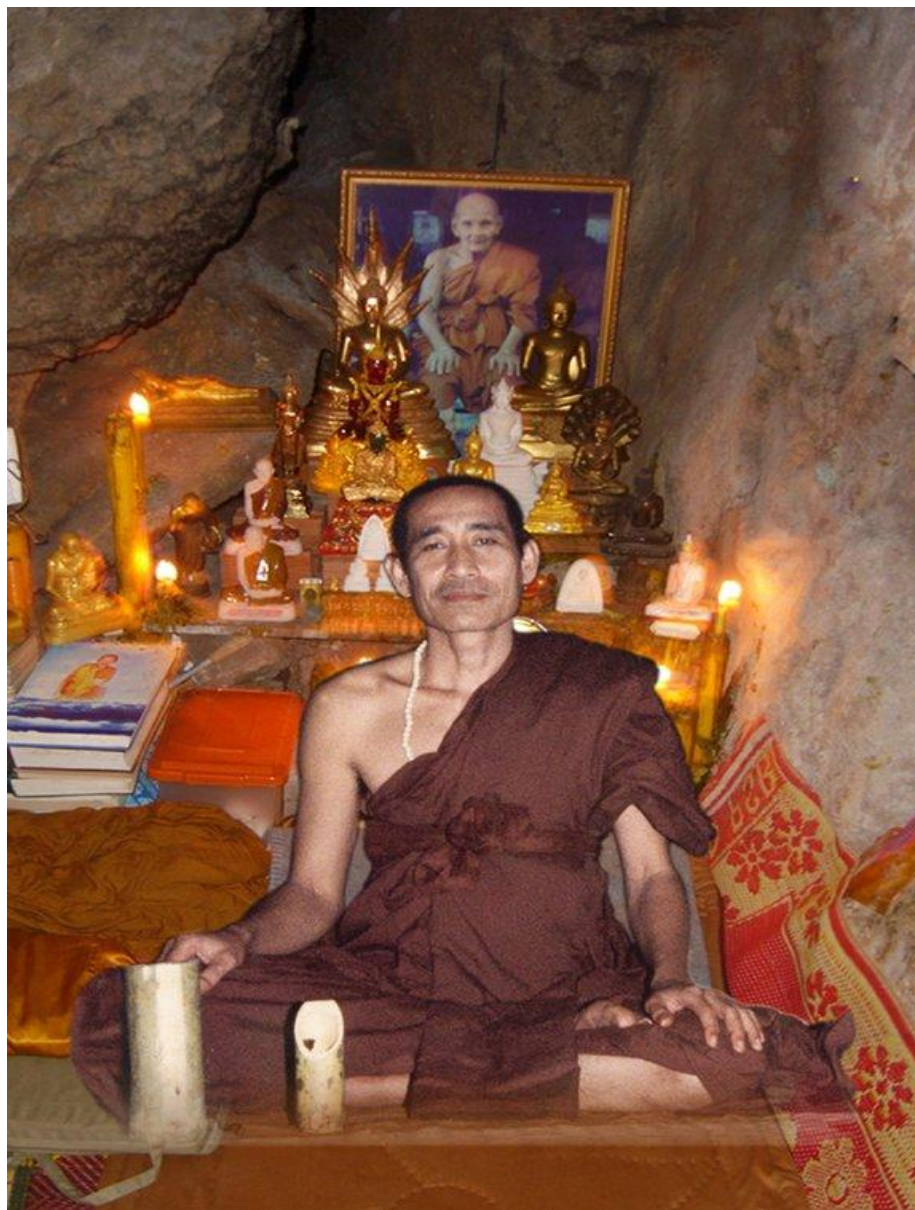
ออกแบบปกและจัดรูปเล่ม
ชยบุญโญ ภิกขุ

พิสูจน์อักษร
แม่ชีกัญญา เบ็ญจศิริวรรณ
(แม่ชีหนูนา)

จัดทำขึ้นเพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทาน
ไม่สงวนลิขสิทธิ์ในภาพพิมพ์
เพื่อเผยแพร่เป็นธรรมทานต่อไป

สนใจติดต่อข้อมูลข่าวสารได้ที่
www.watthummuangna.com
www.luangtama.com

ตำนาน

ท่านพระอาจารย์วรงค์ด วรียธโร (หลวงตามัง) ท่านเป็นพระสุปฏิปันโน ท่านเจริญรอยตามคำสอนขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ตามคำสอนของหลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ ซึ่งเป็นครูบาอาจารย์ของท่าน โดยที่ท่านเสียสละความสุขส่วนตัวเพื่อประโยชน์ส่วนรวม ท่านลาออกจากงานและออกบวชเพื่อค้นหาพระสัทธรรมจนแจ่มแจ้งชัดเจนแล้ว จึงได้ออกมาชี้แจงให้สรรพสัตว์ทั้งหลายได้เข้าใจตาม

เป็นเวลากว่า 20 ปี ที่ลูกศิษย์และภพภูมิทั้งสามแดนโลกธาตุได้รู้จักหลวงตา ทุกคนจำได้ถึงกระแสเมตตาของท่านที่มุ่งมีสิ่งสอนศิษย์ที่มีอยู่ทั่วประเทศ และต่างประเทศ ให้หมั่นไหว้พระ สวดมนต์ รักษาศีล เจริญภาวนา โดยไม่เห็นแก่ความเหน็ดเหนื่อย ทุกครั้งที่มิได้มาสนทนาธรรมกับท่าน ไม่ว่าท่านจะเหนื่อยล้าอ่อนเพลียเพียงใด แต่ทุกคนจะเห็นหลวงตาสั่งสอนธรรมะ ด้วยรอยยิ้มอันชุ่มเย็นใจอยู่เสมอ

กระแสเมตตาของท่านยังแผ่ไปสู่สรรพสัตว์ทั้งสามแดนโลกธาตุ อย่างไม่มีประมาณ เมื่อใดที่ท่านรับรู้ว่ามีภพภูมิวิญญานใดๆ ที่กำลังตกทุกข์ได้ยาก ท่านจะเมตตาเดินทางไป ณ ที่นั้น ไม่มีจังหวัดใดในประเทศไทยที่หลวงตา ไม่เคยเดินทางไป

หนังสือ "คติธรรมคำสอน" เล่มนี้ เป็นส่วนหนึ่งที่คณะศิษย์ได้จัดบันทึกไว้ ถ้าท่านผู้ใดได้นำไปศึกษาและปฏิบัติตามก็จะเข้าใจในเรื่องของภพภูมิ พลังงาน วิญญาน จิต และนิพพาน อีกทั้งยังเป็นประโยชน์กับตัวท่านเอง และภพภูมิทั้งหลายอีกด้วย และพลังงานอันไม่มีประมาณของท่านเองก็จะถูกบันทึกไว้ทั่วทั้งสามแดนโลกธาตุเรื่อยไปอย่างไม่มีประมาณ ไม่มีที่สิ้นสุด

คณะศิษย์

"บารมีหลวงปู่เต็มแผ่นดิน เอาบารมีท่านมาใช้"

"เราต้องพิจารณาในสิ่งที่ทำ"

"ก่อนนั่งสมาธิทุกครั้ง ต้องสมาทานศีลก่อนหลวงปู่สอนไว้"

"การเดินยังเป็นการสร้างบารมี เช่น เดินว่าลวดมนต์ เดินว่าไปให้ทาน
ขนาดนอน ขนาดเดิน ยังได้บุญเลย"

"การนอนลวดถาวณา คือ การฝึกจิตให้ดี"

"ถ้าใจสบาย... จิตก็จะนิ่ง"

"หลวงปู่ให้เข็ดทุกวันนี้ว่า... วันนี้... ถ้าไร หรือ ขาดทุน"

"มนุษย์... มองด้วยตา วิญญาณ... มองด้วยใจ"

"ตา... มองคนทั่วไป และ พิจารณาให้เกิดปัญญา
ตู่ตัวเรา... มองกิเลส... ตัดหญ้า... ขุดพรวน"

“วิธีการเข้าถึงไตรสรณคมน์ คือ จิต... อยู่ที่พระ
แล้วลวต... พุทธัง ธัมมมัง สังฆัง สรรณัง คัจฉามิ
เวลาเจอพระ... จิต... ก็เข้าไปกราบ ต้องฝึกจิตให้ติด ก็จะไม่เบื่อ
เราต้องฝึกกระแสของพลังงาน ต้องเข้าใจพลังงาน
พลังงาน... อาศัยจิต จิต... อาศัยธาตุ
เราสามารถดึงพลังงานจากใครก็ได้ แล้วนำไปทั้งสามแดนโลกธาตุ
เวลาลวตจักรพรรดิ... นรกก็จะหยุด สวรรค์ก็จะลวตด้วย”

“เวลาลมแพ... ให้ใช้พลังงานหลวงปู่”

“ลวตก่อนนอน... ใต้กลางคืน
ลวตก่อนตื่น... ใต้กลางวัน”

“เราต้องเข้าใจเรื่องพลังงาน ให้เข้าใจจิต
เราต้องโน้มพลังงานเข้าตัว ต้องทรงอารมณ์สบายให้ได้
ถ้ายังโกรธ หงุดหงิด ยังเกลียดอยู่ ก็ต้องเริ่มใหม่”

“สมการปฏิบัติของหลวงปู่... ไม่โกรธ ไม่ตำ”

“ทั้ง... ให้มาก พุด... ให้น้อย”

“ต้องรู้เรื่องพลังงาน การสะสมพลังงานทั้งเข้า ทั้งเย็น
เอาพลังงานหลวงปู่มาใช้”

“ต้องเชื่อ... และ... ศรัทธา”

“ยังใจ... ขอบไม่ขอบ... นิ่งไว้
พยายามภาวนา และนั่งถึงหลวงปู่ให้ได้ทั้งวัน ทั้งคืน
เวลานอน... ก็ลวตมนต์ไปตลอด
อาทิมานกาย แยกบ่อยๆ เต็มวัน”

“วิญญาณ... กลัวทำไม เวลาเราตาย... เราก็กลายเป็นผี
วิญญาณนะ น่าคบกว่าคนอื่น”

“เวลานอนให้ลวตบทจักรพรรดิจนหลับ
จิตจะได้ยึดบุญตอนนอน พอตื่นนอน
ลวตก่อนลุกจะได้รับบุญกลางวัน
อยู่ไม่นานก็ม่อง (ตาย) แล้ว
เวลาลวตให้นึกถึงถ้า นึกถึงหลวงปู่
ส่งบุญให้เจ้ากรรมนายเวร
ไปไหนก็ให้นึกถึงท่าน
นอนก็นึกถึงท่าน
เวลาลวตมนต์
ต้องลวตแบบ
มีอารมณ์สบายๆ”

“ถ้าไม่เกิดนรกกรรม พระสงฆ์จักรพรรดิช่วยได้ทุกอย่าง”

“ทำไม่ยากหรอก อยู่ที่จะทำหรือไม่ทำ”

“ถ้าตั้งใจแล้ว บุญก็สามารถทะลุทะลวงผ่านรูปนามได้”

“เวลาแล้วแต่กำหนดบริเวณรอบๆ ให้ลพภูมิมาลวดด้วย
ลวดทุกครั้ง... แต่ก็จะลวดกับเราทุกครั้ง”

“ไปไหนก็ช่างต้องทำตัวให้มีประโยชน์
ถ้าไม่มีประโยชน์กับคนก็ให้มีประโยชน์กับลพภูมิ เหวดตาต่างๆ
โดยการลวดบทจักรพรรดิ แล้วแผ่ไปให้ทั่วๆ
เป็นการฝากกระแสมะ เป็นกรรมบุญต่อกัน
ไม่ต้องไปกลัว ใช้รูปและนามในปัจจุบันให้มีประโยชน์”

“ลวดจักรพรรดิแล้วได้บุญ ให้ลวดไปเรื่อยๆ ลวดไปเรื่อยๆ
จิตก็จะละเอียดขึ้นเรื่อยๆ จนเป็นพรหม (นิ่งๆ ลบหายๆ)
จะสร้างบารมี หรือ จะไม่เกิด มันก็ไม่ยาก”

“มันไม่ยากหรอก ใจที่ยากนะ มันไม่ทำ”

“ถ้าตั้งใจไม่มี... บารมีไม่มี”

“ถ้าอารมณ์ได้... บุญจะบันทึกเข้าไปในจิต ทุกลมหายใจเข้าออก”

“เข้าลวด เย็นพิจารณาอารมณ์ ความคิดไปทางไหน ตีมาก ไม่ตีมาก
ถ้าอารมณ์ไม่ตีมาก บุญจะไม่รับ ถ้าอารมณ์ตี บารมีก็เกิด
แสงสว่างก็เกิด”

“ตา... กราบรูป ใจ... กราบนาม
ลวดจักรพรรดิ... เป็นการฝากกระแสมะ”

“จิต... ไม่ลบบาย บุญ... ไม่เข้า”

“จิตหยุด คือ จิตพัก พักได้เมื่อนิ่งสมาธิ”

“เราต้องปรับจิต เพื่อฟอกธาตุ”

“ลวดจักรพรรดิ ลวดอยู่ ไม่ได้คิดอะไร
ก็เป็นสมาธิ”

“หลับยังได้บุญ เพราะเวลาหลับ
ก็ฝันว่าไปทำบุญ
ไปส่งวิญญาณ ไปล้างแพ”

“เราหลับในจักรพรรดิ บุญก็เกิดในจิตแล้วส่งมาที่ธาตุอีกที เป็นสายใยกัน บางครั้งลวตไปเรื่อยๆ มันจะนิ่งไปเลยเจ็บไปเลย”

“ลวตจะให้ตีตองว่ากันเป็นปี ว่ากันเป็นหลายปี อย่าเลิกลวตละกัน มันต้องต่อเนื่อง ลวตแค่ลวตของหุ่มครึ่ง มันไม่พอ น้อยไป”

“เราเพิ่งเริ่มต้นเราต้องจดจ่อที่ไหนที่หนึ่งไปเรื่อยๆ เช่น นิ่งตुरुปหลวงปู่ไปเรื่อยๆ ก็ได้ พยายามทำให้ได้ก่อน จะได้ไม่ต้องไปฝึกใหม่ ต้องขยันและมีความสม่ำเสมอ เวลาตั้งใจลวต กระแสจะเข้าที่จิต แล้วเดี๋ยวมันจะออกทางธาตุ”

“เวลามองเห็นภาพหลวงปู่ มันก็จะเข้าไปที่ใจ แล้วจะออกที่ธาตุ เช่น เกิดปิติ แต่ถ้าภาพท่านเปลี่ยน แลตองว่าหลวงปู่เข้าไปที่ใจ”

“ถ้าจะเอาพลังงานท่านมาใช้ ต้องนึกถึงท่านบ่อยๆ จะทำอะไรตองนึกถึงท่านก่อนทุกครั้ง เอ็งคิดถึงข้า พลังงานไปกลับระหว่างกันมากถึงเท่าครั้ง หนึ่งตองมีตัวศรัทธา พลังงานก็จะเต็ม”

“ทำตัวให้สบาย ทำอารมณ์ให้ดี ถ้าอารมณ์ไม่ดี บุญไม่รับนะ”

“อารมณ์ไม่ดีระจิง..กรรมจะตามมานะ”

“อารมณ์ดี อยู่ในสถานที่ดี แสงสว่างก็จะเข้าไปที่จิต”

“ช่วยเหลือศาสนา จรรโลงศาสนา สืบทอดพระศาสนา”

"ความคิด กระแส ตัวยารมณฺเฑ ทำตัวให้สบายทุกวัน ทำอารมณฺเฑให้ดีไว้"

"เปลี่ยนทิศทางของความคิด เปลี่ยนกระแสโดยการสวด"

"ถ้าเรายังไม่มีกำลัง... ธิบั้งไม่ตี ให้หนีชะ
ถ้าธิบั้งมีก็จะเป็นกระแสจากไม่ตีให้ตีได้"

"อารมณฺเฑไม่ตีก็ให้คุยกับหลวงปู่ เราไม่มีกำลัง เราก็บอกหลวงปู่
อารมณฺเฑเราก็จะดีขึ้น ทำยังไงก็ได้ให้หยุดอารมณฺเฑตรงนั้นให้ได้"

"พิจารณาว่าทำกรรมฐานแล้วมีอะไรดีขึ้นไหม"

"ถ้าอารมณฺเฑไม่ตี บุญไม่เกิด"

"การนอนภาวนา เป็นการหนีที่ตีที่สุด"

"เราเกิดมาเพื่อรับเศษของกรรมและสร้างกรรมใหม่
เราจะตีกรรมได้หรือไม่ตี อยู่ที่กำลังของเรา
ต้องพิจารณาตัวเองว่า ทำยังไงให้หลักหนีกรรมให้ได้
ต้องตัดตรงไหน ธิบั้งเกิด... ธิบั้งทำ... ธิบั้งตาย... จะตีสร้างกำลัง
จะไม่เกิด... จะตีมีกำลัง... พอมมีกำลัง... เราจะไม่เกิดก็ง่าย
จะไม่เกิดอยู่ที่กำลัง... ถ้าหนีไม่ออกก็รับกรรมไป"

(ภจรม คช การกระทำทั้งดีและไม่ดี)

“ทำยังไงก็ได้ ทำอารมณ์ให้ดีทั้งวัน”

“อธิษฐานขอให้มันกำลังในการตัดกระแสที่ไม่ดี
ถ้าตัดไม่ได้ก็ต้องหนีให้ทัน”

“ก่อนนอน... สวด ก่อนตื่น... สวด ไปไหนมาไหน... ก็แผ่บุญไป
อีกสามปีเท่านั้น... กลายเป็นขี้”

“สวดภาวนาเพื่อเตรียมตัวตัดกรรม”

“วัดนี้... กรรมฐาน คือ การสวดจักรพรรดิ หรือ ไตรสรณคัมภีร์”

“ทำกรรมฐาน รักษาศีล ภาวนา หนักเป็นเบา เบาเป็นหาย”

“ถ้าเราสามารถนั่งๆ ฆบายๆ ได้ เราก็สามารถขยับออกได้”

“อธิษฐานสิ่งใดที่เกี่ยวข้องเกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า
ขอรู้ทันตามสภาพของความเป็นจริง อธิษฐานซ้ำๆ เต็มวิถีตัวเอง”

“นิมิตกับความฝันคล้ายกัน ต่างกันตรงนั่งเห็นกับนอนเห็น”

“เพียงแค่นั่งถึงท่าน วิญญาณก็ไปแล้ว”

“เวลากิน... ให้ลิ้นแพไป เพราะกระแสลมหรือสัตว์... ที่เรากิน
เป็นกระแสแห่งความอาฆาต ส่วนตัวก็ต้องลิ้นแพ
เพราะบางทีมันก็มีสารพิษ ใช้บลิ้นแพช่วยฟอกสารพิษได้”

“อธิษฐานขอกำลังพระทุกพระองค์ สิ่งที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้าทั้งหลาย
ทางตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ ให้รู้สัมผัสต่างๆ ตามความเป็นจริง”

“เวลาสวดอย่าไปกลัว ฤทธิไม่ทำอะไรเราหรอก เค้มาเอาบุญ”

“ตายก่อนกำหนด เป็นพวกตกภูมิ หรือล้มลง
เราฝากกระแสไปกับเทวดา และเหล่าวิญญาณจันทรเวส
(บางครั้งพวกที่ตกค้างนี้แหละ ทำให้เกิดอุบัติเหตุบ่อยๆ)
เวลาสวดกำหนดไปให้ฤทธิแฉะนั้น มาเอาบุญด้วยกัน
ตามฤทธิแฉะนั้นก็จะไต่บุญไปด้วย”

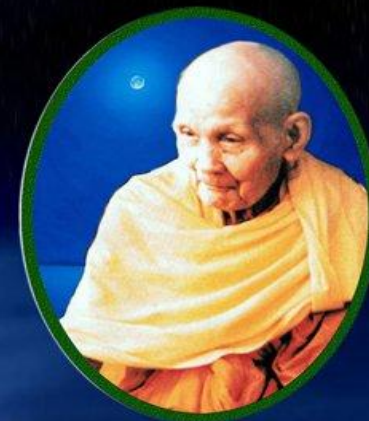
"พุทฺธัง ชีวิตตัง... ธัมมมัง ชีวิตตัง... มังขัง ชีวิตตัง
เราเอาชีวิตเป็นเครื่องบูชา พระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์"

"เวลาอยู่ที่อื่น เราอาจคิดว่าเรามาฆวัดบนถ้ำก็ได้ เวลาเจ็บป่วย
แยกจิตออกจากธาตุให้ได้ จะเป็นการทูลเกล้าความเจ็บปวดได้"

"แต่เมื่อจิตก็ไปแล้ว คิดบาปก็ได้บาป คิดบุญก็ได้บุญ"

"กระแฉที่ตัดต้องมิให้ใต้ทุกลมหายใจเข้าออก
ถ้าจิตไม่ตออารมณ์ก็จะเศร้า หน้าตาจะไม่ส่องใส
ถ้าเราทำอารมณ์ให้สบาย
จิตมันก็จะติดความสบาย ทำอะไรก็ง่าย
ที่ก่อนนอนให้ฆวัด เพราะเราจะได้รู้กระแฉของจิต
ต้องใช้เวลา ฆวัดไปเรื่อยๆ
วิธีนี้เป็นวิธีการฝึกสติอย่างหนึ่ง
การทำกรรมฐานที่จะฝึกไม่ใช่ฝึกร่างกายของเรา
ให้นิ่งได้นาน แต่เราจะฝึกสติของเราต่างหาก
จับจุดให้ดี"

"ทรงอารมณ์ให้ดี บุญก็จะเกิดขึ้น
ทุกลมลมหายใจเข้าออก"

"เอ็งทำอะไร ทำเลย ไม่ต้องกลัว
ถ้าเป็นเรื่องดี ทำไปเลย... ฆาตุ"

"ให้เราธรรมบุญทุกวัน เวลาเราธรรมบุญ เทพพรหม เทวดา ฤษภภูมิ
ก็จะมาธรรมบุญกับเราด้วย เวลาแผ่บุญให้ฤษภภูมิ
บอกเค้าว่ามาร่วมอนุโมทนาบุญกับเราด้วยนะ
ทำแบบนี้ไปไหนก็มีประโยชน์กับวิญญาณ
ก่อนจะฆแพแผ่บุญก็นึกถึงหลวงปู่ก่อน หรือกาพระ"

"บุญกับบาปจะถูกบันทึกที่จิต โดยอาศัยธาตุ พิจารณาให้ดี"

"พลังงานจะไม่หายไปจากโลก"

"อธิษฐานขอให้เทพพรหมฤษภภูมิทั้ง สยามแดนโลกธาตุ
เทพพรหมฤษภภูมิทุกผู้ทุกนาม ทุกสถานในที่ข้าพเจ้าไป
เชิญร่วมอนุโมทนาบุญกับข้าพเจ้า และหลวงปู่ตลอดชีวิต"

"อนาคตอยากเป็นอย่างไร ทำปัจจุบันให้ดี"

“ส่วนใหญ่ที่เรากังวล เพราะเรากังวลเรื่องอนาคต เราไม่รู้อนาคต แต่ถ้าผ่านมันไปได้ มันก็ง่าย กล้วย”

“จักรพรรดิ ฆวตไปก็ช่วยให้สิ่งไม่โตไม่เกิดโต ทำให้เกิดบุญฤทธิ์ อิทธิฤทธิ์ และปิดอบายภูมิ”

“สิ่งขานุสติ ทำเพื่อให้มีกำลัง เพื่อพิจารณาสิ่งที่เข้ามากระทบ”

“เรานึกถึงท่านครั้งเดียว ท่านนึกถึงเราไปกลับไม่ต่ำกว่าเก้าครั้ง”

“ในยุคนี้จักรพรรดิแรงสุด มีทั้งอิทธิฤทธิ์และบุญฤทธิ์ มีทั้งทางโลกและทางธรรม ฆวตไม่ต่ำกว่าสามปีจะมีทิพยอำนาจ จะไม่เกิดหรือสร้างบารมีก็ง่าย”

“แต่ฆวตจักรพรรดิก็ไปนิพพานได้ ต้องฝึกหลายปี ตั้งแต่ตื่นยันหลับ ฆวตมนต์ แม่เมตตา ส่งวิญญาณ แม่เมตตาให้คนป่วย ให้พิจารณาเอา”

“บุญ คือ ความกล้วยใจ”
“ฆวตไปเรื่อยๆ สามปี จะมีทิพยอำนาจ”
“ถ้ามีกำลังเมื่อไหร่ ก็ไปนิพพานเมื่อนั้น”

“ทุกอย่างอยู่ที่ตัวเรา เราจะเอายังไง จะทำหรือไม่ทำ”

“ชีวิตมันสั้น ต้องรีบทำ ไม่ต้องรอ”

“กรรมฐาน คือ งานของจิต”

"จะไปนิพพาน... บารมีสิบต้องเต็ม"

"เวลาทำบุญ ทำความดี คิดว่าตัวเองเป็นพระ "

"แต่ฆวัดบพจักรพรรดิทุกวันก็ปลอตภัยจากโรคแล้ว ฆวัดไปเรื่อยๆ จะมีความระลึกรู้ เตี้ยหวหลงปู่ก็มาบอกเอง"

"เมื่อมีปัญหา ฆวัดแล้วจะเข้าไปในปัญหาเลย จะมีทางออก"

"คนที่ภาวนา... แล้วสงบในระยะสั้น... ไม่มีพรอก "

"การอธิษฐาน คือ การฝากกระแสนั่นเอง"

"พิจารณาสิ่งแวดล้อมที่เราอยู่...นี่คือ...ปัญญา "

"จิตภาวนาต้องอาศัยธาตุ ถ้าธาตุไม่อำนวย แลตงว่าเป็นแค่กรรมในอดีตไม่ต้องไปสนใจ ทำต่อไป"

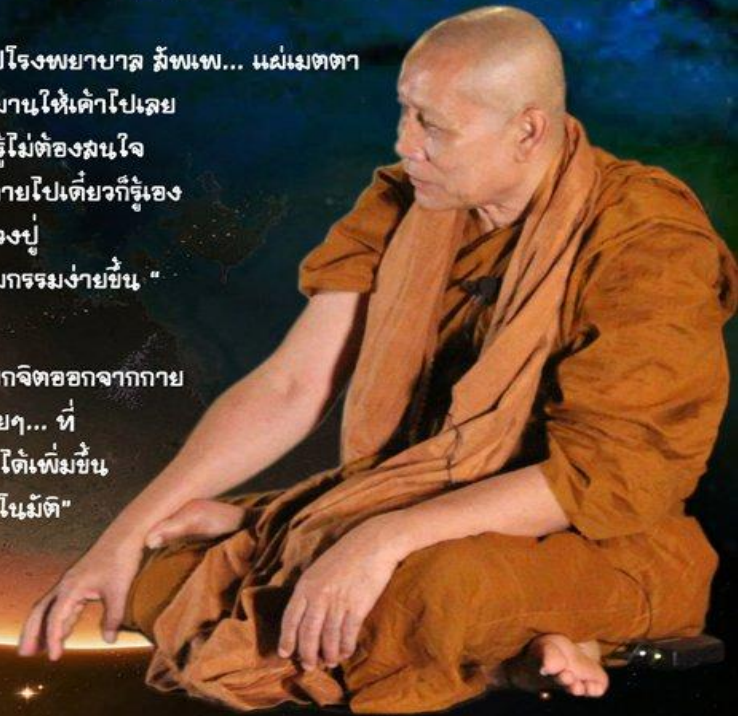
"คนจะมีสมาธิต้องมีอารมณ์สบายก่อน"

"พลังงานผ่านรูปและนาม ผ่านจิตและกายเรา ตามสิ่งที่เรานึกคิด"

"ให้อธิษฐาน บุญที่ทำตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต ขอให้ภพภูมิ เทพพรหมเทวา มาอนุโมทนาตลอดชีวิตของข้าพเจ้า เมื่อไปไหน หัวหั่งสามแดนโลกธาตุ ขอพลังงานหลวงปู่ จงครอบวิมานให้ทุกผู้ทุกนามตลอดชีวิตของข้าพเจ้า"

"เวลาไปโรงพยาบาล ฆัพเพ... แม่เมตตา ครอบวิมานให้เค้าไปเลย เค้าไม่รู้ไม่รู้ไม่ต้องสนใจ เพราะตายไปเตี้ยหวก็รู้เอง รู้จักหลวงปู่ ก็ไปตามกรรมง่ายขึ้น "

"การแยกจิตออกจากกาย ไปหลายๆ... ที่ บุญก็จะโตเพิ่มขึ้น โต้ยอติโนมัตติ"

“เวลานี้ถึงสมาธิ หรือจะไปไหน ให้นึกถึงพระก่อน เพราะสายใยจะส่งถึงกัน กระแสจิตกับกระแสพระจะอยู่ร่วมกัน นึกถึงพระบ่อยๆ เมื่อนานไป... สามารถใช้พลังงานจากพระ มาเป็นประโยชน์ได้ ทั้งทางโลก และ ทางธรรม”

“การฟอกบุญ ฟอกที่มนุษย์ แต่สามารถเป็นประโยชน์กับมนุษย์ และวิญญาณอื่น พลังงานรับที่จิต... ออกที่ธาตุ”

“กรรมในอดีตแก้ไม่ได้ แต่สามารถหนีได้”

“อดีต คือ ปัจจุบัน
การกระทำปัจจุบัน คือ อนาคต
จะเปลี่ยนอดีต หรืออนาคต
ต้องเปลี่ยนที่ปัจจุบัน”

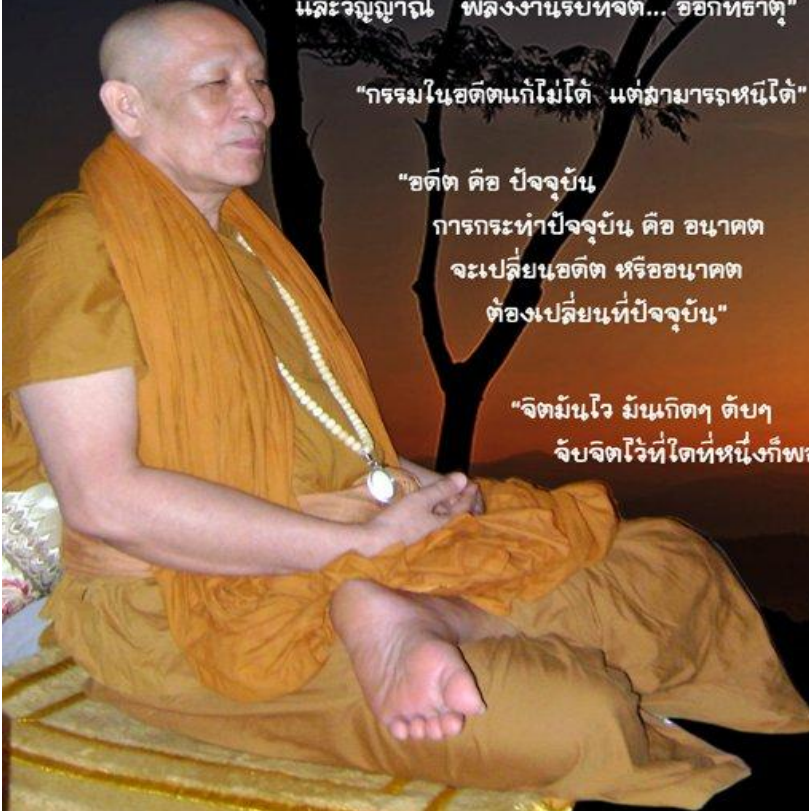
“จิตมันไว มันกึกๆ ตึบๆ
จับจิตไว้ที่ใดที่หนึ่งก็พอ”

“อธิษฐาน... ลูกขอตั้งจิตจะอธิษฐาน บุญที่ข้าพเจ้าได้ทำในชาตินี้ ขออุทิศให้เจ้ากรรมนายเวร ปีตา มารดา หมู่ญาติทั้งหลาย ภพภูมิ เทพพรหมเทวา และทุกผู้ทุกนาม ที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ขอทุกๆ ท่านมาอนุโมทนาที่ข้าพเจ้าตลอดชีวิต ข้าพเจ้าไปไหน ขอให้ภพภูมิมาอนุโมทนาที่ข้าพเจ้าทุกสถานที่ที่ไป”

“กรรมหนีไม่ได้ แต่เราเลือกที่จะไม่คิดถึงมันได้ แต่เราเอาบุญฤทธิ์ไปตัด อาจจะช่วยได้โดยการอธิษฐาน ถือศีล ถวสมนต์ บวช เพื่อตัดกระแสไม่ให้ถึงกรรมไม่ตีได้”

“สิ่งที่พักเวลานอน มันเป็นการพักผ่อนธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม แต่จิตเราไม่เคยได้พักเลย เวลาหุ้งชันมากๆ ก็ให้สูดหายใจลึกๆ แล้วค่อยๆ ปล่อยลมออกมาทีละนิด ไม่ต้องแรง ทำสบายๆ จากรู้เป็นเดือน จากเดือนเป็นปี เต็มวงกตตัวเอง”

“บาปบุญ ก็อยู่ที่จิต
แต่อยู่คนละมิติ”

"อธิษฐาน... ขออาราธนาบารมีกำลังจักรพรรดิที่ลูกได้ฆวัดทุกวัน
สิ่งหนึ่งสิ่งใดก็ตามที่เกี่ยวข้องกับข้าพเจ้า ทั้ง ตา หู จมูก ลิ้น กาย
ใจ ขอให้ข้าพเจ้ารู้เห็นตามสภาพความเป็นจริง"

"ไปไหนให้ฝากกระแฉกกับหวัดตาที่เราไป อนุโมทนาบุญกับผู้สร้าง
ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และอนาคต และขอเชิญหวัดตา...
มาอนุโมทนาบุญของเราด้วย เราจะได้มีพวกเยอะๆ"

"อยากให้คนอื่นทำดี เราต้องทำความดีให้คนอื่นเค้าเห็น
เราไม่สามารถเปลี่ยนใครได้ ก็อุเบกขาเสีย ตัวใครตัวมัน"

"ศิลาต ตักว่าไม่มีศิลาเลย มีปมก็ตักว่าไม่มีอะไรเลย"

"เราต้องตามดูตัวเองบ่อยๆ เราจะโตเข้าใจตัวเอง
ต้องรักษาจิตและรักษาธาตุ เพื่อการดำรงชีพปัจจุบัน
และสิ่งที่เราอยากจะไปในอนาคต กรรม... ไม่รู้จะมาตอนไหน
เราจึงต้องปรับจิต ปรับใจ เตรียมตัวไว้ให้ดี"

"พุทฺธัง ชีวิตัง เมปูเชมิ ขอถวายชีวิตเป็นพุทธบูชา"

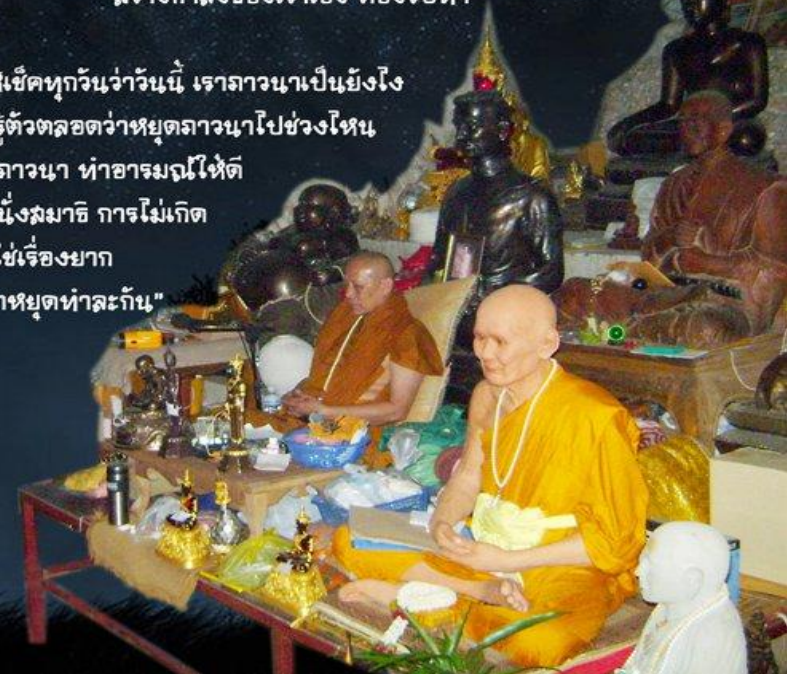
"ต้องรักษาอารมณ์ไม่ให้ขึ้นลงมากจนเกินไป
ให้หลักการกระหนบของอารมณ์ตัวเอง ต้องตั้งจิต อารมณ์ ฆวัด ให้ดี
ทำอารมณ์ให้สบาย ให้พิจารณาทุกวัน"

"เข็ศอารมณ์ตัวเองบ่อยๆ... คิดดี หรือ ไม่ดี
ให้ตรวจทุกวัน... พิจารณาทุกวัน"

"ไม่มีใครช่วยเราได้... นอกจากตัวเราเอง"

"เราแก่ลงทุกวัน เวลาเหลือน้อยแล้ว ต้องรีบสร้างกำลัง
เพื่อจะเคลื่อนภพภูมิ จะออกจากทุกข์ จะสร้างบารมี
จะช่วยเหลือศาสนา ก็แล้วแต่คำอธิษฐาน
ปฏิบัติมาทั้งหมดก็เพื่อเตรียมตัวไป
สร้างกำลังของเราเอง ต้องรีบทำ"

"ให้เข็ศทุกวันว่าวันนี้ เราถาวนาเป็นยังใจ
ให้รู้ตัวตลอดว่าหยุดถาวนาไปช่วงไหน
แค่ถาวนา ทำอารมณ์ให้ดี
ฝึกนั่งสมาธิ การไม่เกิด
ไม่ใช่เรื่องยาก
อย่าหยุดทำละกัน"

"หลวงจักรพรรดิสหายๆ ให้ได้ทั้งวัน ไม่จำเป็นต้องนับหรือบอกว่าได้กี่จบ
หลวงให้ได้ตลอดเวลา... ไม่ต้องพูดกับใครมาก... หลวงไป...
ง่วง... ถิ่นนอนหลวง ตื่นมา... ก็หลวงต่อ"

"จับภาพหลวงปู่ได้ ภาวนาไป แต่สิบปี รุ้หมดทั่วทั้งสามแดนโลกธาตุ
ไม่มีเรื่องใดที่ไม่รู้"

"เวลาส่งวิญญาณก็จับภาพหลวงปู่
แล้วก็นักภาพหลวงปู่ซ้อนไปในสิ่งที่เราจะส่ง ถ้ามีเวลาก็มีแพะ"

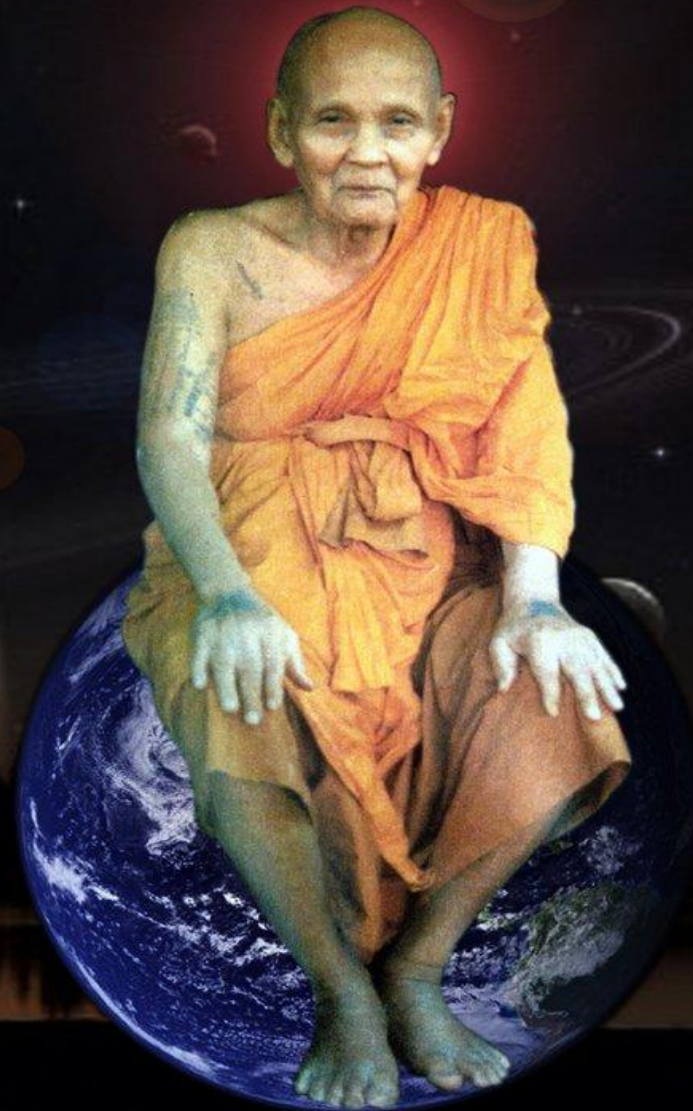
"กระแสด่านเราไปยังที่ที่เราไปถึง จากคิตรมาเป็นมิตร"

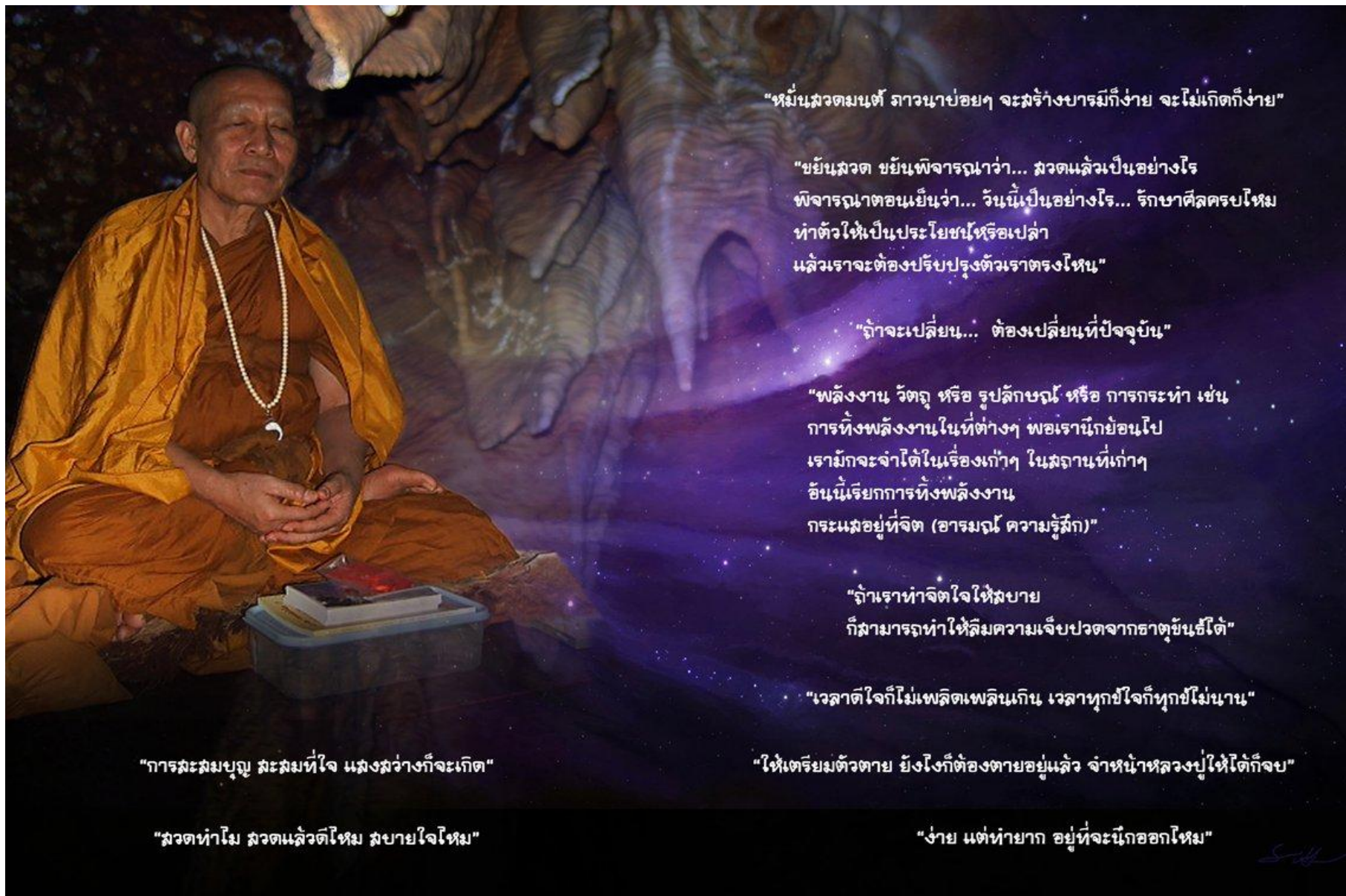
"กินได้แต่อย่าให้ติด อย่าติดตรม ไม่จำเป็นต้องไปแสวงหามาเข้าปาก"

"การโยหนากันและกันนี่คือการฝากกระแสด เช่น...
ไปวัดก็โยหนากับผู้ที่สร้างวัดนี้ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน อนาคต
ขอเหวตา ถพถมิมบิณวณเวิตมาอนุโยหนากับข้าพเจ้าด้วย
ตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน อนาคต ไปไหนมาไหนก็ฝากกระแสดไป
มันอยู่ที่เราจะคิดออกใหม่ว่าจะอนุโยหนากับบุญอะไร"

"พยายามรู้เท่าทันความรู้สึกของตัวเอง"

"บุญคือความสบาย บุญเก็บอยู่ที่จิต"

“หมั่นสวดมนต์ ถาวรน่าบ่อยๆ จะสร้างบารมีก็ง่าย จะไม่เกิดก็ง่าย”

“ขยันสวด ขยันพิจารณาว่า... สวดแล้วเป็นอย่างไร
พิจารณาตอนเย็นว่า... วันนี้เป็นอย่างไร... รักษาศีลครบไหม
ทำตัวให้เป็นประโยชน์หรือเปล่า
แล้วเราจะต้องปรับปรุงตัวเราตรงไหน”

“ถ้าจะเปลี่ยน... ต้องเปลี่ยนที่ปัจจุบัน”

“พลังงาน วัตถุ หรือ รูปสักขณฺ์ หรือ การกระทำ เช่น
การทิ้งพลังงานในที่ต่างๆ พอเราเินย่อนไป
เรามักจะจำได้ในเรื่องเก่าๆ ในสถานที่เก่าๆ
อันนี้เรียกการทิ้งพลังงาน
กระแสมอยู่ที่จิต (อารมณ์ ความรู้สึก)”

“ถ้าเราทำจิตใจให้สบาย
ก็สามารถทำหน้าที่เพิ่มความเจ็บปวดจากธาตุขันธ์ได้”

“เวลาดีใจก็ไม่เพ็ดเพลินเกิน เวลาทุกข์ใจก็ทุกข์ไม่นาน”

“ให้เตรียมตัวตาย ยิ่งไงก็ต้องตายอยู่แล้ว จำหน้าหลวงปู่ให้ได้ก็จบ”

“การละสมบุญ ละสมที่ใจ แล่งสว่างก็จะเกิด”

“สวดทำไม สวดแล้วดีไหม สบายใจไหม”

“ง่าย แต่ทำยาก อยู่ที่จะมีออกไหม”

“ลองนั่งสมาธิจนนิ่งดู แล้วจำอารมณ์ตอนนั้นไว้
พอชินกับอารมณ์ตรงนั้นแล้ว เมื่อมีปัญหา
หรือมีอะไรก็ตามมากระทบ เราก็จะเข้าอารมณ์ตรงนั้นเลย”

“จิตเรามีพลังงาน ให้สัตว์จักรพรรดิ แล้วทรงอารมณ์ได้ๆ หลายๆ ปี
คนอยู่ใกล้ก็จะชอบอุ่น จะเป็นที่รักของมนุษย์และหเวตดา”

“เวลาเดินไปไหนมาไหนก็ให้สัตว์ไปด้วย ก็จะมีกระแส มีพลังงาน”

“พลังงานจากรูปลักษณ์ทำให้เราอธิษฐาน
กระแสจะแผ่ออกไปได้ประมาณสามกิโลเมตร”

“เวลาเรานิ่งนิ่งๆ สบายๆ เราก็จะระลึกได้หมดแหละ”

“คนเราเกิดมาไม่เท่ากัน บางคนก็ช่วยเหลือ บางคนก็ช่วยเหลือกรรม”

“จะไปนิพพาน แต่รักษาดีอย่างไรดีไม่พอ ต้องทำบารมีสืบให้เต็ม”

“ทำอย่างไร... อารมณ์ถึงจะดี วันนี้... ขาดทุนหรือกำไร”

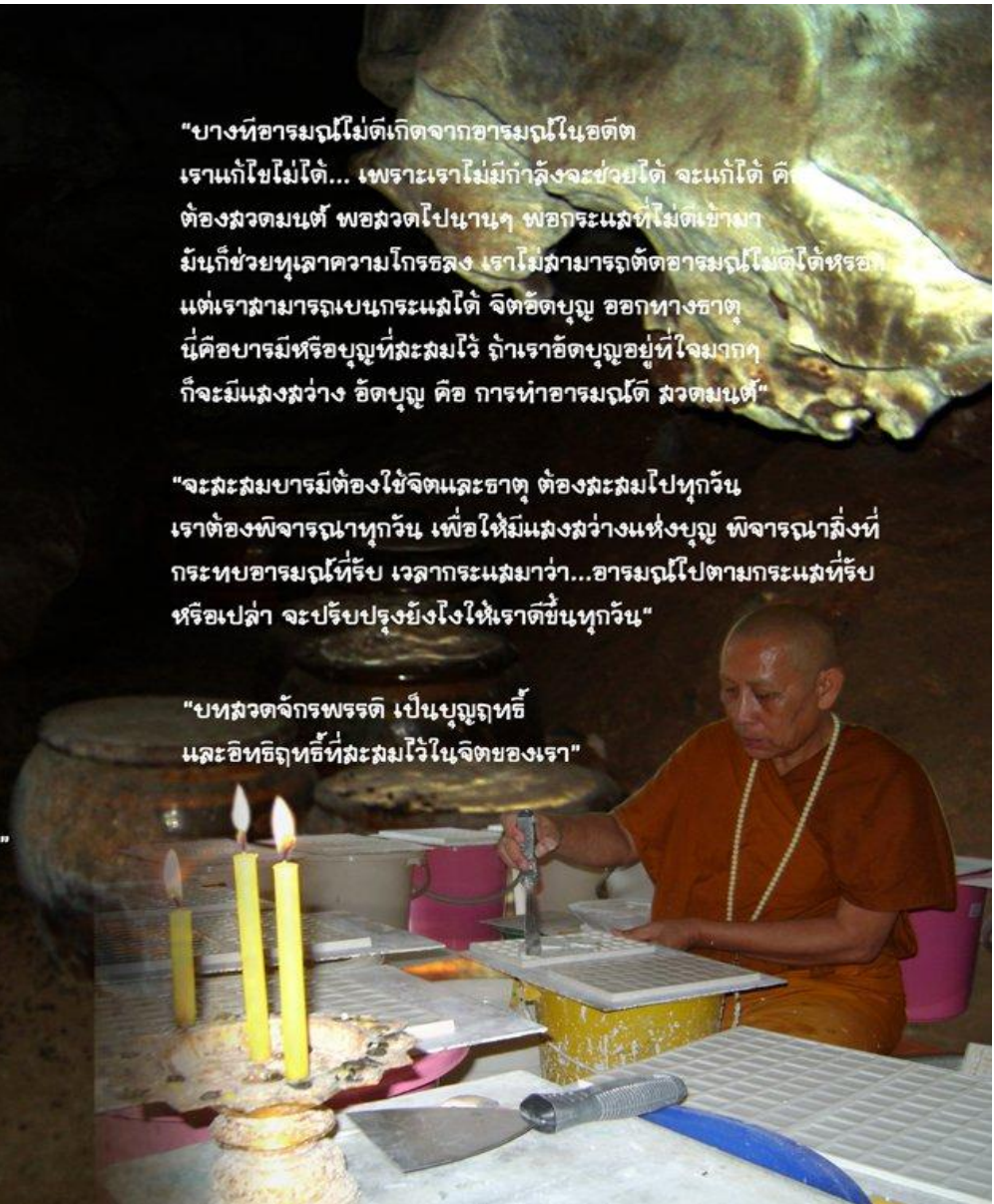
“ต้องทำอารมณ์ดีทุกลมหายใจ ถ้าอารมณ์ไม่ดีบุญอัตโนมัติไม่เข้า”

“บุญ คือ ความสบาย ถ้าทำสบายก็ได้บุญ”

“บางทีอารมณ์ไม่เกิดจากอารมณ์ในอดีต
เราแก้ไขไม่ได้... เพราะเราไม่มีกำลังจะช่วยให้ จะแก้ได้ คือ
ต้องสวดมนต์ พอสวดไปนานๆ พอกระแสที่ไม่ดีเข้ามา
มันก็ช่วยทุเลาความโกรธลง เราไม่สามารถตัดอารมณ์ไม่ได้ดีหรือ
แต่เราสามารถเบนกระแสได้ จิตอธิษฐาน ออกทางธาตุ
นี่คือบารมีหรือบุญที่สะสมไว้ ถ้าเราอธิษฐานอยู่ที่ใจมากๆ
ก็จะมีแสงสว่าง อธิษฐาน คือ การทำอารมณ์ดี สวดมนต์”

“จะสะสมบารมีต้องใช้จิตและธาตุ ต้องสะสมไปทุกวัน
เราต้องพิจารณาทุกวัน เพื่อให้มีแสงสว่างแห่งบุญ พิจารณาสิ่งที่
กระทบอารมณ์ให้รีบ เวลากระแสมาว่า... อารมณ์ไปไปตามกระแสที่รีบ
หรือเปล่า จะปรับปรุงยังงั้นให้เราระดับขึ้นทุกวัน”

“บหสวดจักรพรรดิ เป็นบุญฤทธิ์
และอธิษฐานที่สะสมไว้ในจิตของเรา”

"วันหนึ่งอารมณ์ไปเป็นใจ มีบุญหรือมีบาปมาก"

"ถ้าเราทำอารมณ์ได้โต สวดแต่วันเดียวก็ได้มาก ค่อยๆ ละสมไป
เพียงห้าปี หรือ สิบปี นั่งใกล้ๆ ก็รู้สึกเลย"

"จะมีวัดคนอื่นไม่ได้ เราต้องดูที่ตัวเรา"

"ถ้าสวดในใจทุกวัน... จะรู้เลยว่าจะมีสิ่งดีหรือไม่ดีเข้ามา
เราก็จะได้หลบทัน"

"อารมณ์ได้ก็บุญ อารมณ์ไม่ได้ก็บาป เราต้องทรงอารมณ์ให้ดี"

"นั่งสมาธิตอนเย็น ให้รวมบุญบารมีทุกวัน"

"ปฏิบัติธรรมที่เข้าเพราะกระแสภายนอก
การคุย... การไม่จริงจัง"

"ธรรมะ คือ การพิจารณาที่การภาวนา"

"การภาวนาจะดีหรือไม่ อยู่ที่การละสมพลังงาน
ระหว่างที่สวดว่าคิดไปทางไหน
เวลาสวดสบายๆ หรือคิดเรื่องอื่น
ทุกอย่างต้องทำจริงจัง
อธิษฐาน... มีการทำติดต่อกัน
อยู่กับตัวเอง ยุ่งกับคนอื่นน้อยๆ
ภาวนาไป"

"ถ้าเราทำกันจริงๆ จังๆ ไม่นาน ต้นมาก็รีบทำเลย
เวลาคุยกันก็ให้นึกถึงภาพ นึกถึงกระแสเวลาคุย นึกถึงคำสวด
ละสมไปเรื่อย จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี ขอแค่จริงจังนะ จบ"

"สมัยนี้ให้เขาตัวรอด อย่าไปดูคนอื่น เค้าจะดีไม่ดี เรื่องของเขา
เราไม่เกี่ยว แต่ตัวเราบางวันยังมีไม่เต็มเลย"

"ไปไหว้พระสวดมนต์ที่ไหน อย่าลืม พุทฺธิง ชีวิตตั้ง เวลานอนก็ให้
สวดมนต์จนกว่าจะหลับ หลงงปู้ว่า "ฝันของตัวเองก็ได้บุญ"
ทำให้เป็นปกติ กอนต้นนอนก็สวดก่อนค่อยลุก"

"ขอขมาให้เป็น ขอแล้วก็ปรับปรุงตัวใหม่ แก้ไขไปเรื่อยๆ พิจารณาไป"

"เรื่องไม่ดีของคนอื่นอย่าพูด เพราะถ้าเราเป็นตัวเริ่ม มันจะเป็นบาปต่อบาปที่ไม่ดี"

"การภาวนาจะดีหรือไม่ อยู่ที่การระดมพลังงานระหว่างที่ลวดว่า... คิดไปทางไหน เวลาลวดลบบ่อยๆ หรือคิดเรื่องอื่น หุกลอย่างต้องทำจริงจัง อธิษฐาน มีการทำติดต่อกัน อยู่กับตัวเอง อยู่กับคนอื่นน้อยๆ... ภาวนาไป"

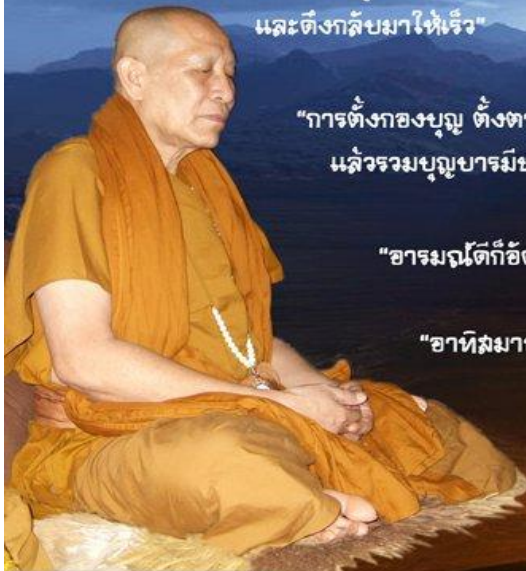
"บทจักรพรรดิ เป็นบทที่เป็นทิพย์ เอาจิตมาผูกไว้หาคำลวด จิตก็เป็นทิพย์ เราก็จะรู้ว่า ตอนนี้จิตเราอยู่ที่ไหน รู้ให้ได้ตลอดวัน และดึงกลับมาให้เร็ว"

"การตั้งกองบุญ ตั้งตามพระพุทธ ตั้งตามเจตีย์ แล้วรวมบุญบารมีของเราเข้าไปในกองบุญนั้น"

"อรามณได้ก็อิตฺตฺตฺตฺตฺต"

"อาหิสมานกายตองนิกถวยจิต"

"ฝึกจิตให้เหนือธาตุ"

“แค่จับภาพหลวงปู่ และฆราวาสจักรพรรดิแค่นั้น
เราเอากระแสจิตไปอยู่ที่หลวงปู่”

“ทิพยอำนาจ นึกถึงความดี นึกถึงพลังงาน
ฝึกจนจิตมีอำนาจมีพลัง”

“ทรงอารมณ์ให้ดีในเวลาฆราวาส ทิพยอำนาจจะเกิด”

“พิจารณาตามสภาพความเป็นจริงก็จะเลิกสงสัย
ให้พิจารณาว่าฆราวาสแล้วมีประโยชน์ไหม”

“วิญญาณแด่ร่อน ฆัณฑิไป ให้เค้าเปลี่ยนสภาพ แล้วคอยให้เค้ารับบุญ
เวลาจะมีเทพหรือช่วยใคร ให้ใช้บารมีหลวงปู่ก่อน...
แล้วก็ฆัณฑิไป นึกหลวงปู่มาครอบที่เราก่อน
แล้วกระแสก็จะส่งผ่านไปคนที่เรานึกถึง
จะส่งได้ดีไม่ดี ขึ้นอยู่กับว่า...
เรานึกถึงหลวงปู่ได้มากขนาดไหน
น้อมหลวงปู่ได้แค่ไหน”

“จักรพรรดิกับพุทธะ เหมือนเหรียญที่อยู่กับคนละด้าน”

“ต้องวางอารมณ์ให้ดี ช่วงที่ฆราวาสอย่าให้จิตมันเศร้า ฆราวาสไปเรื่อยๆ
สบายๆ แค่นึกถึงหลวงปู่ แล้วนึกถึงคนที่อยากฆัณฑิให้...
ก็จบแล้ว แค่นึก”

"พลังงานที่เต็ม จะรู้ว่าจะทำอะไรหลายๆ อย่างไปเรื่อย... ความระลึก
ถึงผู้มีคุณ ทำไปนานๆ เป็นภาพเลย"

"ช่วยวิญญาณใต้ ช่วยคนใต้ เป็นศาสตร์ที่ง่ายที่สุด
และมีประโยชน์สูงสุด จะไม่เกิดก็ใต้ ตั้งพลังงานมาใช้
นี่คือ...ทางลัดที่สุดๆ แล้ว"

"ต้องเช็ดตัวเองว่า สวดนานๆ แล้วดีขึ้นไหม เช่น เช็ดตามความฝัน"

"บอกหลวงปู่... เปิดสามแดนโลกธาตุให้เค้านั้น ให้วิญญาณ...เห็น
แล้วพอเค้ารู้... เค้าก็ไป... ไปตามกรรม... กรรมของแต่ละคน"

"ถ้าเราอธิษฐาน แล้วสวดก็บอกให้เทพพรหม ฤๅษี มาโมทนาเลย"

"ตอนนอน... ถ้าสวดแล้วนอน... ก็เป็นการอธิษฐานทั้งคืน
ธาตุนะพริกผอน แต่จิตกำลังทำงาน"

"ความกังวลเป็นตัวตัดบุญ"

"วิธีอธิษฐาน อัดพลังงานสร้างบารมี โดยการสวดภาวนา เพื่อเพิ่มกำลัง"

"รู้...รู้...รู้... ตามสภาพความเป็นจริง"

"ลองพิจารณาดูว่า แต่ก่อนกับเดี๋ยวนี้เป็นยังไง"

"ต้องรีบทำ... เวลามีน้อย"

"ยึดจักรพรรดิเข้าไปในจิต จิตอยู่ที่จักรพรรดิ"

"โพธิสัตว์... นั่งกับคิด"

"จะยึดพลังงานไม่ได้... ถ้าไม่อาศัยธาตุ"

"ครอบวิมาน เหมือนครอบบุญ นำบุญจากผู้มีบุญมาให้คนอื่น ผ่านรูปและนามของเรา"

"อธิษฐาน... ขอความขี้ตของ อย่าได้เกิดทั้งทางโลกและทางธรรม จนกว่าจะพ้นทุกข์ จนกว่าจะหมดความปรารถนา"

"คลื่นพลังงานคล้ายคลื่นของจิต
คลื่นของบุญ
บุญ คือ...
ความสบายใจ"

digitalb

"สติ (รู้ตัว) อารมณฺ์ จิต (มาจากพลังงานที่สงบ)
ตัวสงบจะช่วยแยกแยะความคิด จะช่วยรับสิ่งดี เบนสิ่งที่ไม่ดี
ใช้ความสบายใจเป็นตัวกลาง" "

"อย่าไปกลัววิญญาณจน... เพราะถ้าเราไม่กลัว... เค้าก็รับไม่ได้"

"กระแสที่ท่า บุญที่ท่า ศีลที่รักษา กระแสบุญที่ดีเป็นตัวเชื่อมพลังงาน
มาที่เรา (เรามีรูปมีนาม) แล้วก็กระจายไปทั่ว เป็นประโยชน์กับตัวเรา
และประโยชน์กับสรรพภูมิ"

"สมาธิ และ พิจารณา ต้องทำควบคู่กันไป"

"ภายในผู้ภายนอก จากจิตออกธาตุ"

"สวดมนต์และทรงอารมณฺ์ให้ดี"

"ปรับจิตเข้าถึงพรหมวิหาร
ทรงอารมณฺ์ให้ดี"

"รู้แล้วไม่ทำ... ก็ไม่เกิดประโยชน์อะไร"

"สวดเป็นประจำ... เวลาสวดให้สรรพภูมิมาสวดด้วย... ต้องบอกเค้า"

"บุญ บาป...
อยู่ที่จิต"

"การกระจายพลังงานของหลวงปู่ให้คนอื่นได้เข้าใจ ได้อานิสงส์เยอะ"

“ปรับที่เราแล้วไปที่ถพฐภูมิ เราเป็นตัวลื้อที่ติดกับวิญญูญาณที่อยู่
(ถพฐภูมิที่อยู่) ลวดไปเรื่อยๆ พลังงานก็เพิ่มมากขึ้นๆ...
ท่าน (ถพฐภูมิ) ก็สว่างขึ้นตามเรา
พลังงานบุญจะช่วยต่อท่านพลังงานที่ไม่ดีได้”

“บทลวดเป็นตัวเชื่อมเรากับพลังงาน ถ้าเรามีกระแสอยู่ที่หลวงปู่
อยู่ที่จักรพรรดิ กระแสเรากับกระแสของท่านอยู่ด้วยกัน แต่มองรูปก็พอ
ให้อธิษฐานเอา”

“คุณโส่ย ท่าน้ำมนต์ให้กิน อธิษฐานให้เค่าหาย ให้เจ้ากรรมนายเวร
มาอนุโมหนากับหลวงปู่”

“จิตเราถ้ากระทบอะไร ต้องรีบตั้งอารมณ์กลับมา
ให้เร็วเท่านั้น”

“เวลาเราจิตพลัดพลิน ลวดมนต์ในใจก็ได้บุญ”

“บุญหาง่าย แต่จิตเราจะโน้มไปหรือเปล่า”

“ถ้าเราคิดว่าตัวของเราลำบาก ก็ลำบาก
ถ้าคิดว่าตัวเราสบาย มันก็สบาย”

“ลวดแล้วอารมณ์ดี สบายๆ”

“สวดเพื่อประโยชน์แก่ตัวเอง แก่สรรพสัตว์ทั้งหลายและวิญญาณอื่น”

“อธิษฐาน... ขอความขัดข้องอย่าได้เกิด
เพื่อเอาธาตุขันธ์ รูปและนาม ของข้าพเจ้าทั้งหลาย
เพื่อประโยชน์ในทุกๆ สถานที่ที่ข้าพเจ้าไป ทุกสถานที่ที่ข้าพเจ้าอยู่”

“ไม่เห็น (ภพภูมิ)... แต่มีความรู้สึกก็ใช้ได้”

“ถ้าเค้าตำรา... ก็คิดว่า.. เค้าตำราดู ไม่ใช่ตำรา
เอาความโลภ โกรธ หลง ที่งั้วในโลกก่อนตาย... จบ”

“การเวียนว่ายตายเกิดอยู่ที่จิต อยู่ที่เรากำหนด”

“อธิษฐาน... กำหนดขอหลวงปู่ ให้หลวงปู่เป็นทุกอย่าง
ขอให้ท่านช่วยเหลือทั้งทางโลกและทางธรรม”

“จับภาพให้ชัด มองภาพไป นี้ถึงภาพ นี้ถึงพลังงาน
เหมือนบรรยายด้วยใจ”

“โลกนี้... ไม่มีคำว่าบังเอิญ”

“เวลาสวด... กำหนดจิตไปที่ต่างๆ ก็เหมือนเราไปสวดในสถานที่นั้น
โดยเราอาศัยทิพย์อำนาจ นี่คือ... การแยกโดยอาศัยมโน
ให้กำหนดไปหลายๆ ที่”

"มองตัวเอง อย่ามัวแต่มองคนอื่น
ถ้าเกิดเรื่องผิด เราต้องโทษตัวเองก่อน"

"คนดี... เต่าไม่โทษใคร"

"ทำอารมณ์ให้ดีไว้ บั้นทีกให้ดี อย่าเสียเวลา ก่อนนอน ตื่นนอน
กินข้าว อาบน้ำ"

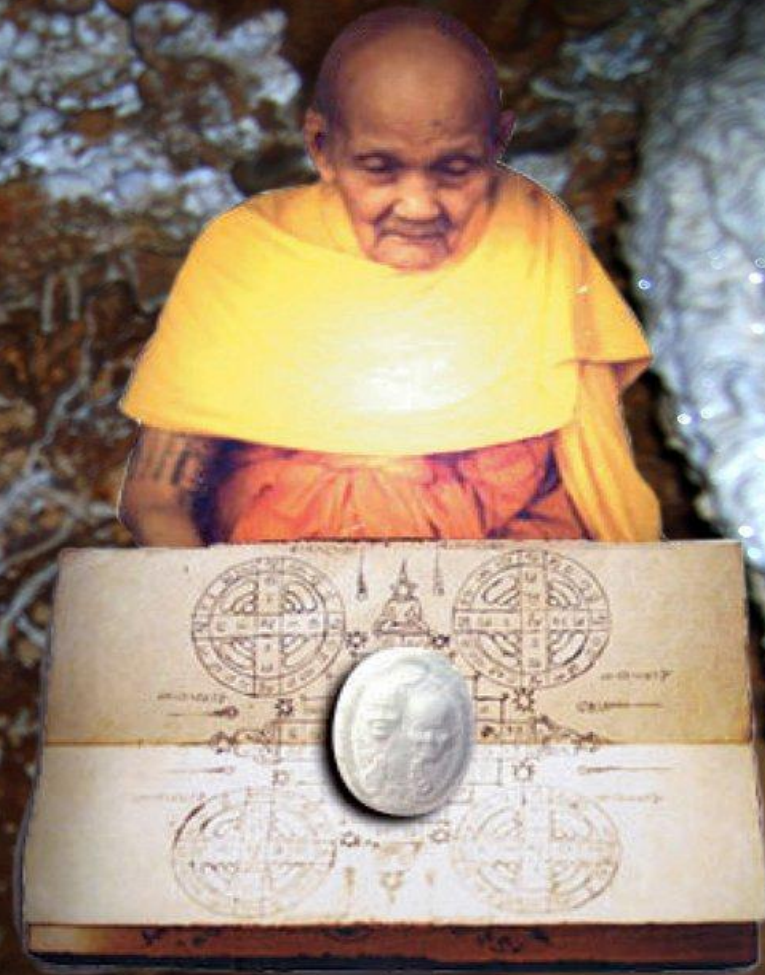
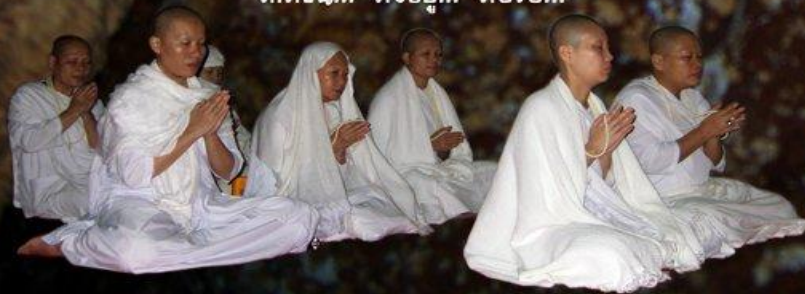
"สบายแล้ว สง่วงแล้ว สงบแล้ว ให้อธิษฐาน ต้องอธิษฐานให้เป็น"

"ทรงอารมณ์ให้ดี อารมณ์ดี จิตก็บั้นทีกิ่งดี
จิตไม่ดี จิตเราก็บั้นทีกไม่ดี"

"กุ้จะ... คือ ความจริง อธิษฐาน... คือ ความมั่น"

"เมื่อเกิดความไม่พอใจ ให้พิจารณาอุเบกขาฯ"

"เกิดขึ้น... ตั้งอยู่... ดับไป..."

"จับที่จักรพรรดิ จับที่หลวงปู่ แล้วคิด"

“เรามีรูปและนาม เราเป็นัตถ์บุญ อย่กแล้ว (วิญญาณ) ทำใจให้สบาย”

“แค่สวดจักรพรรดิ... แล้วนึกถึงหลวงปู่โต... ก็ทำไรแล้ว”

“จะถือศีลหรือภาวนาต่อให้ทำอีกสิบปี ถ้ายังไม่ทำคู้กับอารมณ์ได้ มันก็ไม่เกิดประโยชน์ อารมณ์ได้สำคัญนะ ทำอารมณ์ให้สบาย”

“ทำอารมณ์สบาย สวดจักรพรรดิในใจ”

“ทำยังไงก็ได้ให้อารมณ์ดีทั้งวัน เมื่อเกิดกระแสที่ไม่ดีต้องรู้ตัว และหนีให้ทัน”

“อย่าไปตีใคร ให้ตีที่ตัวเอง”

“ลิมตาปุบ สวดเลขของถึงสามจบ กราบพระ นั่งสมาธิ นึกถึงหลวงปู่ นั่งภาวนาไป ลิมตา หลับตาตูดรูป ให้บันทึกกระแสจักรพรรดิที่จิตให้ได้ ถ้าสวดเมื่อไรแล้วเกิดปิติ ก็ใช้ได้ เข้าถึงกระแสจักรพรรดิ กระแสหลวงปู่ เติบโตเติบโตมากก็สวดไป ก่อนนอนก็กราบพระแล้วก็สวด จนหลับ หลายวันเข้าจิตก็จะแยกได้ว่าอันไหนสบายหรือไม่สบาย จิตก็จะแยกบันทึก บันทึกแต่สิ่งสบาย สิ่งไม่ดีก็จะลิม ช่วยให้การกรรมในอดีตไม่เกิดเพราะจิตเราไปอยู่กับกระแสของ จักรพรรดิ กระแสของหลวงปู่เป็นประโยชน์มาก ปัญหาว่ามันจะทำหรือเปล่า ถ้าไม่ทำ... ท่านก็ช่วยอะไรไม่ได้”

“สิดแล้ว... เริ่มใหม่”

“ทำแล้ว... อย่กแล้ว กแล้ว... อย่กทำ”

“เราไม่สามารถให้ใครเป็นตั้งใจเราได้ แต่เราสามารถปรับใจของเราให้ยอมรับในตัวตนที่เค้าเป็นได้”

“ถ้าเราตั้งอธิษฐานแล้วทำไม่ได้ เราต้องเริ่มใหม่ และเพิ่มไปอีกเท่าตัว”

“ฝึกสมาธิใหม่ๆ ก็ลำบาก แต่พอหลายวัน
หลายเดือน หลายปี มันก็จะนิ่ง”

“อย่าให้อารมณ์ในอดีตมาทำให้เราเศร้าไป”

“เราเกิดมาเพื่อช่วยเหลือกรรมดี และกรรมไม่ดี และสร้างกรรมใหม่
เราจะหนีออกจากกรรมได้โดยการหาพลังงาน คือ ผู้มีกำลัง
นักถึงกระแสของผู้มีกำลัง”

“จิตวิทยายังไม่ถึงเรียกว่าคล่อง เวลานักที่ใครก็มีความรู้สึกทุกข์
หรือถ้านักอะไร ก็ใต้ตามที่นัก ถ้าวางใช้ได้ ถ้ายิ่งทำไม่ได้
ให้ตั้งหลักสวดใหม่ หรือนักถามอะไรที่เราไม่รู้ก็จะมีความตอบ
นี้แหละความคล่องแหละ”

“ไตรสรณคมน์ คือ ทำจิตให้ไปที่ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์
สามารถตอบบายภูมิ”

“บทสวดแต่ละบทก็มีพลังงานไม่เหมือนกัน”

“จะทำอะไร... ต้องพิจารณาก่อนหลายๆ รอบ”

“เวลาสวดให้กระแสของบหลวงตอยู่ที่จิต ให้ตั้งใจสวด พิจารณาเอา”

“เน้นตอนที่สวดอารมณไม่เป็นใจ ถ้าอารมณไล่บายๆ การบันทึกกระแสของพลังงานมันก็เพิ่มขึ้น ถ้าอารมณไม่ตี กระแสที่อัดมันก็ไม่เต็มที”

“หลวงตาอยากให้คุณเข้าใจเรื่องพลังงาน
อยากให้คุณหลวงตจักรพรรดิมีประโยชน์ในกาลข้างหน้า”

“สวดไป... ถ้าบันทึกกระแสของจักรพรรดิได้ดีดี เพียงสามปี
ก็จะมีทิพยอำนาจ สามารถนำมาใช้ประโยชน์ทั้งทางโลก
และทางธรรมได้”

“ถ้ารักษาดีแล้วแผ่บุญไปให้ทั่วๆ เทพพรหม ลพภูมิจึงชอบ”

“สวดนานๆ สวดบ่อยๆ กระแสพลังงานก็เข้าไป นึกถึงจักรพรรดิ
นึกถึงหลวงปู่บ่อยๆ ”

“การอธิษฐานตั้งสังขะ
ที่ดี... ต้องอธิษฐาน
สิ่งที่เราทำได้
ไม่เกินกำลัง”

"บุญ... ส่วนบุญ บาป... ส่วนบาป"

"เวลาอะไรกระทบ... ก็ให้นิ่งๆ... ทำใจให้สบายๆ"

"มาวัด เดินไปเดินมา สวดอย่างเดียว ไม่ต้องไปยุ่งกับใคร"

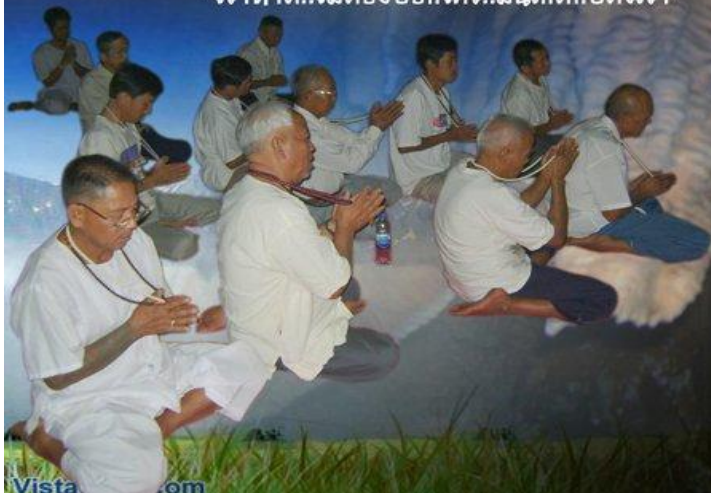
"จิตคิดบุญ... ก็บุญ คิดบาป... ก็บาป"

"ถ้าจับภาพท่านได้ตลอดแล้ว... ไม่ต้องสวดก็ได้
ที่ให้สวดเพราะ... เป็นพลังงานกับจิต แค่คิดก็ไปแล้ว"

"ทิพยอำนาจ จะเกิดได้ต้องมีจิตที่ดี ต้องทรงอารมณ์พรหมวิหารได้"

"เราทำดี...ไม่ต้องบอกใคร..มันเกิดกับตัวเรา"

"อารมณ์บางอารมณ์ที่มันเกิดขึ้นมาเอง ให้เรารู้จักวางอุเบกขา
พยายามใช้ความรัก ความเมตตา ต่อตัวเอง
ชื่อตรงต่อตัวเราเอง ไม่มีเลศนัยกับตัวเอง"

“ปฏิบัติเพื่อให้เข้าใจการเวียนว่ายตายเกิด ได้เรียนรู้
ดีกว่าเกิดมาฟรีๆ ตายฟรีๆ จะได้ไม่ทุกข์มาก
เพราะยังโง่เราก็ต้องตาย และต้องเกิดอยู่แล้ว”

“อยากมีฤทธิ์ ให้สวดไปเรื่อยๆ สวดให้เพลิน ให้นึกถึงหลวงปู่
หรือนึกถึงพระทรงเครื่อง สวดไปจะเกิดความปิติ
หลังจากงานจะฮึดเข้าที่จิต ต้องสวดคำสวดให้เป็นสมาธิ สวดแล้วต้องนิ่ง
เพราะเราต้องการให้จิตนิ่งๆ สบายๆ เพื่อให้จิตบันทึกผลงานได้ดีขึ้น”

“ถ้าอารมณ์ไม่สบาย ต่อให้สวดทั้งวัน จิตก็ไม่บันทึก”

“การสวดมนต์กำพระเนียงะสุดยอตเลย อยู่ที่กระแสวิจิตเรา
ให้น้อมจิตเข้าไปให้เกิดปิติ เวลาเจอพระก็เคารพ จะโมทนา
ไม่ตีใคร ไม่ทำให้ใจเศร้าหมอง เราต้องวางอารมณ์ให้ดี
ต้องน้อมกายและใจให้ดี ต้องพิจารณาและปรับปรุงตัวให้ดี
ดูตัวเอง ปรับและแก้ที่ตัวเอง

“การโมทนา... เป็นการผูกกระแสบัจจุบันไปอนาคต
การโมทนา... เป็นการฝากกระแสบุญล้นๆ”

“การทำดีหรือไม่ดี การกระทำจะซึมซับเข้าที่ละนัย
เราจึงต้องค่อยๆ ซึมซับความดีไปเรื่อยๆ ”

"ดูจิตว่ามีผลดีไหม โสณ โกธธ หลง ตัณหา อุปทาน"

"นึกไม่ติดกับพระเมื่อไร ตั้งใจหรือไม่ตั้งใจดี ให้โยโยโงโงเลย
ทำให้เป็นปกติ เต็มวันก็เลิกเอง"

"ที่รวมบุญ เพื่อสะสมบุญไปเรื่อย จะนำมาใช้ก็ให้อธิษฐาน"

"เวลาเรารวมบุญ เทพพรหม เทวดา ฤๅษณ์ ก็มีกำลังเพิ่มขึ้นด้วย"

"บุญที่เราดี บารมีสิบที่เราทำ เมื่อรวมไป ฤๅษณ์ก็มาโฆษณา
ต่างคนต่างก็ได้"

"สหายกาปฏิบัติของหลวงปู่ เวลาทุกลมหายใจจะเป็นกรรมฐานหมด
ทำกรรมฐานแบบไม่รู้สึกรู้หาย ทำทั้งวันตั้งแต่ตื่นยันหลับ
มีประโยชน์มาก จะกินก็กินเพ เห็นคนป่วยก็กินเพ ธาตุและจิตไปไหน
ก็เป็นประโยชน์ต่อฤๅษณ์ ทำสักหนึ่งปี ธาตุข้างในก็จะละลายพันธุ
ปฏิบัติสายหลวงปู่ไม่มีตายโหง เพราะมีประโยชน์ต่อโลกวิญญา
ไปไหนแล้วชนลูกพริบดิ้อว่าใช้ได้"

"บางที่เราเสียเวลาไปกับคนอื่น เสียเวลาไปกับอารมณ์ของตัวเอง
เราต้องพิจารณา... ทำไมจิตเราบั่นทอนไม่เต็ม"

"เจตคุปอาจารย์แล้ว ปรักษาได้เลยไม่ต้องฮาย"

“เวลาสวดก็ทำให้สบาย จีบภาพจักรพรรดิ จีบภาพหลวงปู่
เรียกภพภูมิแถวนั้นมาสวดด้วย แล่บุญให้เจ้ากรรมนายเวร”

“ให้กระแสวิงกับกระแสวิงจักรพรรดิอยู่ในกระแสวิงด้วยกัน
นี่ถึงหลวงปู่มาก... ก็ไต่มาก”

“ที่ทำไมไต่เพราะขี้เกียจ หรือเพลิดเพลิดกับปัจจุบัน หรือติดคุยกัน”

“ทำให้สบาย ทำอะไรก็ได้เยอะ ทำบุญก็ได้มาก”

“ต้องเข้าใจเรื่องจักรพรรดิ สวดไปเรื่อยๆ
ก็จะเข้าใจเอง”

“ต้องทำให้เป็นสมาธิ จิตอยู่กับบทสวด
จิตจึงจะบันทึกลง”

“การสวดจักรพรรดิ... เป็นการทำให้จิตมีพลัง”

“จะเอาบุญต้องทำให้สบาย
ให้ทุกลมหายใจเข้าออก ค่อยๆ สะสมไป... ไม่นาน”

“ทุกอย่างที่เป็นเรา... ที่เกิดขึ้นกับเรา... มันเกิดจากการกระทำในอดีต
ทั้งนั้น... มันไม่มีคำว่าบังเอิญ หรืออุปมาไปเอง
อนาคตเป็นยังไง อยู่ที่ปัจจุบันที่เรากำลังทำ”

“การก้าพระเป็นการปิดกระแสวิงของอบายภูมิ เห็นพระ... นึกกราบ
เห็นคนไปทำบุญมา... ก็โมทนา เห็นคนตกทุกข์ได้ยากก็เวทนา
ทั้งหมดเป็นความรู้สึก พลังงานเข้าที่ตาไปที่ใจ ผิดไปเรื่อย
ก็พอจิตใจไปเรื่อย เต็มวงก็ไปไต่เร็ว”

“ที่เรากำลังสวดจักรพรรดิอยู่... เป็นการชำระพลังงาน
เมื่อเต็ม... เราสามารถนำมาใช้ได้ด้วยการอธิษฐาน
ถ้าเราอารมณ์ดีตลอด... ไม่มีเรื่องอะไรที่เราไม่รู้
ฝากกระแสไว้กับครูบาอาจารย์ ถ้าอารมณ์สบายก็จะมีความสุข
พอมีสมาธิที่จิต กรรมก็จะเข้ามาที่เราไม่ได้”

"คนที่ป่วย... อย่าคิดถึงสิ่งที่ไม่ดี"

"เวลาฆวัดให้กำหนดไปหลายๆ ที่ เหมือนเรา ไปนั่งฆวัดอยู่ตรงนั้น"

"ฆวัดมนต์กับนั่งสมาธิมันก็อันเดียวกัน"

"เวลาถาม (หลวงปู่) ให้ถามบ่อยๆ เวลาว่างๆ เหมือนกับเราเป็นลูก
ภรรยา... จิตไว้กับท่าน เป็นการสร้างคุณค่าคุณเคย"

"ลูกกระแฉะของเราไปที่หลวงปู่ ไปที่จักรพรรดิ"

"เต้า (ภพภูมิ) มีแต่... นาม ไม่มีรูป เต้า (ภพภูมิ)... ต้องพึ่งเรา"

"อรามณได้... ร่างกายก็ดี อรามณไม่ได้... ร่างกายก็ไม่ได้"

"ทุกคนจะไม่เกิด... ใต้หมต ทำได้... ต้องจริงจัง
ต้องอรามณได้... มันง่ายๆ... ไม่ได้ยาก"

"จะทำกรรมฐานต้องทำอรามณให้ได้ จิตจะได้บันทึกแต่ความดี"

"น้อมจิต น้อมพลังงาน... มาที่เรา และ แผลไป"

"ขี้เกียจก็ต้องทำ เพราะยังโง่เราก็ต้องตาย"

"แต่เฮจริง ทำอย่างจริงจัง... ก็จบ"

"ที่ยังไม่ไปนิพพาน เพราะอธิษฐานช่วยกันอยู่ ไม่ทิ้งกัน"

"เวลาฆวัดให้เป็นเนื้อเดียวกันกับบฆฆวัด ทำอรามณให้ได้"

"ทรงอรามณไว้ได้ บันทึกบุญที่จิตไปเรื่อยๆ อาศัยรูปและนาม
จิตและกาย... สิบปี... ไม่เกิดก็ใต้"

"หลับก็บันทึก ตื่นก็บันทึก พยายามอย่าไปกระทบกับอรามณไहांโลก"

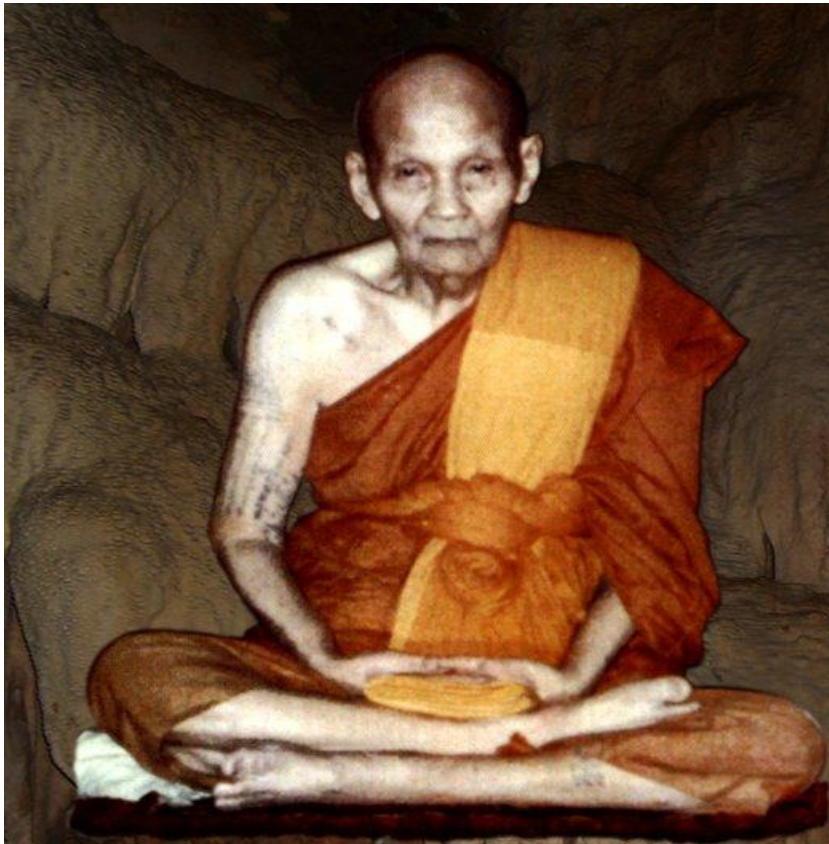

“โลกของวิญญาณไม่มีกลางวัน กลางคืน อยู่ใต้ดวงแสงสว่างของบุญ
แต่ามองเห็นเรา แต่เรามองไม่เห็นเค้า”

“นิกตกระแสงต์ก็เข้า นิกไม่ตกระแสงไม่ตก็เข้า อยู่ที่เราจะนิกไปยังไง”

“พอรู้สึกตัวก็สวด ไปไหนก็แผ่เมตตา ทำทั้งหลับและตื่น จิตก็จะปรับ
ความสบายใจก็จะเกิด เพราะตัวเราจะมีประโยชน์ต่อคนและวิญญาณ
ทำนานๆ จิตก็จะหลุดจากกระแสงที่ไม่ดี ความดีก็จะเพิ่มขึ้น
จะสร้างบารมีก็เร็ว จะไม่เกิดก็ง่าย ให้ทำทั้งวันทั้งคืน”

“นั่งนิ่งๆ สบายๆ จิตก็เป็นพรหม ไม่มีสุขไม่มีทุกข์ เหมือนตอไม้
นั่งนิ่งๆ มันก็สงบ”

"ตอนฆราวาสเราช่วยภพภูมิได้ทั้งสามแดนโลกธาตุ แบบไม่มีประมาณ"

"อธิษฐาน ทำบุญที่ไหนให้ภพภูมิบริวารนั้นมาโมทนาบุญกับเราตลอดชีวิต"

"วิญญาณตกภูมิ คือ... คนหรือสัตว์ที่ตายก่อนกำหนด
จากการป่วย จากอุบัติเหตุ"

"ตอนที่เป็นมนุษย์ให้... ไม่เอา พอเป็นวิญญาณแล้ว... ก็รับหมด"

"ทุกอย่างอยู่ที่การนึก นึกบ่อยๆ เช่น นึกว่าภายในเราเป็นจักรพรรดิ
แต่ถ้าจะไม่เกิดให้นึกว่าตัวเองเป็นพระดีที่สุด"

"พิจารณาทุกวัน วันนีดีกว่าเดิมหรือเปล่า... ในแต่ละวัน"

"ถ้าเราจะทรงอารมณ์ของเราให้ดี เราก็ไม่ต้องไปสนใจคนอื่น
ต้องคลายความไม่สงบใจให้เร็วที่สุด ถ้าจิตเราเข้าถึงไตรสรณคมน์
ก็ไม่ต้องไปสนใจ เพราะทุกคนมีทั้งดีและไม่ดีอย่าไปยึดติด"

"กราบรูปไปทานาม พลังงานก็พุ่งมา เราเป็นตัวดึงพลังงานมาใช้
เพราะเรามีทั้งรูปและนาม"

"การทำบุญทุกครั้ง หลวงปู่ให้อธิษฐานให้เสร็จตั้งแต่บ้านเลย"

"ห้อยพระแล้วอบอุ่นตลอดก็ถือว่าใช้ได้
บารมีรวมของท่าน
รวมกับ
บารมี
ของเรา"

“อธิษฐาน... ทำบุญที่ไหนให้ถนอมบิรมิเวณนั้น...
มาไมหนาบุญกับเราตลอดชีวิต”

“สัญญา คือ กระแสของความคิด”

“สวดมนต์ นั่งสมาธิ เป็นการฝึกจิต ทำทานเป็นการสร้างบารมี”

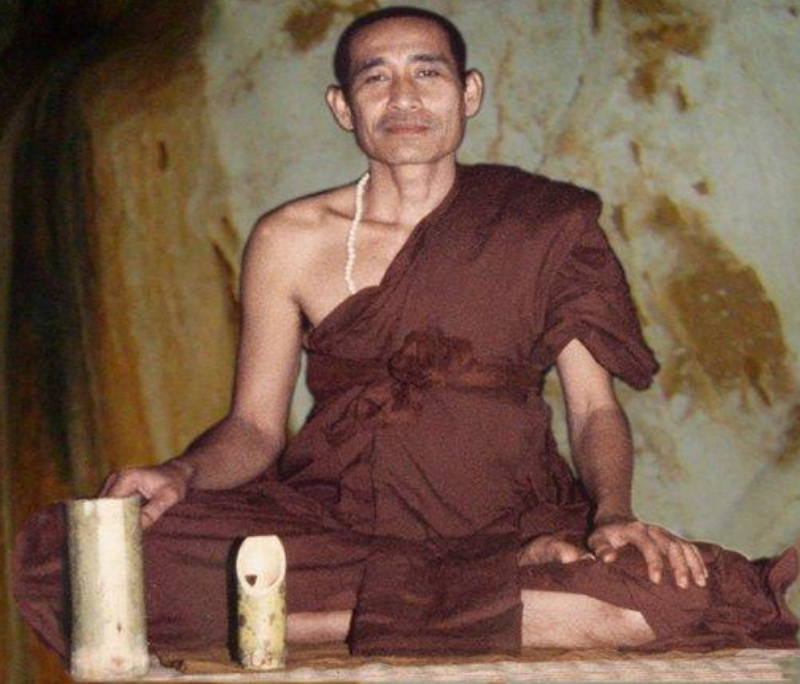
“กำลังจากการสวดบทจักรพรรดิ เขามาเป็นกำลังเพื่อให้พ้นจากทุกข์
เขามาเป็นกำลังเพื่อสร้างบารมี”

“สวดให้สงบ..สวดให้เพลิน..ใช้ได้”

“การสวดมนต์กับการนั่งสมาธินั้น... เป็นฐาน
สวดไปนานๆ พิจารณาไป จะไปไหนก็ได้”

“ทุกอย่างอยู่ที่ความรู้สึก ทำใจให้สบาย เต็มใจจะรู้”

“พลังงาน... รับที่จิต... ออกที่... ธาตุ”

“พลังงาน... เกิดจากการกระทำของเรา”

“หมื่นล้านนาไป เวลาหลับให้รู้ว่าหลับ เวลาตื่นให้รู้ว่าตื่น”

“สวดจนจิตเราไปผูกกับหลวงปู่กับจักรพรรดิ นานๆ เข้าอารมณ์ไม่ดี
กระแสไม่ตีมันจะไม่บันทึก จะบันทึกแต่สิ่งดีดี”

“เจ้ากรรมนายเวร คือ คนที่อยู่รอบๆ ตัวเรา ที่เคยหาชาติกันมา”

"คิดดีมากๆ... ธาตุชั้นชั๊ก็ดี คิดไม่ดีมากๆ... ธาตุชั้นชั๊ก็ไม่ดี"

"ไม่มีใครหยุดคิดได้ จะหยุด... หยุดได้... ด้วยการภาวนา
สวดมนต์... หรือ มองภาพหลวงปู่"

"ชีวิตเราต้องกำหนดเองได้ ไม่ไปตามกระแสกรรม"

"ให้สวดไปจนกว่าจะหลับ ให้กระแสจิตไปอยู่กับไตรสรณคมณ์"

"มนุษย์เป็นตัวผ่านของทุกสรรพคุณ เพราะมนุษย์มีรูปและนาม"

"ใครก็ได้... เขาพลังงานท่านมาใช้ให้เป็นประโยชน์
ช่วยกันกำจัดขยะของวิญญาณจนให้หมด โดยใช้พลังงานของท่าน"

"การบันทึกบุญหรือบาป มันบันทึกที่ใจ"

"เรามีหน้าที่คิดอย่างเดียวว่า...
จะทำยังไงให้อารมณ์ดีให้ได้ทุกวัน
สนใจตรงนี้"

"ช่วงที่ภาวนาหรือสวดให้ดูว่า... จิตเราไปที่ไหน จิตเราก็ก้นที่ก้นนั้น"

"ถ้าจิตสบายๆ ก็จะคิดถึงพลังงานอย่างมีความสุข คิดถึงหลวงปู่"

“พลังงานกระทบที่จิตออกที่ธาตุ จะใช้พลังใต้ต้องนึกถึงพระบ่อยๆ
นานไป... ก็จะสามารถอธิษฐานใต้ทั้งทางโลกและทางธรรม”

“สวดแล้วไม่คิดอะไรเลย มีแค่เรากับจักรพรรดิ ใช้ใจสบายๆ
จะสวดไปหนึ่งปี ถึงจะใช้ใต้ แต่ถ้าจะคิดใต้นึกถึงหลวงปู่ก่อน
แล้วค่อยนึกถึงปัญหาที่เราติด ก็จะมีทางออก
ทุกอย่างอยู่ที่พิจารณาเอาพลังงานมาใช้”

“ถ้าไปไหนนึกถึงหลวงปู่ ฤทธานุภาพนั้นก็จะได้ด้วยโดยอัตโนมัติ”

“พระโพธิสัตว์... มีมากกว่าเม็ดทรายในมหาสมุทร”

“อารมณ์จิต สติ ถ้าพิจารณาไปด้วย ก็จะดีมาก”

“ทิพยอำนาจเป็นกระแสของจักรพรรดิ กระแสของหลวงปู่
กระแสของไตรสรณคมน์”

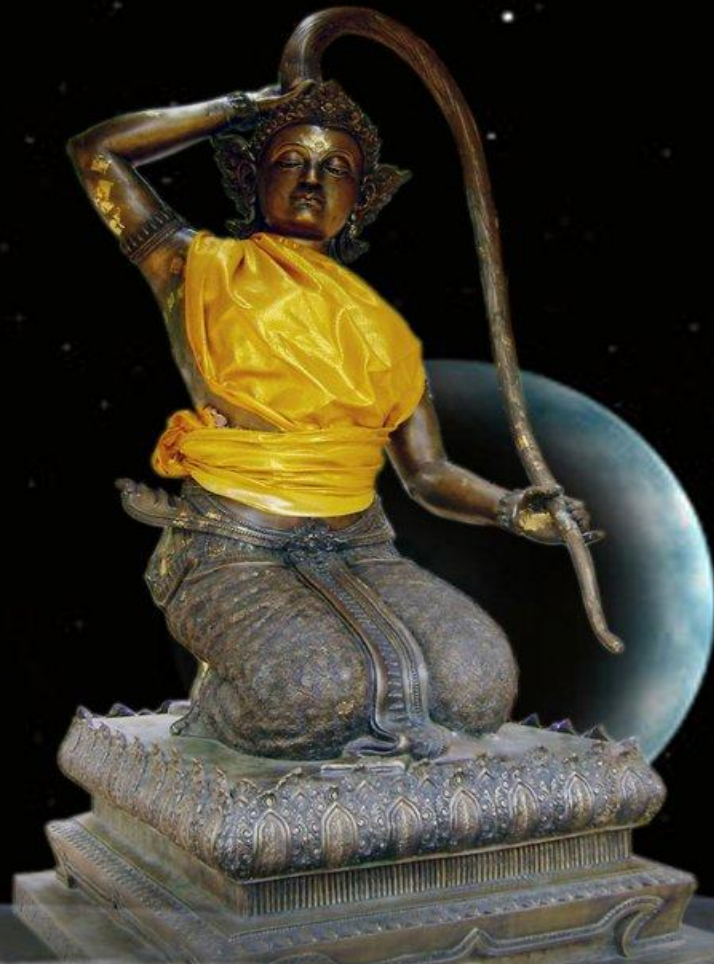
“อยู่ที่การบันทึกพลังงาน ต้องบันทึกให้แน่น
จึงจะนำพลังงานที่บันทึกมาใช้ได้”

“สอเสียด นินทา ผิดศีล เป็นตัวตัดพลังงาน”

“ผี เทวดา ไม่มีสัญชาติ ไม่มีศาสนา”

“คนที่ทำได้ต้องเป็นคนอารมณ์ดี นิ่ง ไม่เครียด จะทำทิพยอำนาจได้
ทำได้แน่... ถ้าเราลดกรรมที่ไม่ดีลง
ไม่ว่าจะเป็น ลตวจีกรรม มโนกรรม และกายกรรมลง”

“โหละ... จะแก้ได้ต้องหมั่นสวดมนต์ และแผ่เมตตาบ่อยๆ...
อธิษฐานขอบารมีหลวงปู่ ให้ได้เจอแต่สิ่งที่ดี สิ่งที่ไม่ต้องทำให้มาเกิด
อธิษฐานให้ท่านบนพลังงานที่ไม่ตีให้”

“มันไม่ได้ง่าย... แต่ขอให้สวดมนต์สม่ำเสมอ ทำใจให้สบายๆ...
เห็นหรือไม่เห็นก็อย่าไปเครียด เจอเหตุการณ์ที่ไม่ดี... ก็เฉยๆ
วางจิตสบายๆ... อูเบกขาไว้”

“ทำยังไงให้หลุดพ้นได้ง่าย บันที่บุญมากๆ บันที่บาปน้อยๆ
ทุกอย่างต้องฝึกจิต ภาวนาเยอะๆ สวดไปนานๆ...
ต้องมีกำลังมากจึงจะตัดลพทัตชาติได้”

“บุญต่อบุญ บาปต่อบาป ให้หมั่นนึกถึงบุญให้มากๆ
กระแสบุญก็จะเข้า ถ้าเรานึกถึงสิ่งเศร้า สิ่งไม่ดีก็จะเข้า
นึกบุญ... ได้บุญ นึกบาป... ได้บาป ให้คิดดีดีบ่อยๆ”

“ที่นึกถึงเจ้ากรรมนายเวร... เป็นการพอกตัวเราเอง
และเป็นการยกกระต๊อบให้เจ้ากรรมนายเวร ถ้าเจ้ากรรมนายเวร
เป็นเทวดา หรือพรหม เขาก็จะขอโอสถกรรมให้อยู่แล้ว”

“คุณที่จะไม่เกิด...
ต้องไม่มีตทั้งบุญและบาป
เอาบุญเยอะๆ
แล้วทิ้งบุญไปเลย”

“ท่านสอนให้รู้การเกิดและรู้การตาย ตายแล้วไปไหน เพื่อในอนาคต
เราจะสามารถบังคับจิตใจเราเองได้ว่า... ตายแล้ว... เราจะไปไหน”

“คุณเรามีกรรมเป็นตนเกิด ไม่มีใครแก้กรรมของตัวเราได้นอกจาก... เราจะแก้ที่ตัวเราเอง”

“กระแฉ่งห้าปีบ... มันอยู่ที่จิต พลังงานอยู่ที่ตรงที่... เราเคยทำ
เรานั่งตรงนี้ไม่ได้... แต่ทำเป็นลิ้มได้... ให้ถาวนาไป”

“การถาวนา... ถ้าถาวนาใหม่ๆ... มันจะบันทึกรอยเป๋อร์เซ็นต์
ถ้าถาวนาไปก็ถึงอื่นไปก็โตแค่ห้าลิบเป๋อร์เซ็นต์”

“จงปิดกระแฉ่งที่ไม่ดี ความโลภ ความโกรธ ความหลง
โดยการเบนกระแฉ่งบ่อยๆ ไปที่การสวดมนต์
ให้สวดมนต์ถาวนาบ่อยๆ
อธิษฐานบ่อยๆ ก็จะเบนกระแฉ่งที่ไม่ดีได้”

“กรรมที่ส่งผลเร็วคือกรรมที่ออกทั้ง
กายกรรม วาจากรรม และมโนกรรม”

“การบันทึกพลังงาน บันทึกที่จิต เวลาที่พระเจ้า จิตก็อยู่ที่พระเจ้า ถ้าคิดถึงหลวงปู่ จิตเราก็ก็นั่งอยู่ที่หลวงปู่ มันเป็นการหยุดความคิดที่ไม่ดี หลบพลังงานที่ไม่ดี โดยการก้าพระเจ้าหรือนึกถึงหลวงปู่ พลังงานกับจิตเราก็คจะเป็นหนึ่งเดียว เพราะจิตไปอยู่กับไตรสรณคมน์ กับหลวงปู่”

“เราเป็นมนุษย์ เราสามารถนำพลังงานที่เราแผ่ไปให้อุปาทิโกะ ได้ทุกชั้นที่พอมานะบุญได้ รวมถึงแผ่ให้กับมารดา บิดา ญาติมิตร หลวงปู่จึงให้นึกไปเวลาที่เรานั่ง เวลาทำบุญ สวดมนต์ให้แผ่ไปทั่วๆ เพราะเรามีรูปและนาม สามารถทำประโยชน์ให้กับมนุษย์และภพภูมิ เรามีเกิดมีตาย ภพภูมิเหวตาก็มีเกิดมีตาย เราก็จะมีพวกเยอะ เพราะเคยทำมาตั้งแต่อดีต”

“เพียงนึกถึงบุญ กระแสบุญก็มาที่จิตเรา แล้วไปยังที่เรา นึก อุปาทิโกะ และหมู่ญาติที่เรา นึกไปก็จะได้แสงสว่างได้บุญด้วย”

“ตั้งอธิษฐาน... ผู้ที่เกี่ยวของเกี่ยวพันกับข้าพเจ้าตั้งแต่อดีต ให้มารู้วิธีการปฏิบัติธรรมตามแนวของหลวงปู่ด้วยกัน จะได้รู้ถึงการเกิดการตาย รู้ทุกสภาพของความเป็นจริง”

“พลังงานมันผสมกันอยู่ที่ทั้งบุญและบาป พลังงานอยู่ด้วยกัน มันอยู่ที่เราจะนึกอะไร”

"การสวดมนต์กับการนั่งสมาธิคืออันเดียวกันแหละ"

"สวดจักรพรรดิ แล้วพิจารณา... พลังงานของจักรพรรดิ
ให้บันทึกพลังงานของจักรพรรดิเยอะๆ...
แล้วจะได้ทั้งอิทธิฤทธิ์และบุญฤทธิ์"

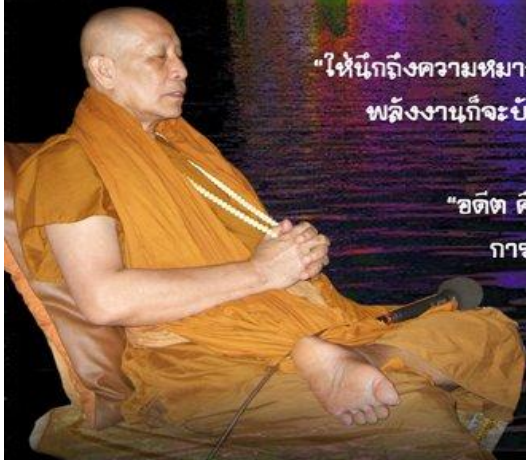
"เชื้อ ตริธา ในตัวหลวงปู่ ทำจิตใจให้ผ่องใส ทำอารมณ์ให้ดี"

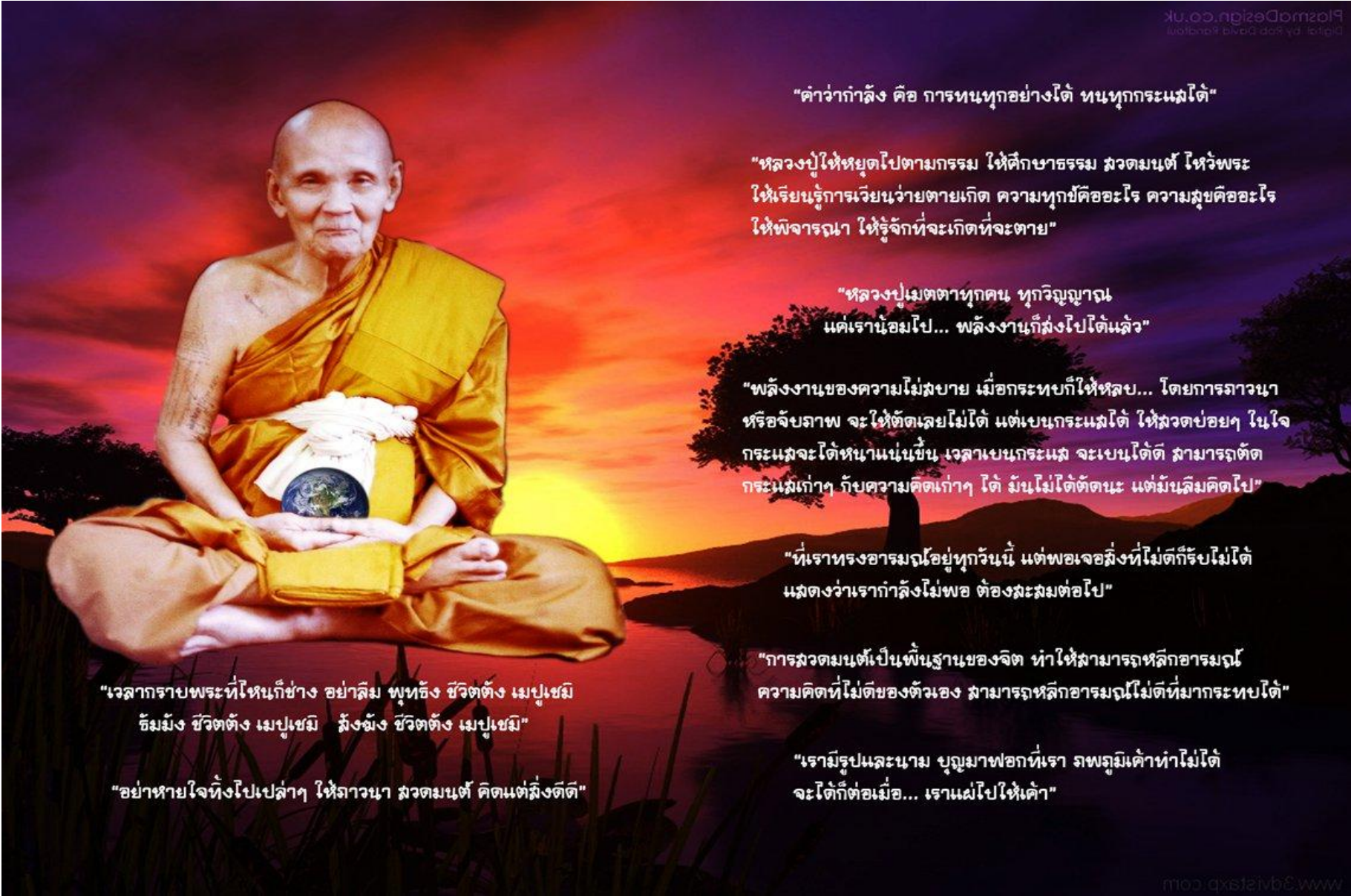
"อธิษฐาน... ขอใช้ธาตุขันธ์ในการปฏิบัติธรรม
ช่วยเหลือศาสนา ช่วยโอปาติกะ ช่วยแผ่บุญ ช่วยให้อายุยืน
เพราะมีจิตสงบ กายท่าดี อายุก็ยืน"

"นั่งกรรมฐานจริงๆ เค้าไม่มีเวลา เค้าทำตั้งแต่ตื่นยันหลับ ว่างก็ทำ"

"ใ้หนักถึงความหมายของบทสวด... แล้วจึงสวด
พลังงานก็จะบันทึกที่จิตได้อย่างดี"

"อดีต คือ ปัจจุบัน
การกระทำปัจจุบัน คือ อนาคต"

“คำว่ากำลัง คือ การหนทุกอย่างได้ หนทุกกระแสได้”

“หลวงปู่ให้หยุดไปตามกรรม ให้ศึกษาธรรม สวดมนต์ ให้วัพระ
ให้เรียนรู้การเวียนว่ายตายเกิด ความทุกข์คืออะไร ความสุขคืออะไร
ให้พิจารณา ให้รู้จักที่จะเกิดที่จะตาย”

“หลวงปู่เมตตาทุกคน ทุกวิญญาณ
แต่เราน้อมไป... พลังงานก็ส่งไปได้แล้ว”

“พลังงานของความไม่สบาย เมื่อกระทบก็ให้หลบ... โดยการภาวนา
หรือจิตภาพ จะให้ตัดเลยไม่ได้ แต่เบนกระแสได้ ให้สวดบ่อยๆ ในใจ
กระแสจะได้หนาแน่นขึ้น เวลาเบนกระแส จะเบนได้ดี สามารถตัด
กระแสต่างๆ กับความคิดต่างๆ ได้ มันไม่ตัดทันนะ แต่มันลึมหิตไป”

“ที่เราทรงอารมณ์อยู่ทุกวันนี้ แต่พอเจอสิ่งที่ไม่ดีก็รับมือไม่ได้
แสดงว่าเรากำลังไม่พอ ต้องสะสมต่อไป”

“การสวดมนต์เป็นพื้นฐานของจิต ทำให้สามารถหลีกอารมณ์
ความคิดที่ไม่ดีของตัวเอง สามารถหลีกอารมณ์ไม่ดีที่มากระทบได้”

“เรามีรูปและนาม บุญมาฟอกที่เรา ฤทธิมิตำทำไม่ได้
จะโต้ก็ต่อเมื่อ... เราน้อมไปให้เค้า”

“เวลากราบพระที่ไหนก็ช่าง อย่าลืม พุทฺธิง ชีวิตตัง เมปูเชมิ
ธัมมัง ชีวิตตัง เมปูเชมิ มังฉัง ชีวิตตัง เมปูเชมิ”

“อย่าหายใจทิ้งไปเปล่าๆ ให้ภาวนา สวดมนต์ คิดแต่สิ่งดีดี”

“พลังงานจึงไปตามกระแสคลื่นของจิต”

“การอุทิศบุญที่ตีที่สุต คือ นึกถึงความดีที่ทำบนโลกนี้ แล้วค่อยแผ่ไป”

“เวลาแผ่พลังงานไปไหน ให้นึกถึงหลวงปู่ เพราะเราใช้พลังงานท่าน พลังงานจะมาที่เราแล้วก็จะส่งไปที่ที่เรานึก”

“จะสร้างบุญ สร้างพลัง ต้องปรับที่ตัวเรา
พลังงานบุญ คือ ความสบาย พลังงานบาป คือ ความไม่สบาย”

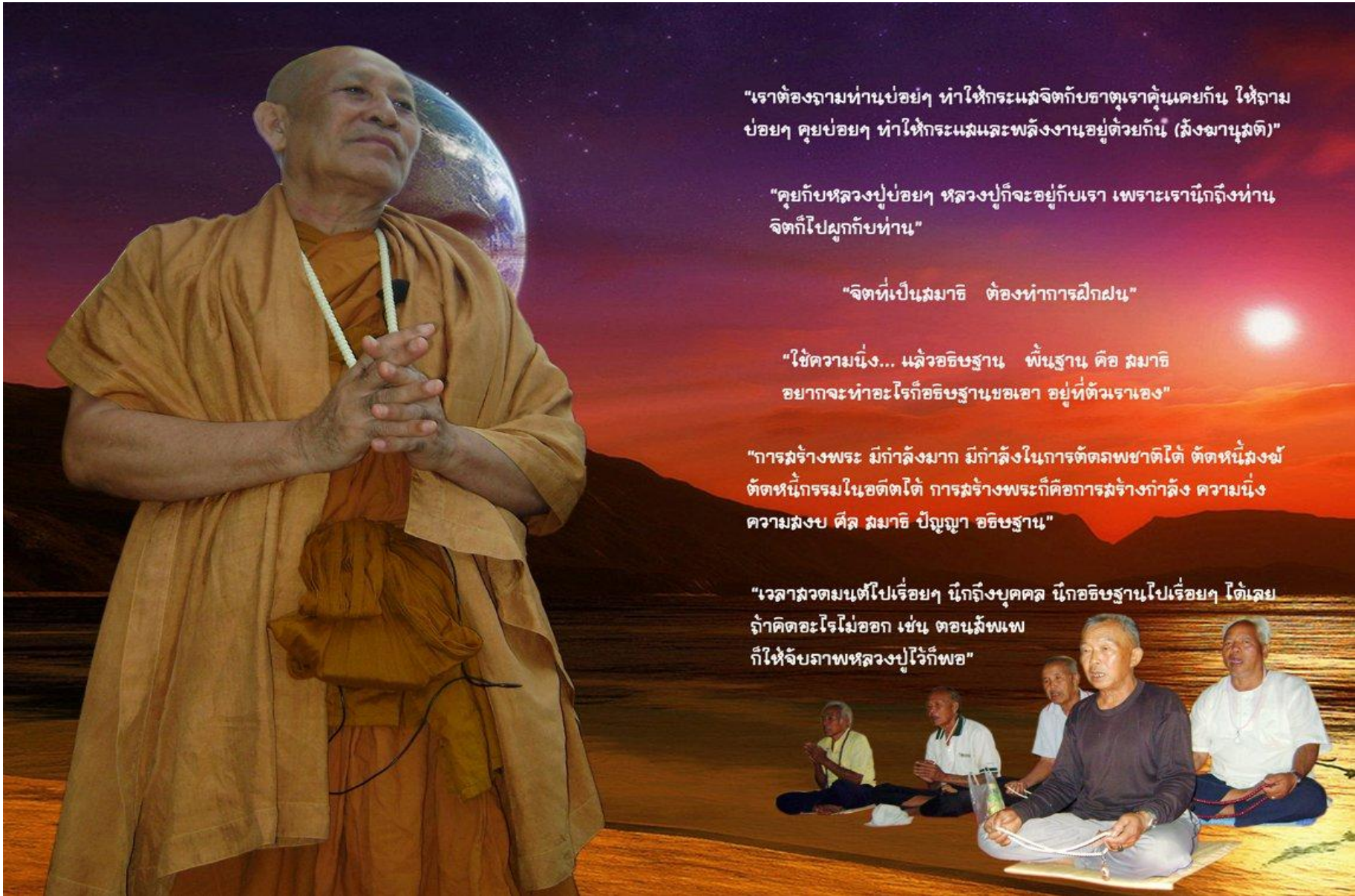
“ต่อให้สัมเพให้ใครแต่ใจเราไม่สบาย จิตไม่สบาย ก็ส่งไปไม่ได้
ให้วางอารมณ์ใหม่ ให้สบายๆ แล้วค่อยๆ แผ่ไป อยู่ที่ใจเป็นสำคัญ
จะอิตบุญหรือสัมเพให้ใคร นึกได้ให้รับทำเลย แผ่ไปเลย”

“สิ่งที่ทำ สิ่งที่เกิด สิ่งที่พูด ทุกอย่างเป็นพลังงาน สะสมไปเรื่อยๆ
ทุกอย่างมันสะสมในจิตแล้วไปลงที่ธาตุ แต่ความคิดก็ออกธาตุได้”

“มันอยู่ที่เราจะคิดยังไง ถ้าสะสมนานๆ คืดตก็ตี คืดไม่ตีธาตุก็จะแผ่เอา”

“ข้าพเจ้าขอตั้งขัจจะอธิษฐานสิ่งที่ไม่ดีในอดีตที่ข้าพเจ้า
และผู้เกี่ยวข้องทั้งหลายที่เคยทำไป ขอให้หลุดออกไปจากกาย วาจา
ใจ ขอให้เริ่มใหม่... เพื่อทำดี เป็นประโยชน์แก่ตัวเอง และศาสนา”

“เราต้องถามท่านบ่อยๆ ทำให้กระแสจิตกับธาตุเราคู่กันคุยกัน ให้ถามบ่อยๆ คุยบ่อยๆ ทำให้กระแสและพลังงานอยู่ด้วยกัน (สังขมานุสติ)”

“คุยกับหลวงปู่บ่อยๆ หลวงปู่ก็จะอยู่กับเรา เพราะเรานึกถึงท่าน จิตก็ไปผูกกับท่าน”

“จิตที่เป็นสมาธิ ต้องทำการฝึกฝน”

“ใช้ความนิ่ง... แล้วอธิษฐาน พื้นฐาน คือ สมาธิ
อยากจะทำอะไรก็อธิษฐานขอเอา อยู่ที่ตัวเราเอง”

“การสร้างพระ มีกำลังมาก มีกำลังในการตัดทอนชาติได้ ตัดหนึ่งมันฉั
ตัดหนึ่งกรรมในอดีตได้ การสร้างพระก็คือการสร้างกำลัง ความนิ่ง
ความสงบ ศีล สมาธิ ปัญญา อธิษฐาน”

“เวลาฆวัดมนต์ไปเรื่อยๆ นึกถึงบุคคล นึกอธิษฐานไปเรื่อยๆ ได้เลย
ถ้าคิดอะไรไม่ออก เช่น ตอนหลับ
ก็ให้จิตสภาพหลวงปู่ไว้ก็พอ”

“เวลาทำดี กราบพระ ทำบุญ ทำอะไรก็ตาม ให้นึกว่าตัวเองเป็นพระ”

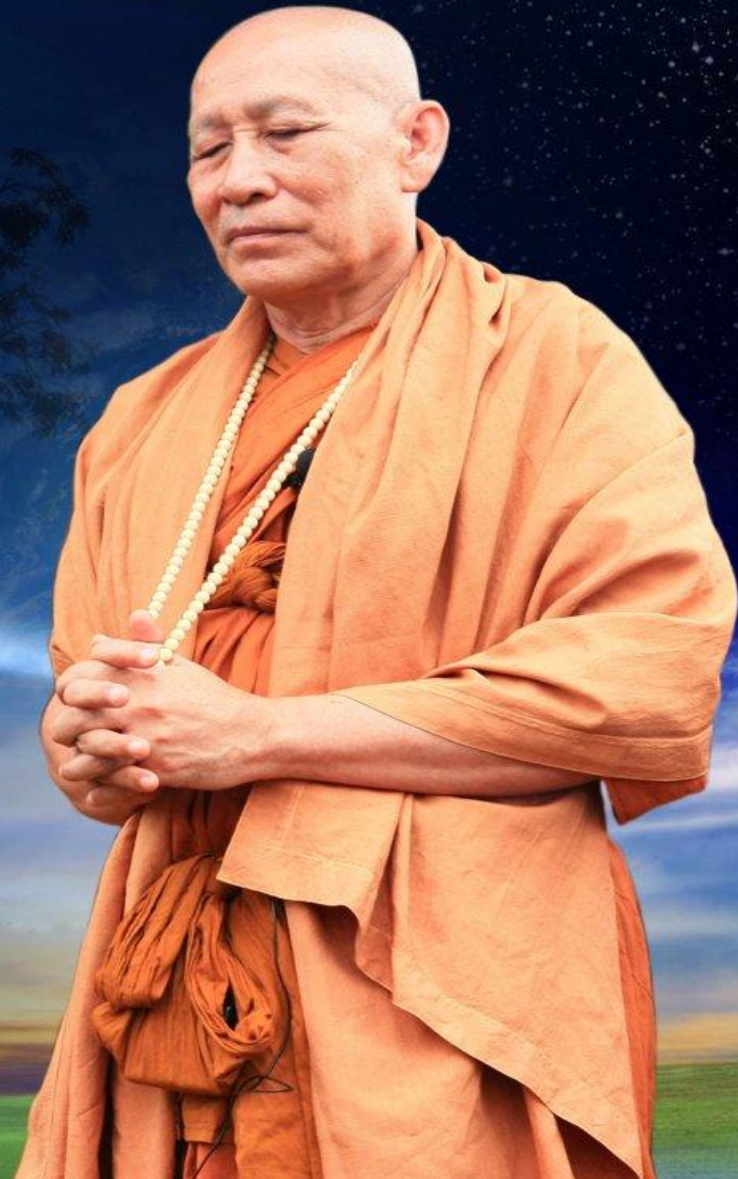
“ความคิด... บางทีก็คิดดี บางทีก็คิดไม่ดี ธรรมดา...
คิดให้ดีให้มากๆ... หละกัน”

“ความหนาแน่นของพลังงาน ชั่วโม่งบิณเยอะ
สามารถถอดจิตไปตามที่ต่างๆ และสามารถหลุดคุยได้ด้วย”

“ทำไปนานๆ จะชำนาญ โดยใช้พลังงานของท่าน โดยการอัดพลังงาน
โดยการสวดมนต์ลาวนา ให้กระแสของเราไปผูกกับท่าน
ผูกกับจักรพรรดิ จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี ทำไปเรื่อยๆ”

“ใครนึกถึงหลวงตา ขอให้ได้รับพลังงานของหลวงปู่ดู”

“ไปไหนอย่าไปปรามาสนักปฏิบัติธรรม
ห้ามใช้พระ (ถ้าไม่จำเป็น) ควรระวังตัว”

“ถวายท่านให้หมด เราเป็นเพียงผู้ดูแล
เป็นการฝากกระแฉให้กับผู้ที่กำลัง
อีกทั้งเป็นการไม่ติดไม่ยึดกับสิ่งของด้วย ฝากพ่อฝากแม่
ฝากลูก ฝากกิจการ ฝากชีวิต ไว้กับท่าน ถวายท่านไปเลย”

“เวลาเราเจอพลังงานที่ไม่ดีมันก็จะเกิดความรำคาญ
ถ้าเราไม่หนีเราก็ต้องสวดมนต์ ให้จิตหนีไปอยู่กับพลังงานอื่น
เขาจิตไปไว้ที่อื่น”

“นอนแล้วสวดเป็นการบันทึกบุญ ไม่มีกระแสของกรรมในขณะนั้น”

“สวดจนกว่าจะหลับ จิตก็จะอยู่ในบุญ กรรมที่เกิดจากปาณาติบาต
ก็จะเข้าไม่ได้”

“ให้พิจารณา... ธาตุกับจิต จากจิตออกธาตุ
กับ ธาตุกับจิต”

“ให้ทรงอารมณ์ได้ดี สบายๆ คือ การที่
ให้จิตอ่อนอมธาตุ จะดีอยู่...
เพื่อทำความดีได้นานๆ”

“ทำไปแล้วก็หมั่นพิจารณา
พิจารณา... ทุกวัน”

“ถาวนาไปแล้วสบาย... แล้วอารมณ์ได้...
กระแสไม่ตี... ก็เข้าไม่ได้ ห่าใจให้สบาย”

“ให้พิจารณา... อติตมาปัจจุบัน เพื่อจะแก้ไขในอนาคต”

“อย่าไปนึก... อย่าไปเตจ่า... ให้นึกถึงความตาย...
แก่...ก็ตาย เต็ก.. ก็ตาย หนุ่ม... ก็ตาย”

“การอธิษฐาน คือ การสร้าง และการถวาย คือ การรับ และการทำ”

“กรรมก็เปรียบเหมือนเงิน ถ้าเรามีเงิน เราใช้ไปใช้ไปไม่เต็มก็หมด
เปรียบเหมือนกรรม ใช้ไปใช้ไปเรื่อยๆ เตียวก็หมด ถ้าไม่เพิ่มกรรมใหม่”

“ให้จิตจดจ่อกับคำถาวนา ให้นึกถึงภาพพระเจ้า”

“เวลาตายอยู่ที่จิตตอนสุดท้าย แล้วอยู่ที่การสะสมบุญ
จะไปเกิดเป็นอะไรก็อยู่ตรงนี้”

“พลังงานอาจเปรียบเหมือนเงิน ถ้ามีเงินมาก จะใช้หรือไม่ใช้ก็ได้
จะให้ใครก็ได้ พลังงาน...ก็เหมือนกัน”

“ถาวนา... สวดมนต์... พิจารณาให้ดี คิดถึงความตายบ่อยๆ”

“เอ็งเริ่มไหว้พระ สวดมนต์ นั่งสมาธิ ดวงเอ็งก็เปลี่ยนแล้ว
ให้ฝากดวงไว้กับพุทธะ ธรรมะ สังฆะ มันอยู่ที่ตัวนเอง”

"หลวงตาไปกินที่ไหน... ก็แผล่ที่นั่น
ไปอยู่ที่ไหน... ผ่านที่ไหน... ก็ไปแผล่ที่นั่น... สวดไป... แผล่ไป..."

"พระอรหันต์ ผู้ที่ตัดตัวเอง ตูกาย ตูใจ ตูอารมณ์ โทเลฆ ตัณหา อุปาทาน
ต้องน้อมเข้าหาตัว อย่ามองคนอื่น แก่ที่ตัวเอง คิดถึงความตาย
ทำอะไรก็นึกถึงการไม่เกิด ภูไม่เกิดแล้ววะ หัวงตัวองมากกว่าคนอื่น"

"พระไพริมิตรวี เกิดมาก็นึกแล้วว่า... จะสร้างบุญยังไง...
มองหาช่องทางบุญที่จะสร้างได้ ตื่นขึ้นมา... วันนี้เขาบุญยังไงดี
หัวงคนอื่นมากกว่าหัวงตัวเอง"

"เวลาสวด.... ภพภูมิท่านก็มาทั้งหมด มาตามแสง"

"จิตเร็วกว่าแสง นึกไปตรงไหน ก็ไปถึงตรงนั้น"

"สมบัติและพลังงานจะเพิ่มขึ้นได้
เนื่องจากการกระทำ"

"จิตคิดไม่ตีความๆ มันก็จะกินธาตุ ต้องเบนกระแสที่ไม่ตีออกไป"

"ถ้าจะเร่งไม่เกิด ต้องสวดมนต์แบบอารมณ์ดี สบายๆ ทุกอริยาบถ
ยืน เดิน นั่ง นอน จ่อให้ได้ทุกอารมณ์ตั้งแต่ตื่นยันหลับ อยู่กับตัวเอง
อยู่กับคำภาวนา พุทน้อยๆ ไม่นานก็มีพลัง"

“พลังงานขับเคลื่อนที่มาจากทางกายกรรม วจีกรรม มโนกรรม สิ่งเหล่านี้
คือ พลังงาน เวลาเรานึกอะไร พลังงานก็จะเข้ามากระทบที่จิตเรา”

“การขับเคลื่อนพลังงานต่อให้รักชาติลเป็นพันข้อ
ถ้าทรงอารมณ์ไม่ตกก็ไม่มีประโยชน์ เพราะแสงสว่างไม่เกิดที่จิต
กรรมบถสืบ ต้องดูสิ่งไม่ดีที่ทำให้ขุ่นมัว... อย่าทำ ให้ดูตัวเอง
ทำตัวเองให้สบายใจก็พอ ไม่ต้องนึกถึงคนอื่น พอขับเคลื่อนไปนานๆ
ก็มีกำลัง จะเกิดหรือไม่เกิดก็ได้”

“เจ้ากรรมนายเวร เราไม่รู้ว่าเค้าอยู่ตรงไหน ถ้าเป็นภพภูมิเหวตา
และพรหม เค้าก็ช่วยบุญอยู่ ถ้าอยู่ในนรกก็ขึ้นมาทวงไม่ได้ ถ้าเป็นคน
หรือภูมิภพ เราก็ไม่รู้ถือว่าเป็นใคร ให้ทำกรรมปัจจุบันให้ดี
ไม่เกี่ยวกับว่าถ้าจะอธิษฐานไปนี้พพานเจ้ากรรมนายเวรจะมาทวง”

“คนเรามันก็คิดไปเรื่อยไม่มีหยุดคิด ให้เบนความคิดไปอยู่ที่คำภาวนา
ทำอารมณ์ให้ดี แสงสว่างจะโตมาก และไม่เป็นการเสียเวลาในการ
สวดมนต์ เพราะอารมณ์ดีบุญมันอึดได้ขยู่แล้ว”

“เวลาอารมณ์ดีจิตก็เป็นเหวตา พออารมณ์ไม่ดี ก็เหมือนเป็นสัตว์
เป็นการทำร้ายตัวเอง”

“ใครจะทำกรรมฐาน จำไว้ให้ทรงอารมณ์ให้ดี
จะได้มีแสงสว่างทุกลมหายใจเข้าออก”

“คนเราเกิดมา มาเจอกัน มารักกัน แล้วก็ตายจากกัน ไม่มีใครรักกันจนชั่วชีวิตหรอก เจ้ากรรมนายเวรจริงๆ ก็คือคนใกล้ตัวนี่แหละ”

“สวดนะตี ไปไหนก็เป็นผู้มีประโยชน์ มีประโยชน์ต่อหมู่คณะ ต่อภพภูมิ ต่อตัวเรา همینสวดไป ว่างก็สวด”

“มนุษย์เกิดมาเพื่อรับเศษกรรม และทำกรรมใหม่ พอตายก็เลยกรรมตามที่เคยทำมา พอมาเกิดก็ทำกรรมใหม่ เวียนว่ายไปแบบนี้ไม่มีสิ้นสุด จะสิ้นสุดก็คือ... ทำ... กรรมดี และ ละ... กรรมไม่ดี”

“การทำอะไรก็แล้วแต่ ตูการกระทำของตัวเอง ทำไปด้วยคิดไปด้วย เป็นการพิจารณาให้เกิดปัญญา”

“กินข้าว... ยังกินทุกวันเลย อธิษฐาน... ก็ต้องอธิษฐานทุกวัน”

“ไม่มีใครรู้ตัวเราเท่ากับตัวเราเอง”

“สวดมนต์สวดที่ใจ สวดที่ไหนก็ได้ จะทำกรรมฐานอย่างท่ามาก ตื่นมาให้ทำเลย ทำจนกว่าจะหลับ”

“เราเป็นตัวบุญ เพียงนึกถึงเต้า เต้าก็มา มารับบุญกับเรา”

“กระแผลอยู่ที่ใจ พลังงานอยู่ที่ที่เคยกระทำ”

“ให้สวดสบายๆ อารมณ์ได้ดี แล่งสว่างจะได้เกิด
หายใจเข้าก็สว่าง หายใจออกก็สว่าง”

“บุญ... คือ ความสบาย บาป... คือ ความไม่สบาย
รับบุญหรือรับบาป รับทาง ตา หู จมูก ลิ้น กาย ใจ มีผัสสะที่ใจ”

“กรรมบถสิบ ให้ละให้ได้ ให้คิดดี พูดดี ทำดี อารมณฺโด้”

“สวตมณฺเฑนํเต สวตไปเรชยๆ จะไต่ไม่ต้องไปคิดเรื่องอื่น”

“วิธีการฝากกระแสของผู้มีพลังงาน ก็โดยการนึกถึงหลวงปู่
แล้วขอท่าน รับรองไม่มีวันจน คนเราไม่คุยกันก็ไม่สนทนกัน
ให้คุยกับหลวงปู่ คุยกับท่าน ขอกับท่าน เวลานี้ถึงหลวงปู่
เป็นการฝึกกรรมฐานแบบสบายๆ ฝึกรับอารมณฺโด้แบบสบายๆ
ทำตัวให้สบาย ทำอารมณฺโด้ให้สบาย”

“อารมณฺโด้ที่สวตมณฺเฑ... ตาใครไม่ได้หรอก โกรธใครก็ได้ไม่ได้
ที่ยังโกรธ... ยังดำอยู่... แสดงว่า... ไม่ได้สวตมณฺเฑ”

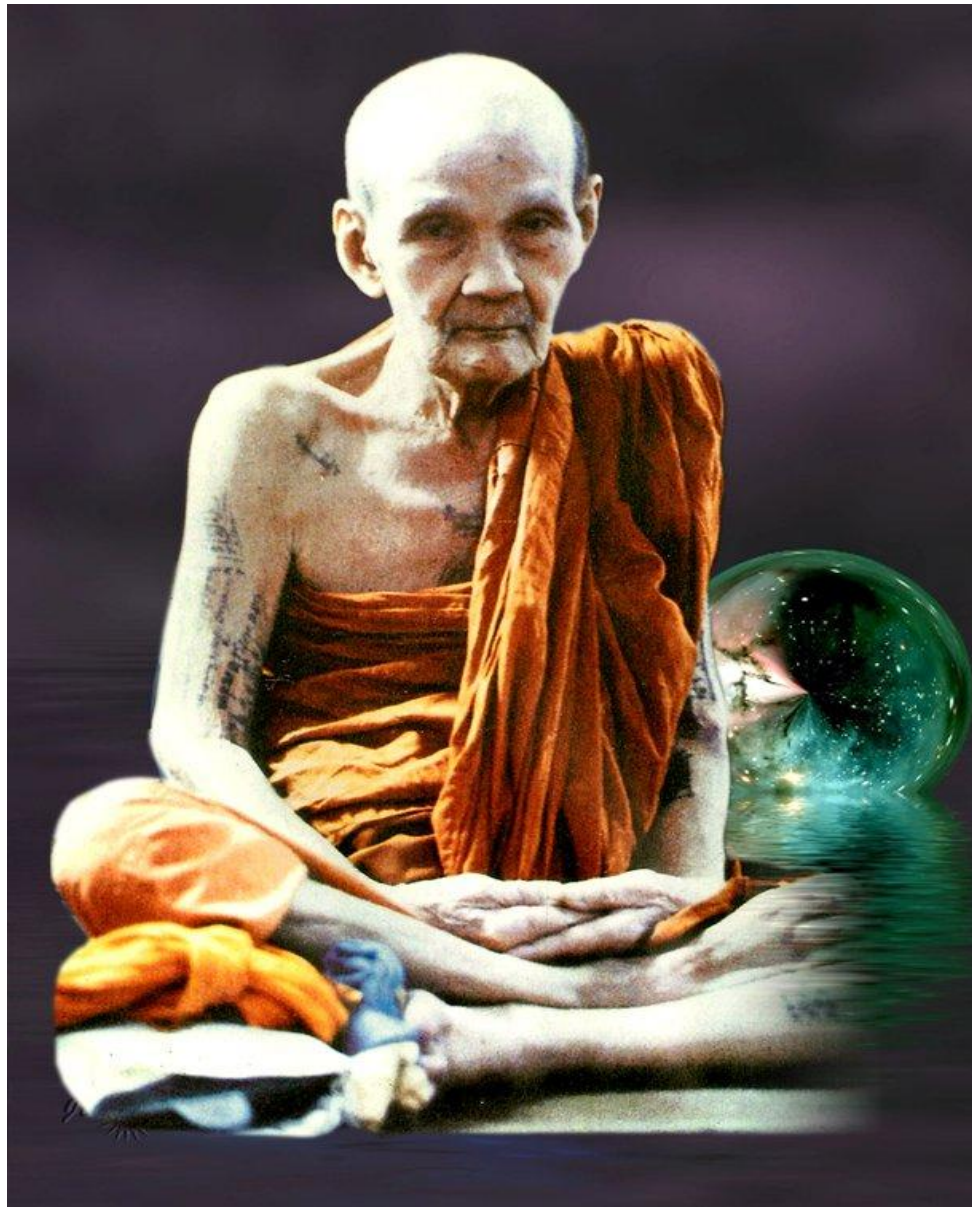
“การจะแก้กรรมในอดีตมันอยู่ที่ใจ ต้องหมั่นสวตมณฺเฑ
รักษาศีล ภาวนา เต็มวันค่อยๆ ลืม อย่าไปคิดเรื่องที่ไม่ดีในอดีต
ถ้าเรื่องอดีตไม่ดี ต้องปรับใหม่ คิดแต่ในเรื่องที่ดี”

“ถ้าเราอารมณฺโด้สบาย ธาตุ ดิน น้ำ ไฟ ลม ของเราก็สบาย
ถ้าอารมณฺโด้ไม่สบาย... ธาตุก็ไม่สบาย”

“การฟอกธาตุ ก็ให้ฝึกที่จิต โดยการสวตมณฺเฑ
ภาวนา รักษาศีล ฟอกธาตุไปเรื่อย”

“เวลาคิด เวลาฟัง ต้องพิจารณาให้ดี อย่าไปเชื่อใครง่าย
อย่าเชื่อเพียงมองเห็น เชื่อเพราะฟังต่อๆ กันมา
เชื่อเพราะเป็นครูบาอาจารย์ เราต้องพิจารณาก่อนที่จะเชื่อตาม”

"อยากหนักกรรมต้องสวดมนต์ และนั่งสมาธิ พอจิตนิ่ง จิตก็เป็นพรหม
ไม่มีบุญหรือบาป สะสมไปเรื่อย หลายวัน หลายเดือน หลายปี
พอใกล้ตายก็เลือกได้ว่า... จะไปไหน"

"ทรงสภาพท่านต้องทรงอารมณ์โล่งสบายๆ มีความเมตตา
ภาพจะโต้ชัด เน้นสบายๆ... ทำไปเถอะ"

"รูปอยู่... นามไป ไปแต่ละที่ จิตมีความเป็นทิพย์ คิดไปไหนก็ถึงที่นั่น
ต้องมีกำลังบันทึกเข้าไปในจิต ระหว่างสวดก็ต้องโยงจิตเข้าไปใน
พลังงาน โยงเข้าหาหลวงปู่ โยงเข้าหาจักรพรรดิ"

"ความคิด... เป็นพลังงาน คิดดี.. ก็เป็นพลังงานดี"

"สวดบทจักรพรรดิสามารถอุปบายนุมีได้ ถ้าสวดไปฝึกไปนานเข้า
ก็ช่วยเรื่องความเจ็บปวด ช่วยตอนจิตสุดท้ายก่อนตายได้ ต้องฝึก"

"ให้หลวงพ่อเดินหน้า... ผมอยู่ข้างหลัง...
มีอะไร... ให้หลวงพ่อปะทะไว้ก่อน"

ขี้เกียจก็ทำ ขยันก็ทำ มีคนห้ามก็ทำ มีคนชมก็ทำ

"พรหมเป็นขั้นที่ละเอียดที่สุด สูงที่สุด
จะกำหนดสร้างบารมี หรือจะพ้นทุกข์ก็ง่าย"

"พระโพธิสัตว์ที่บารมีเต็มแล้ว พลังงานบารมีอยู่ทุกตารางนิ้วบนโลก"

"ส่งวิญญาณ คือ การแผ่บุญ แผ่เมตตาตามสถานที่ต่างๆ เหมือนนเรียมส์ต่างดี แล้วเราก็ให้กับคนอื่น แจกไปไม่มีประมาณ ประโยชน์ที่ได้จากการแผ่เมตตาก็คือ วิญญาณได้ไปสู่ภพภูมิที่ดีขึ้น ตามกรรมของแต่ละดวงวิญญาณ"

"การจัดภาพหลวงปู่ตู้ จะใช้ภาพไหนก็ได้ เพราะฝึกไปนานๆ ภาพก็จะลึบไปลึบมาอยู่แล้ว ภาพไหนก็ได้เหมือนกัน"

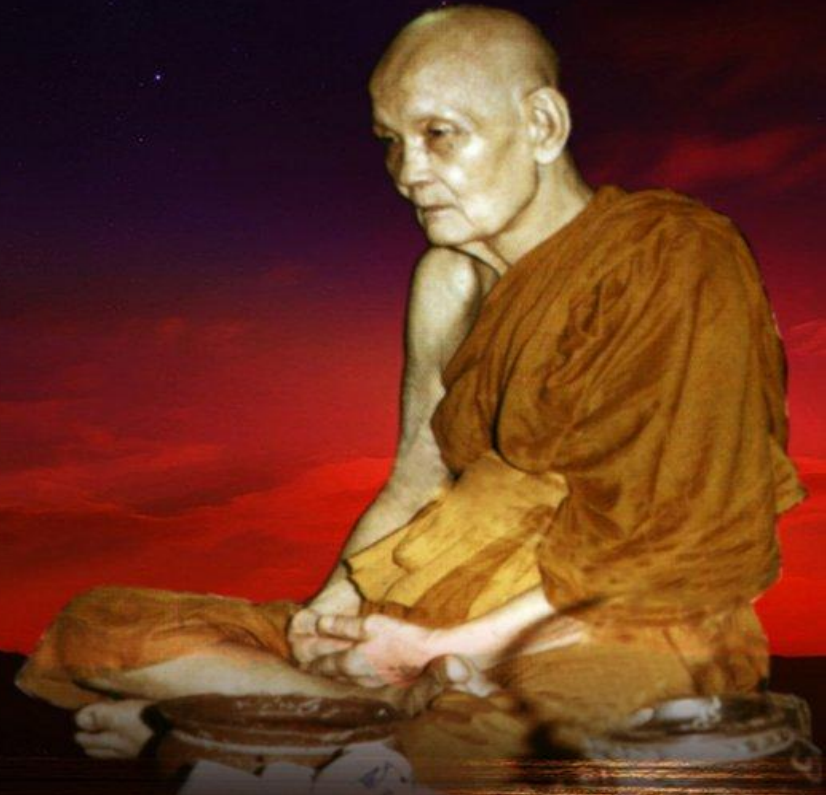
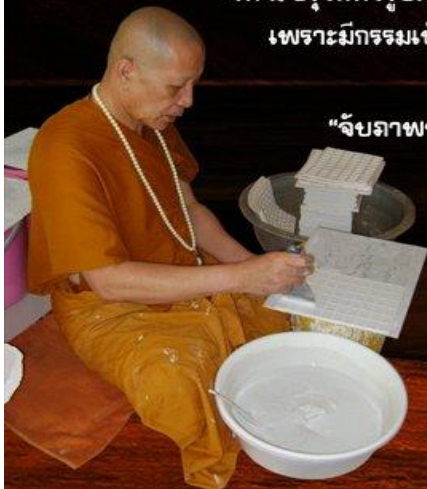
"ปิดวาจา เป็นการปิดการกระทำจากกายกรรมและวจีกรรม ส่วนมโนกรรมยังอยู่ ถ้าสวดจักรพรรดิไปก็ปิดได้หมด"

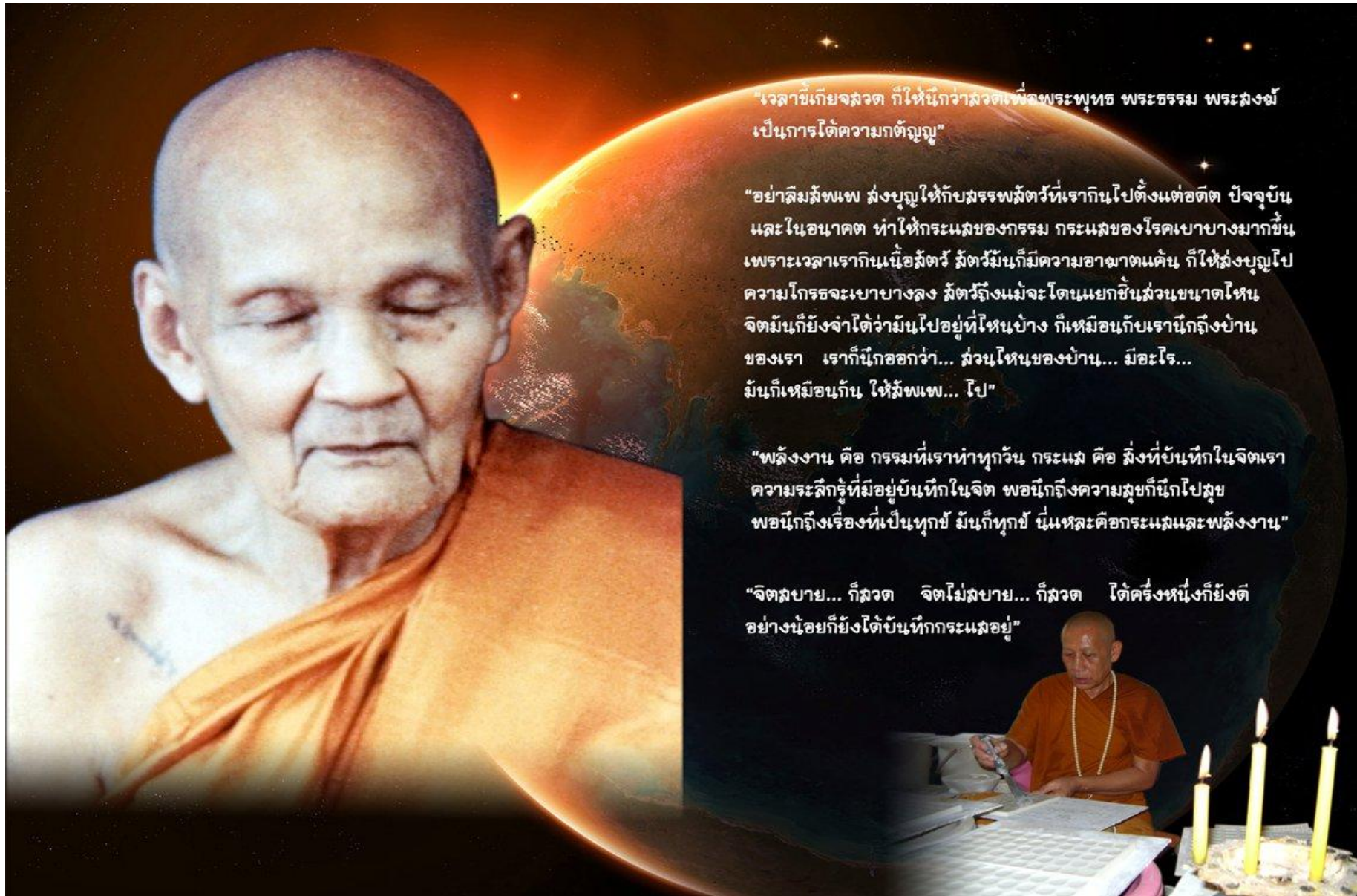
"จิตจะปรุงแต่งรูปเพื่อที่จะเกิดใหม่ โดยกรรมและกรรม เพราะมีกรรมเป็นแดนเกิด"

"จับภาพหลวงปู่ยังงี้ก็ได้ ให้นึกถึงท่านบ่อยๆ
คุยกับท่านบ่อยๆ
ท่านไม่ทิ้งเราเด็ดขาด"

"ถ้าเรา... มีประโยชน์กับเวทดา
เวทดา... ก็จะรักเรา"

"ขี้เกียจก็สวด ขยันก็สวด ให้สวดไปเรื่อยๆ บันที่กที่จิตไปเรื่อยๆ สวดบ่อยๆ เหมือนเราเก็บเงินไว้วันละหนึ่งบาท ลับปี ก็มากขึ้นเรื่อยๆ ถ้าลับปี เราบันที่พลังงานเข้าไปในจิต พลังงานจะหนาแน่นมาก แต่ไหน ลองคิดดู แล้วเราจะเข้าใจอะไรหลายๆ อย่างได้ง่ายขึ้น เพราะเราเริ่มมีกำลัง"

“เวลาขี้เกียจสวด ก็ให้นึกว่าสวดเพื่อพระพุทฺธ พระธรรม พระสงฆ์ เป็นการได้ความกตัญญู”

“อย่าลืมสัพเพ สงฺขญฺให้กับสรรพสัตว์ที่เราจะไปตั้งแต่อดีต ปัจจุบัน และในอนาคต ทำให้กระแสของกรรม กระแสของโรคเบาบางมากขึ้น เพราะเวลาเรากินเนื้อสัตว์ สัตว์มีนก็มีความอาฆาตแค้น ก็ให้สงฺขญฺไป ความโกรธจะเบาบางลง สัตว์ถึงแม้จะโตนแยกชิ้นส่วนขนาดไหน จิตมันก็ยังจำได้ว่ามันไปอยู่ที่ไหนบ้าง ก็เหมือนกับเรานึกถึงบ้านของเรา เราก็นึกออกว่า... ส่วนไหนของบ้าน... มีอะไร... มันก็เหมือนกัน ให้สัพเพ... ไป”

“พลังงาน คือ กรรมที่เราทำทุกวัน กระแส คือ สิ่งที่ยึดติดในจิตเรา ความระลึกถึงที่มีอยู่บันทึกในจิต พอนึกถึงความสุขก็นึกไปสุข พอนึกถึงเรื่องที่เป็นทุกข์ มันก็ทุกข์ นั่นแหละคือกระแสและพลังงาน”

“จิตสบาย... ก็สวด จิตไม่สบาย... ก็สวด ได้ครึ่งหนึ่งก็ยังมีดี อย่างน้อยก็ยังได้บันทึกกระแสอยู่”

“หลวงปู่จะตามดูเรา... จนกว่าเราจะสำเร็จตามที่เราปรารถนา”

“พลังงานทุกอย่างเกิดจากมนุษย์ มนุษย์เป็นคนสร้างพลังงาน”

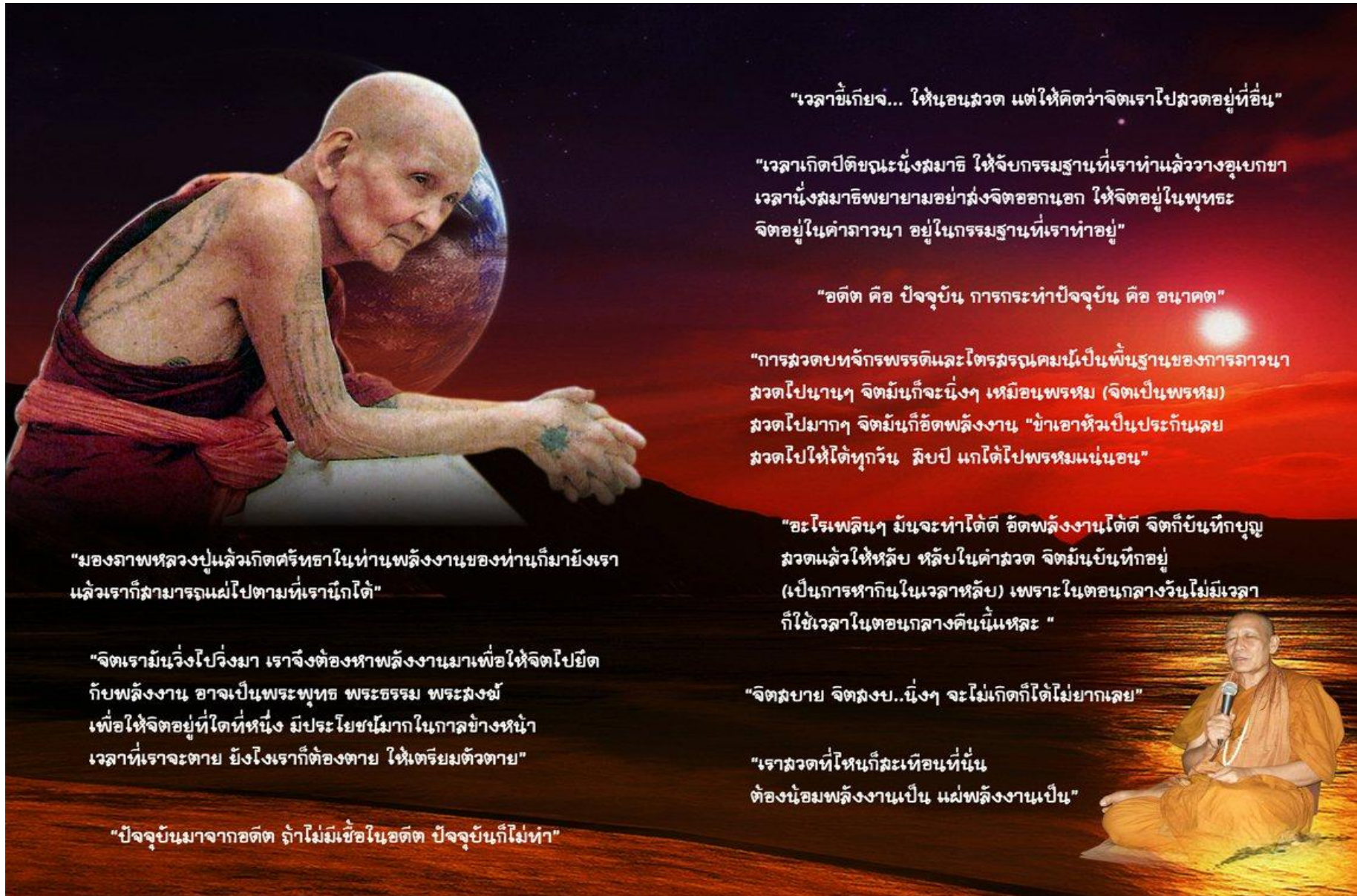
“จิตคนบันทึกทั้งบุญและบาป ด้วยความคิดและการกระทำ
ทุกลมหายใจเข้าออก ทรงอารมณ์ให้ดี ถ้าดีก็จะมากขึ้น”

“การจะทรงอารมณ์ให้ดีได้ทั้งวัน ขึ้นอยู่กับสิ่งของที่เรายู่
เพราะสิ่งของปัจจุบันมีสิ่งๆ ที่เข้ามากระทบทางตา หู จมูก ลิ้น กาย
ใจ มาก จะเบนกระแสได้โดยการจับภาพหลวงปู่ แล้วก็ลวดไปเรื่อยๆ
ให้อธิษฐานสิ่งที่ตนขอให้รับ สิ่งที่ไม่ดีขออย่าให้ได้รู้ เป็นวิธีการเบน
กระแสสิ่งที่ไม่ดีต่างๆ บนผลประโยชน์ของการลวดมนต์”

“ถ้าทำอะไรไปตั้งหลักใหม่ พิจารณา จะทำอะไรตัดสินใจแล้วต้องอดทน”

“วิชาของหลวงปู่สามารถตัดทอนตัดขาดได้ ทุกวันนี้ที่เราฝึก...
เพื่อฝึกกำลังใจ ฝึกให้มีกำลังใจ ฝึกเตรียมตัวตาย
ลวดไปนานๆ เข้า เราสามารถบังคับจิตใจของเราได้
ทำไปเรื่อยๆ ประโยชน์ ดีกว่าหายใจทิ้งเปล่าๆ”

“เราไปห้ามความคิดใครไม่ได้
บางครั้งเรายังห้ามความคิดเราไม่ได้เลย
เราจึงต้องระวังตัวของ”

“เวลาขี้เกียจ... ให้นอนสวด แต่ให้คิดว่าจิตเราไปสวดอยู่ที่อื่น”

“เวลาเกิดปิตขณะนั่งสมาธิ ให้จับกรรมฐานที่เราทำแล้ววางอุเบกขา เวลานั่งสมาธิพยายามอย่าส่งจิตออกนอก ให้จิตอยู่ในพุทธะ จิตอยู่ในคำภาวนา อยู่ในกรรมฐานที่เราทำอยู่”

“อดีต คือ ปัจจุบัน การกระทำปัจจุบัน คือ อนาคต”

“การสวดบทจักรพรรดิและไตรสรณคมน์เป็นพื้นฐานของการภาวนา สวดไปนานๆ จิตมันก็จะนิ่งๆ เหมือนพรหม (จิตเป็นพรหม) สวดไปมากๆ จิตมันก็อึดพลังงาน “ข้าเอาหินเป็นประกันเลย สวดไปให้ได้ทุกวัน สิบปี แยกได้ไปพรหมแน่นอน”

“อะไรเพลินๆ มันจะทำได้ดี อึดพลังงานได้ดี จิตก็บันทึกบุญ สวดแล้วให้หลับ หลับในคำสวด จิตมันบันทึกอยู่ (เป็นการหากินในเวลาหลับ) เพราะในตอนกลางวันไม่มีเวลา ก็ใช้เวลาในตอนกลางคืนนี้แหละ ”

“จิตสงบ จิตสงบ...นิ่งๆ จะไม่เกิดก็ได้ไม่ยากเลย”

“เราสวดที่ไหนก็สะท้อนที่นั่น ต้องน้อมพลังงานเป็น แผลพลังงานเป็น”

“มองภาพหลวงปู่แล้วเกิดศรัทธาในท่านพลังงานของท่านก็มายังเรา แล้วเราก็สามารถแผ่ไปตามที่เราทำได้”

“จิตเรามันวิ่งไปวิ่งมา เราจึงต้องหาพลังงานมาเพื่อให้จิตไปยึด กับพลังงาน อาจเป็นพระพุทธรูป พระธรรม พระสงฆ์ เพื่อให้จิตอยู่ที่ใดที่หนึ่ง มีประโยชน์มากในกาลข้างหน้า เวลาที่เราจะตาย ยิ่งใจเราก็ต้องตาย ให้เตรียมตัวตาย”

“ปัจจุบันมาจากอดีต ถ้าไม่มีเชื่อในอดีต ปัจจุบันก็ไม่ทำ”

"บารมีหลวงปู่มีทุกตารางนิ้ว... ลือล่งไชยที่ท่านสร้างบารมีมา"

"โลกทุกวันนี้... มันเหมือนขยะ ลัทธิและมนุษย์ตายกันทุกวัน
หมู ไก่ วัว ฯลฯ เวลาตายแล้วก็ยังเป็นขยะวิญญาณ เพราะพวกเขาตาย
ก่อนกำหนด วิญญาณก็ตกต่าง พลังงานไม่ดีก็เยอะ
ให้ใช้ศาสตร์ของหลวงปู่ช่วยในการส่งวิญญาณ"

"คนหนึ่งคนถ้าสวด พลังงานแผ่ออกไปเป็น... ตามกิเลสเมตร
สว่างหมดเลย เพราะภพภูมิท่านมาส่ง มาสวดกับเราด้วย เลยสว่าง"

"อะไรคือบุญ คือ ความสงบ อะไรคือบาป คือ ความคับแค้นใจ
ความไม่สบายใจ ความเศร้า... เจอแบบนี้บุญมันหนีไป
ถ้ามีอารมณ์ใช้มแต่เจ้า... ให้เปลี่ยนเรื่องไปหัวเราะ
แล้วกลับมาสวดมนต์ใหม่ โดยพยายามให้เลิกคิดเรื่องเดิม"

"ถ้าเราฝากบุญให้หลวงปู่ เป็นผู้ช่วยแน่ที่จะมีกำลังมากกว่า"

"เราคิดอะไร จิตเราก็ไปติดตรงนั้น สวดมนต์ห้ามคิดอะไรที่ไม่ได้เรื่อง
ได้ราว เพราะมันบันทึกไม่เต็มที ถึงจะสวดนานแค่ไหน
แต่จิตไม่บันทึก ก็ไม่ได้อะไร"

"ต้องรู้จักแยกแยะ การคิดดี คิดไม่ดี สวดให้เพลิน... ก็พอ"

"กรรมฐาน (กรรม=การกระทำ, ฐาน=จิต) คือ งานของจิต
มีศีล สมาธิ ปัญญา สมาธินั้นคือการสวดมนต์ สวดเพื่อเบนกระแสที่ไม่ดี
บทสวดมีพลังงาน สวดไปเรื่อยมันช่วยให้ลืมเรื่องราวที่ไม่ได้เรื่อง
ได้ราวในอดีต สวดแล้วอารมณ์ดี แล่งสว่างก็จะเกิดขึ้นทุกลมหายใจ"

“ธรรม คือ ธรรมชาติ เป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง มีข้างนอก ข้างใน คือ กายและใจ มีการกระทำและความคิด”

“อย่าเสียเวลาในการบวช... อย่าเสียเวลาในการเข้าวัด...
ให้กระแสจิตเข้ากับบทธวดเวลานี้... มันจะเป็นอย่างหนึ่งที่
เวลาพูด... ก็เป็นไปอย่างที่ถูก นี่คือบุญฤทธิ์และอิทธิฤทธิ์
อีกหน่อยก็จะสามารถแยกธาตุสมาณิกายได้ นี่แหละทิพยอำนาจ
เพียงแต่ทำให้สบาย หาพลังงานที่เยอะที่สุดให้เข้ามาในจิตเรา”

“หลวงปู่ไม่ได้สอนให้หนึ่งสมาธิ หลวงปู่ให้ใช้ธรรมาภรณ์ที่สบายๆ
ในการบันทึกพลังงาน ไม่ได้สอนให้หนึ่งในร่างกาย ให้เราฝึกที่จิต
เน้นตรงนี้... จะทำอะไรก็เน้นที่... ฮารมุดต้องสบาย”

“ทำตัวให้สบาย... ทำให้สนุก... บุญจะเกิดกับจิตทุกลมหายใจ
ถ้าจิตขัดข้อง ชุ่มฉ่ำ ความสบาย... ก็ไม่มา บุญ... ก็ไม่มา”

“ติดบุญ ติดว่า ติดบาป เอ็งจะไม่เกิด ก็ต้องมีบุญเยอะๆ มีสมบัติเยอะๆ
พอสุดท้ายเราก็ทิ้งทุกอย่าง ไม่เอาอะไรทั้งนั้น ”

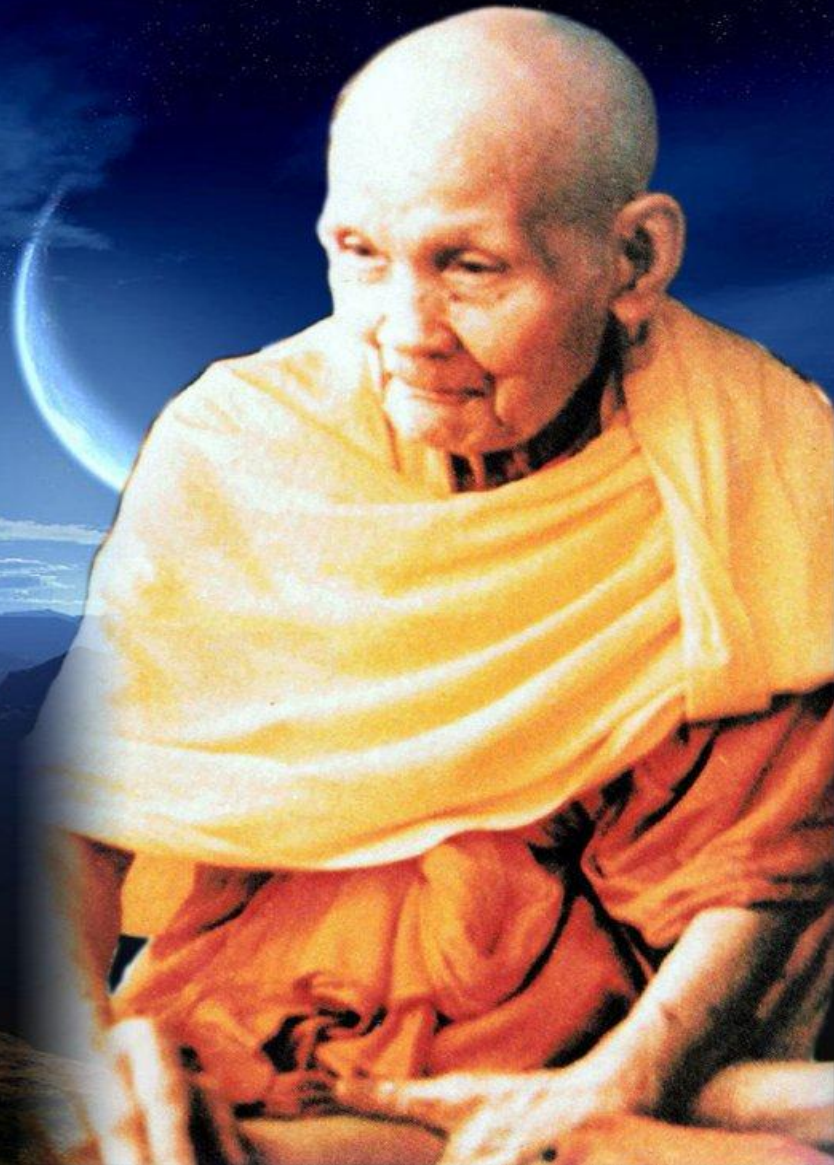
“ผู้ที่ตายตามกำหนด เลือกลงได้... จะไปไหน
“พรหม นิพพาน เกิดใหม่”

“แยกบุญ... แยกบาป... เข้าใจในการลวด ก็ช่วยให้เกิดปีติ
อายุที่ยืน แข็งแรง จากจิตออกธาตุ ตื่นขึ้นอย่างมีความสุข ให้ลวดเลย
หรืออธิษฐาน หรือหนึ่งสมาธิ เวลาไปไหนก็ให้หลวงปู่ช่วยแผ่บุญไป
ปรับกระแสไปตามบริเวณที่ไป หรือสถานที่ที่เราไปถึง
เป็นการผูกกระแส... เพื่อการที่เราต้องเวียนว่ายตายเกิด”

“สวดไปไม่นานจิตก็จะเป็นสมาธิ มันจะค่อยๆ บันทึกลงเข้าไปในจิต
ถ้าจิต... ไม่รุ่มรวย ถ้าจิต... ไม่ชุ่มฉ่ำ บุญที่ไต่... ก็ไต่เต็มๆ”

“ให้ระวังจิต ระวังกาย ให้รักษาจิต รักษากาย เพื่อตัวเอง
และเป็นประโยชน์กับทุกที่ที่ไป เป็นประโยชน์กับวิญญาณและภพภูมิ”

“เวลาเราคิดไปที่ไหน กระจกก็จะไปอยู่ที่นั่น คิดไปที่หลวงปู่
กระจกก็จะอยู่ในหลวงปู่ เบื้องต้น... ให้รู้จักเบนกระจกให้ได้ก่อน
สวดให้อารมณ์ไต่ก่อน เบนกระจกที่ไม่ดีให้ไต่ก่อน ถาวนาไปเรื่อยๆ
ให้กระจกจิตของเราไปเป็นหนึ่งเดียวกับคำถาวนา ให้กระจกของเรา
อยู่ในบทสวดให้ไต่ก่อน ที่สำคัญต้องอยู่ในกระจก
ให้จิตไปอยู่กับบทจักรพรรดิหรือไตรสรณคมน์
ก็จะทำให้เกิดความหนาแน่นของพลังงาน นั่นที่ความนิ่ง
ความนิ่งทำให้เกิดความสบาย จิตตรงนั้นแหละที่จิตจะบันทึกลง
ทำไปเรื่อยตรงอารมณ์ในแบบนี้ จากวันเป็นเดือน จากเดือนเป็นปี
มันต้องมีสมาธิ จิตถึงจะบันทึกลงได้ มันต้องนิ่งๆ
ต้องสบายๆ... จิตก็จะบันทึกลง
ลองคิดดูถ้าทำหลายๆ ปี
จิตจะสุขแน่ไหน..
นี่แหละ คือ กำลัง.. ละคร”

“ผู้ที่ไม่มีเวลาฆราวาสในตอนกลางวัน
ให้ฆราวาสทบทวนมหาจักรพรรดิจนกว่าจะหลับ
ให้ถึงถึงสภาพหลวงปู่ไปด้วยจนกว่าจะหลับ”

“เวลาเราฆราวาสจักรพรรดิ ตอนกลางวันก็พยายามฆราวาสหลับ
ให้จิตติดกระแสบุญไปก็จะไม่ฝันร้าย เพราะความฝันบางครั้งนั้น
เป็นกระแสในอดีต ถ้ากระแสในอดีตไม่ดีก็อาจทำให้เจ็บป่วยได้ เช่น
เวลาฝันว่าวิ่ง ตื่นขึ้นมามันก็เหนื่อย แลตงว่าแม้จิตฝันมันก็ออกที่ธาตุ
ถ้าลาวนาให้ไต่ก่อนนอน... นานเข้า... ก็จะไม่ฝันร้าย
เจ้ากรรมนายเวรก็ไม่สามารถทำอะไรเราได้
กระแสกรรมที่ไม่ดีก็มาทำอะไรเราไม่ได้”

“จิตที่เราฝันกับธาตุที่เรานอนมันเป็นสายใยกัน
อาการที่ฝันมันก็ออกธาตุ แต่มันแค่ครั้งเดียว แต่ก็รู้สึกรู้สึอยู่”

“จิตของเราไม่เคยพักเลยตั้งแต่เกิดมา
จิตจะพักก็แค่ตอนที่เรานั่งสมาธิจนนิ่งเท่านั้น”

“การแผ่บุญแต่คืนก็ไปแล้ว เพียงมีกระแส ภาพทั้งสามมันลือกับมนุษย์
แม้แต่โพธิสัตว์ จะสร้างบารมี... ก็ต้องลงมาเกิดเป็นมนุษย์
เพราะมนุษย์มีทั้งกายและใจ เราเป็นมนุษย์เรามีการสะสมบุญบารมีไว้
เราก็สามารถแผ่บุญไปให้ทั้งสามแดนโลกธาตุได้ แต่เมื่อใดถ้าตายไป
บุญที่เราทำทั้งหมดก็ไม่สามารถให้ผู้ใดได้แล้ว”

"ทุกคนคิด ความคิดมันหยุดไม่ได้หรอก
มันจะลลึบไปลลึบมากับบพหลวงตมณต์ ถ้านิ่งเป็นชั่วโมง
นิ่งแล้วหลวงตมณต์ มันต้องมีบ้างแหละที่เกิดความสลายในจิต
จะฉีกแค่เดือนสองเดือน ปีสองปี แล้วให้มันสงบเป็นไปไม่ได้
บางคนมันต้องฉีกกันก่อนชีวิต ฉีกไว้ให้ชิน เพื่อเตรียมตัวตาย
ถ้าเริ่มหลวงตปุบ... แล้วรู้สึกว่ามัน... ก็ใช้ได้... แค่นี้ละ"

"เทคนิคการนั่งให้นิ่ง ให้เตนจนกรรมก่อน ค่อยนิ่ง ก็จะมี
ถ้าแรง ก็ต้องมีสมาธิเพียร ก็น้อย นอนน้อย ภาวนาให้เยอะๆ"

"ความรู้สึกที่จิตจะออกที่ธาตุ ในโลกของวิญญาณ...
มันก็มีผัสที่ใจออกที่ธาตุ เช่น ขนลุก"

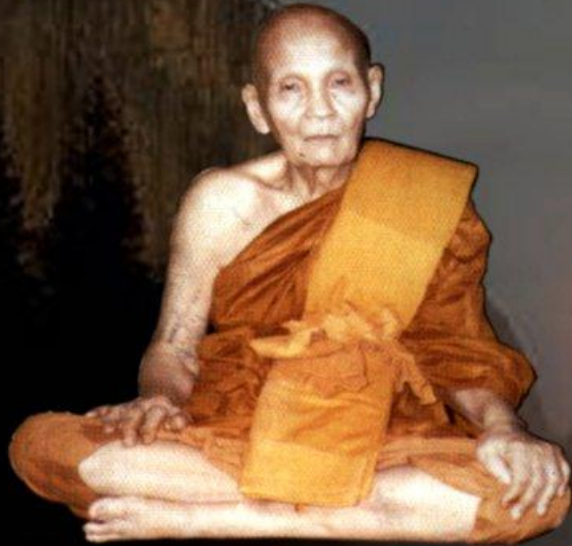
"ยีน เตน นิ่ง นอน ถ้าหลวงตมณต์ได้ตลอดเวลาก็เป็นการทำสมาธิเช่นกัน
แต่ต้องเอากระแสของเราไปผูกไว้กับบพหลวงตมณต์"

"วิญญาณที่เราเห็น เค้าไม่ได้มีเจตนาจะทำร้ายเรา
เค้าแค่มาขอยุกับเรา ถ้าเค้าคิดจะทำร้ายเรา
เค้าเหยียบเราไปนานแล้ว ไม่มาให้เห็นแค่แว็บๆ หรอก"

"ก่อนจะลัทธิแพหรือหลวงตมณต์ให้เรานึกถึงหลวงปู่ก่อน"

"คำสตรียของหลวงปู่ให้เน้นแผ่เมตตาไปยังโลกของวิญญาณ
ท่านให้ทำเพราะวิญญาณขะเยอะ เช่น วิญญาณของ หมู ไก่ ปลา กุ้ง
หมูสัตว์ต่างๆ ให้มันส่งวิญญาณไป เพราะตอนนี้เรามีทั้งธาตุและจิต
อย่าหายใจทิ้ง ให้ช่วยกันส่งวิญญาณไม่ว่าจะส่งคนหรือสัตว์
แต่ก่อนจะลัทธิแพ... ต้องนึกถึงหลวงปู่ก่อน
แต่ความจริงไม่ต้องลัทธิแพก็ได้ เพียงนึกถึงหลวงปู่
นึกถึงท่าน... แล้วก็นึกถึงสิ่งที่เราต้องการลัทธิแพ เค้าก็ได้รับบุญแล้ว"

"คนที่จะไปนิพพานจะมาสายโพธิญาณก็ได้ หลวงปู่ท่านว่า... คนที่จะไม่เกิดบารมีต้องเต็ม ให้นั่งเมตตาไปเรื่อย ที่เราทำทุกวันนี้ คือการละสมถ์กำลังตามที่เราปรารถนา ไม่ว่าจะปรารถนาโพธิญาณ หรือนิพพาน ขึ้นอยู่กับกำลังของเรา"

"ฐานจริงๆ คือ จิตต้องเป็นสมาธิ ฝึกภาวนาไปเรื่อยๆ เราสามารถเลือกที่จะจำได้ บางสิ่งที่ไม่ได้เรื่องไม่ได้ราวเราก็ลืมมันไป"

"ถ้าเราอยากย้อนอดีต เราต้องไปอยู่ที่เงียบๆ กายวิเวก จิตมันก็จะสามารถย้อนอดีตได้ ความระลึกได้ในอดีตต้องวิเวกเป็นหลายเดือน หลายปี เพราะพลังงานมันไม่สูญหาย มันสามารถระลึกได้"

"การจะเปลี่ยนพลังงานในอดีต คือการเปลี่ยนที่ปัจจุบัน การลดทมนต์ การฝึกสมาธิ เป็นการเปลี่ยนที่ปัจจุบันไปอนาคต กระแสพลังงานที่ดีที่ทิ้งไว้จะหนาแน่นขึ้น กระแสที่ทิ้งไว้จากการลดทมนต์จะมากขึ้น"

"พลังงานของจักรพรรดิไม่มีที่สิ้นสุด ตัวกำลัง คือ สมาธิ คือ จิต ถ้ามีกำลังเกิดก็ได้ ไม่เกิดก็ได้ ไปนิพพานก็ได้ การลดทมนต์ก็คือ การนั่งสมาธิ ดูจิตตอนลวด ดูจิตที่บันทึกพลังงานว่าคิดไปตรงไหน จิตสลายหรือไม่สลาย (จิตต้องสลายก็จะอยู่ในกระแสจักรพรรดิ) ลวดไปบางครั้งก็จะนิ่งไปเลย มันนิ่งๆ คิดดีไม่ได้ คิดไม่ดีก็ไม่ได้ จิตก็เริ่มมีกำลังแล้ว ถ้ามว่า... ถ้าทำไปนานๆ จิตนิ่งๆ ถ้าสิ่งไม่ตีเข้ามา มันจะรับไหม เพราะภาวนาไปเรื่อยๆ จิตก็สลาย พอมีกำลัง เราจะไปไหนก็ได้"

"จิตอยู่กับธาตุ ธาตุอยู่กับจิต รูปกับนามอยู่ด้วยกัน"

"แสงสว่างเกิดตามเปอร์เซ็นต์ที่ลวด ค่อยๆ ทำไปท่านบอก อย่าไปคิดว่ามันไม่สงบ ถ้าวันไหนจิตสลายมันก็สงบ ถ้าวันไหนจิตไม่สลายก็ไม่สงบ"

"จิตถ้าเราไม่ฝึก พอเจอทุกข์มันก็ทุกข์ ให้ฝึกไว้... ทำอย่างต่อเนื่อง "

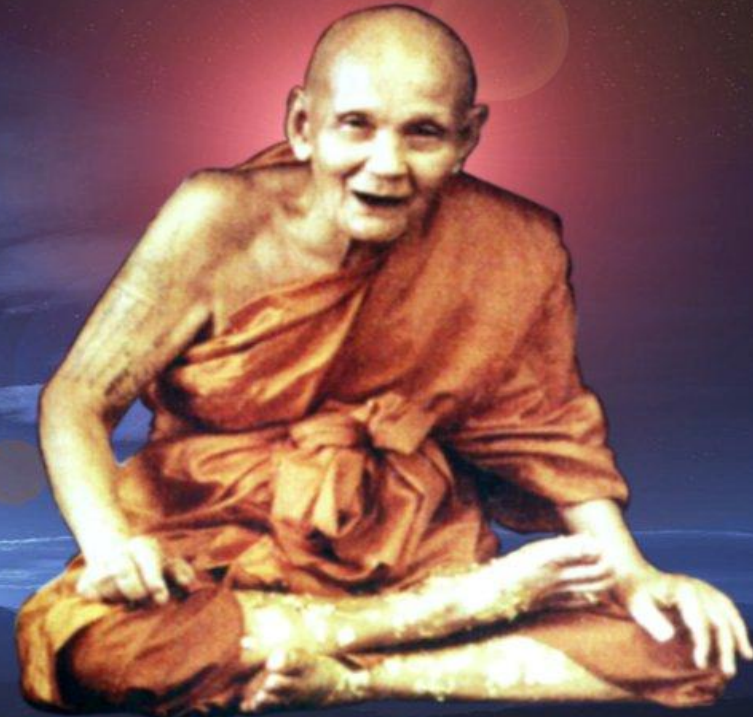
“ถ้าเราไม่ฝึก ไม่ทำ มันก็จะช้ำเกียจ ตั้งนั้นสงบก็ทำ ไม่สงบก็ทำ
สุขก็ทำ ไม่สุขก็ทำ ปฏิบัติให้เคยชิน ถ้าฝึกจิต ธาตุมันก็ไปด้วย
ถ้าฝึกจิตถึงระดับแล้ว แค่นี้ก็... มันยังไปทั้งธาตุเลย”

“พอเริ่มบังคับตัวเองได้แล้ว สามารถบังคับจิตได้แล้ว
แล้วก็พิจารณาให้เกิดปัญญา มองเห็นความไม่เที่ยง
ตายแล้วไม่มีใครเอาอะไรไปได้ สวตมณต์ พิจารณา เกิดปัญญา
มันก็จะคิดไปเรื่อย ถ้ามีความรู้สึกแบบนี้เริ่มมีกำลัง ไม่เกิดโต้แย้ง
นี่คือประโยชน์ของการสวตมณต์ การสวตบหัจฉรพรตติ”

“หลวงปู่สอนให้ไม่ต้องเกิด ถ้าเอ็งมีกำลัง... ให้เืองไปเลย
ไม่ต้องรอใคร อย่าเกิดดีกว่า”

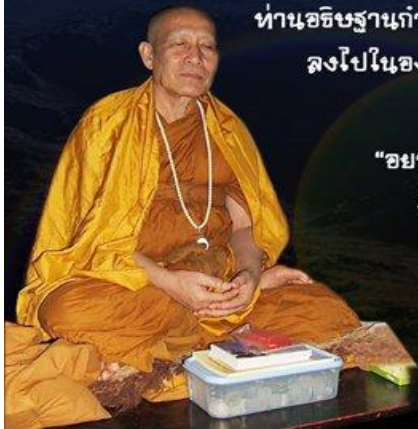
“อาทิสมาณาย หลวงปู่ว่า... สามารถแยกได้แบบไม่มีประมาณ
หลวงปู่ว่า... เหมือนกับการบรรจุพลังงานในองค์พระ
ท่านอธิษฐานกำลังทั้งอดีต ปัจจุบัน และอนาคต
ลงไปใ้องค์พระทุกองค์ที่ท่านอธิษฐานทุกองค์”

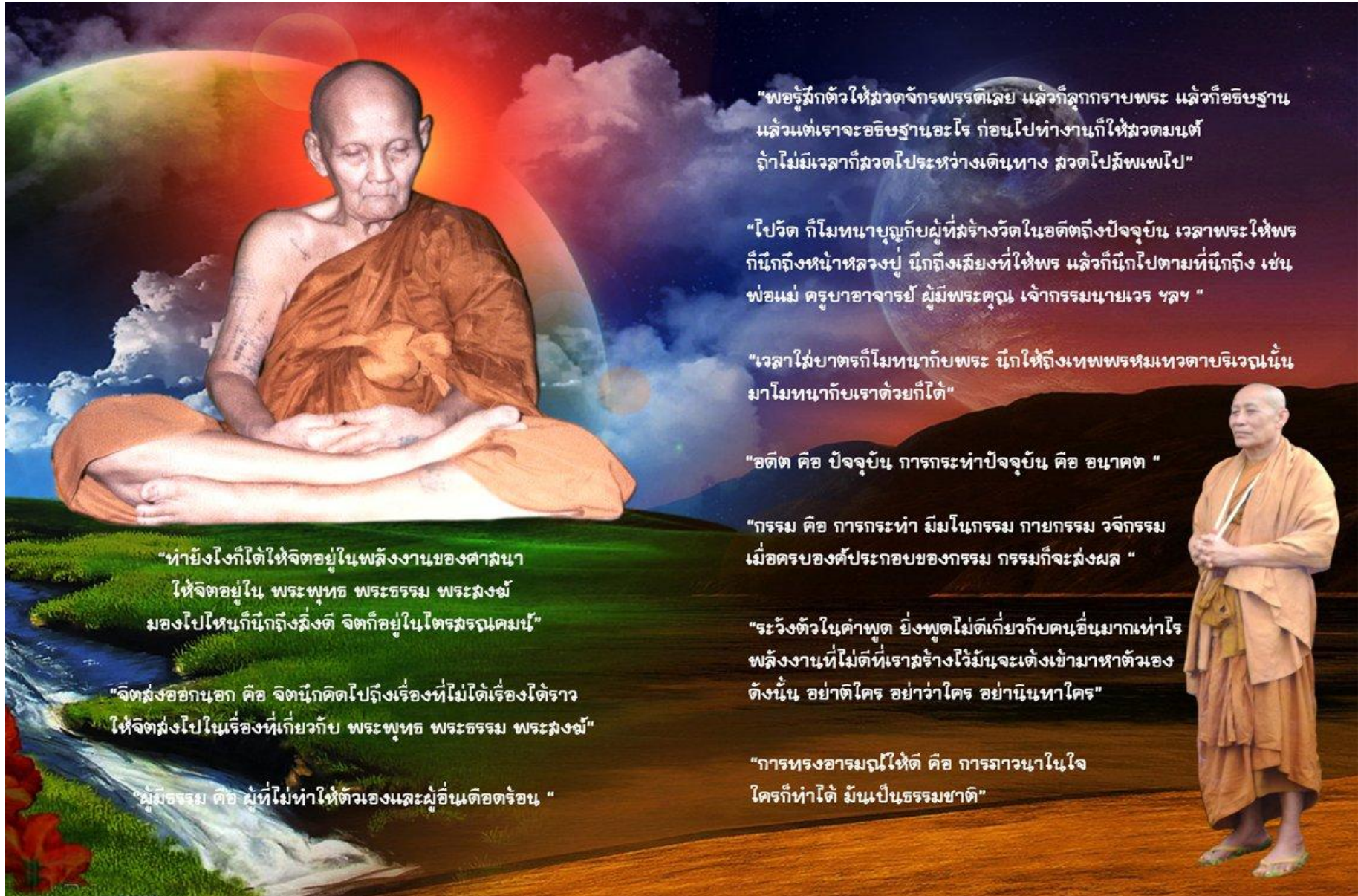
“อยากจะทำอะไรก็ตาม
เริ่มทำแล้วต้องทำให้ต่อเนื่อง
เพื่อให้เกิดความเคยชิน
ตัวช้ำเกียจก็จะหายไป
เพราะเราเกิดความเคยชินแล้ว”

“เราเป็นตัวบุญ อย่าไปกลัววิญญาณ ทุกคนต้องเวียนว่ายตายเกิด
ขอให้ช่วยกันตามกำลัง หน้าที่เรา เราไม่ทำ เค้าก็ต้องขอเรา
เค้าทำทุกวิถีทางที่จะได้บุญจากเรา”

“จิตอธิษฐาน สถานะที่ข้าพเจ้าไปที่ไหนก็ช่าง ขอให้มารับบุญได้ทุกที่
ถ้าเค้าขอบุญ เค้าก็ได้ไปเลย ให้อธิษฐาน เป็นการให้โมทนาบุญแบบ
อัตโนมัติ แล้วก็จะมีความสามารถรักษาเรามากมาย”

“พอรู้สิ่งที่ทำให้สวดจักรพรรดิเลย แล้วก็ลูกกราบพระ แล้วก็อธิษฐาน แล้วแต่เราจะอธิษฐานอะไร ก่อนไปทำงานก็ให้สวดมนต์ ถ้าไม่มีเวลาก็สวดไประหว่างเดินทาง สวดไปก็หลับไป”

“ไปวัด ก็โมนาบุญกับผู้ที่สร้างวัดในอดีตถึงปัจจุบัน เวลาพระให้พร ก็นึกถึงหน้าหลวงปู่ นึกถึงเสียงที่ให้พร แล้วก็นึกไปตามที่นึกถึง เช่น พ่อแม่ ครูบาอาจารย์ ผู้มีพระคุณ เจ้ากรรมนายเวร ฯลฯ ”

“เวลาใส่บาตรก็โมนากับพระ นึกให้ถึงเทพพรหมเทวดาบริเวณนั้น มาโมนากับเราด้วยก็ได้”

“อดีต คือ ปัจจุบัน การกระทำปัจจุบัน คือ อนาคต ”

“กรรม คือ การกระทำ มีมโนกรรม กายกรรม วจีกรรม เมื่อครบองค์ประกอบของกรรม กรรมก็จะส่งผล ”

“ระวิงตัวในคำพูด ยิ่งพูดไม่ติดเกี่ยวกับคนอื่นมากเท่าไร พลังงานที่ไม่ดีที่เราสร้างไว้มันจะเต็งเข้ามาหาตัวเอง ดังนั้น อย่าตีใคร อย่าว่าใคร อย่าโทษใคร”

“การทรงอารมณ์ไว้ให้ดี คือ การภาวนาในใจ ใครก็ทำได้ มันเป็นธรรมชาติ”

“ทำยังไงก็ได้ให้จิตอยู่ในพลังงานของตำลึงนา ให้จิตอยู่ใน พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ มองไปไหนก็นึกถึงสิ่งดี จิตก็อยู่ในไตรสรณคมน์”

“จิตส่งออกนอก คือ จิตนึกคิดไปถึงเรื่องที่ไม่ได้เรื่องได้ราว ให้จิตส่งไปในเรื่องที่เกี่ยวข้องกับ พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์”

“ผู้มีธรรม คือ ผู้ที่ไม่ทำให้ตัวเองและผู้อื่นเดือดร้อน ”

“ถ้าจิตอยู่กับพลังงาน ทรงอารมณ์ไปนานๆ
จะระลึกได้เลยว่าคนอื่นต้องการอะไร นี่ก็รู้ถึงความคิดของคนอื่นได้
เพราะจิต.. ความคิด... มันเป็นคนอื่น แต่อารมณ์เราต้องดีนะ
เราจะสามารถรับคลื่นของคนอื่นได้”

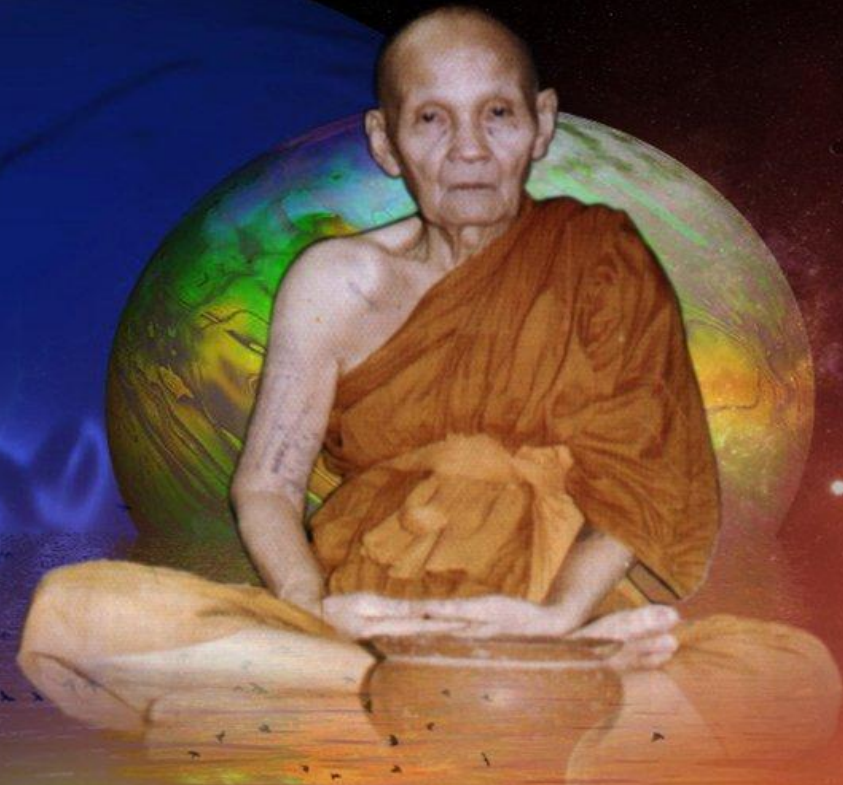
“ระวังความขี้เกียจที่มาจากความไม่ตั้งใจ เช่น
อยากนั่งสมาธิให้ได้ แต่นั่งไม่ได้ดี เต็มวงก็เกิดการเบื่อกัน
แต่ถ้ามีลูกเล่นก็จะทำให้เพลิน แล้วไม่รู้จักเบื่อ”

“อย่าประมาท คือ เราต้องคิดว่ายังงี้ก็ต้องแก่ ต้องเจ็บ ต้องตาย
จึงต้องถนอมร่างกายไว้ รักษาอารมณ์ให้ดี หมั่นทำใจให้สบาย
อะไรจะเกิดก็ต้องเกิด ทำได้ก็ทำ ทำไม่ได้ก็ไม่ทำ วางเฉยซะ...
ปล่อยวาง... หมั่นฝึกสมาธิ รักษาศีล ภาวนา สวดมนต์ไหว้พระ”

“แนวปฏิบัติเริ่มแรกก็ให้นึกถึงหลวงปู่ นึกถึงพระที่แจกไป
ให้จิตนึกถึงพระบ่อยๆ ในเวลาที่เราร่าง”

“เวลาไม่ชอบใครให้นึกถึงหน้าหลวงปู่
แล้วก็นึกถึงหน้าคนที่เราไม่ชอบ
แผ่เมตตาให้เค้าไป
จนกว่าเราจะหายไม่ชอบเค้า”

“หลวงปู่ว่า ทุกครั้งที่จะกินต้องแผ่เมตตา เสาบุญให้เค้า
เป็นการฟอกพลังงาน
เพราะในบางครั้งบางวิญญาณ์มันยังติดอยู่ในรูป
อีกทั้งเป็นการฝึกสติก่อนที่จะกินด้วย
การฟอกก็เหมือนการล้างสิ่งสกปรกออกไป
ช่วยได้ในอนาคตเกี่ยวกับโรคภัย”

“ก่อนนอนและตื่นนอน ให้ไหว้พระภควตมณฑลนี้ถึงสามครั้ง ให้ทำให้ได้ทุกวัน
ที่ทุกวันนี้ทำกันไม่ได้ เพราะปัจจุบันคนติดวัตถุกันเยอะ”

“ให้ลองพิจารณาจิตของเราให้ดีในขณะที่ภาวนาว่าจิตเราคิดไปถึงไหน”

“ทำจิตให้เป็นพรหมวิหาร ทำจิตให้สบายๆ”

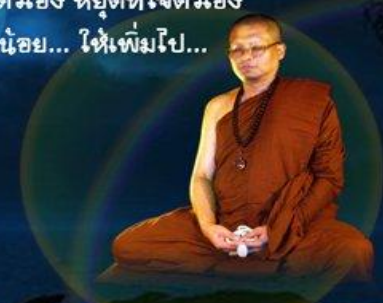
“จิตจดจ่ออยู่ในอารมณ์ใดอารมณ์หนึ่งเรียก... สมาธิ”

“ยังงั้นในแต่ละวันเราต้องโดนสองสิ่งนี้ คือ กล้วยใจและไม่กล้วยใจ
เพราะฉะนั้นเมื่อภาวนาไปความกล้วยใจก็จะเกิด
พอกระแสของความไม่กล้วยใจเข้ามามันจะไม่รับ
เป็นการรักษาจิตในโลกของปัจจุบันได้ดี”

“เวลาว่างก็นึกถึงท่าน นึกถึงคำภาวนา ว่างๆ ก็ภาวนา นึกถึงพระ
แล้วกระแสจิตกับกระแสพระจะอยู่ด้วยกัน
เวลามีปัญหาที่จะนึกถึงพระ มีประโยชน์ไม่มากเลยทีเดียว”

“การกระทำหรือกรรมในชาตินี้ที่เราทำ มีทั้งกรรมดีและกรรมไม่ดี
คลุกเคล้ากันไป เราจึงต้องเริ่มจากหยุดการทำให้ไม่ดีก่อน
การทำความดีอยู่ที่ กาย วาจา ใจ แต่กระแสที่เกิดมันอยู่ที่ใจ
พอเริ่มทำความดีมันก็เริ่มมีพลังงาน มีพลังงานมันก็ตามไปที่จิตไป
การขยับที่พลังงานนั้นขยับที่ที่จิต”

“ใครจะไม่เกิดต้องหยุดกรรม หยุดอยู่ที่ตัวเอง หยุดที่ใจตัวเอง
ดูตัวเอง พิจารณาบารมีสิบ... ส่วนไหนน้อย... ให้เพิ่มไป...
ถ้าจะไม่เกิด...
ให้ดูตัวเอง...
ถ้ามีกำลังก็ไปได้”

“เหตุการณ์ที่เกิดขึ้นในข้างหน้า
ก็มาจากการกระทำในอดีตและปัจจุบันนั้นแหละ”

“ทำจิตให้เป็นพรหมวิหาร เช่น พยายามมีเมตตาทุกคนทั่วไป
ไปไหนให้แม่เมตตา เห็นคน เห็นสัตว์ ก็แม่เมตตาไป
จะลดความอิจฉาริษยาในตัวเราได้
การเมตตาคนอื่นมันจะลดอะไรหลายๆ อย่างในตัวเรา”

“สังขานุสสติ... เป็นกรรมฐานง่ายๆ จิต... จะไม่ไปไหน
บางครั้งอะไรกระทบมันก็จะลืมไป
จิต... ตอนที่ถูกกระทบเป็นตอนที่จิตสงบและสบาย
เวลามีสิ่งมากระทบ... จิต... จึงไม่บันทึก
เลยจำสิ่งที่ไม่ดีที่มากระทบกับเราไม่ได้”

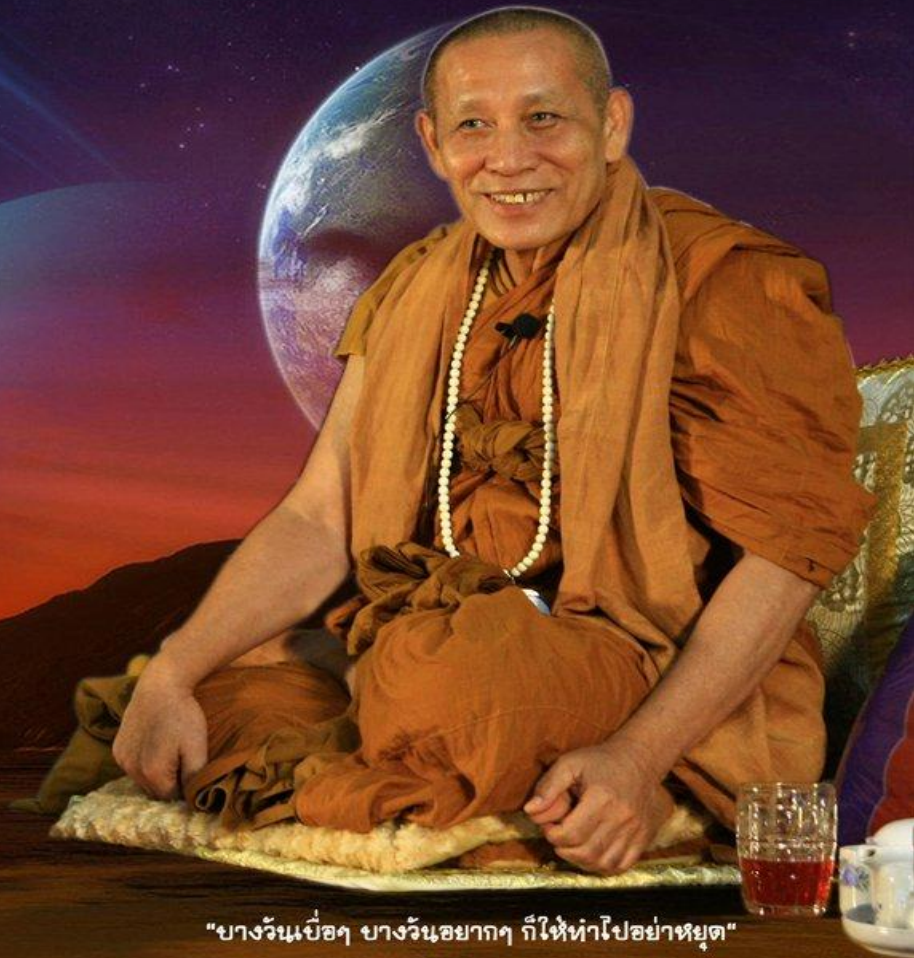
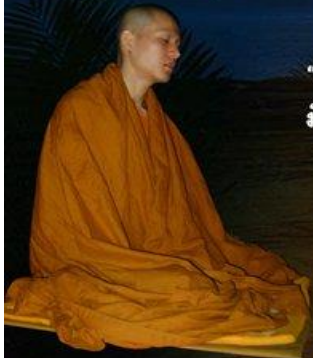
“ในโลกนี้ไม่มีคำว่าบังเอิญ ให้ตามดูกระแสจิตของตัวเองให้ดี
พิจารณาให้ติดตามสภาพของความเป็นจริง”

“กรรมที่เกิดขึ้นกับเราทุกอย่าง
มันคือสิ่งที่เราเคยทำกับคนอื่นไว้ในอดีตทั้งนั้น”

“จิตของเรายังคับธาตุนอยู่”

“บางวันบ๊องๆ บางวันขยาๆ ก็ให้ทำไปอย่าหยุด”

“ถ้าจะไม่เกิด... ต้องพิจารณาว่า... ตอนนั้นจิตติดอะไร
แล้วพิจารณาว่า... ทำยังไงจิตถึงจะไม่ติดสิ่งนั้น”

“ถ้าเราอารมณ์ดี จิตก็จะบันทึกอารมณ์ดีเข้าไป บัญชีที่เราทำเกิดที่จิต ถ้าทำแบบอารมณ์ดี... สิ่งที่ทำก็จะสว่างทุกลมหายใจเข้าออก ให้รวมบุญดีๆ ทุกวัน นึกถึงเวทิตถุกรรมให้รวมบุญกับเราด้วย บุญก็จะโตเพิ่มขึ้นทุกวัน... ทั้งเรา และ ฤทถุกรรม”

“ให้ดูจิตในแต่ละวันว่า... จิตเรามีความรู้สึกยังไง จิตบันทึกพลังงานในรูปแบบไหน ราคากฎ หงุดหงิด ระบาย สุข ให้ดูบางคนซ้ำ เพราะทรงอารมณ์ไม่ได้ อารมณ์ไม่เป็นปกติ”

“มาถ้าสวดมนต์ให้ได้ตลอดเวลาที่อยู่ ถ้าบ่นถ้าไม่มีใครก็ให้นั่งสมาธิ”

“แต่ให้อารมณ์อยู่ในบทสวด... ไม่นานความเปลี่ยนแปลงก็จะเกิดขึ้น อารมณ์ที่ไม่ดีในอดีตจะไม่มีเพราะเราทรงอารมณ์ที่ดีอยู่แบบไม่แผลล”

“ผู้ที่จะเข้าถึงไตรสรณคมน์ คือ ผู้ที่นึกถึงพระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์”

“ถ้าปฏิบัติจริงๆ จะเห็นการเปลี่ยนแปลงหลายๆ อย่างค่อยเป็นค่อยไป อยู่ที่เรายืนยันมากน้อยแค่ไหน อยู่ที่การกระทำ ใครก็ไปนิพนพานได้ ใครถือศีลห้าได้ ก็ไม่เกิดได้ เพราะศีลห้าเป็นฐานของศีล”

“การบันทึกบุญและบาป... มันผ่านที่คน เพราะคนมีรูปและนาม”

“อย่าให้เกิดความขี้เกียจขึ้นที่จิต เพราะจะทำให้เกิดความห่างเหิน เริ่มได้แล้ว... ต้องรีบทำต่อ... อย่าแรงตก”

“ตัววิตถุ เป็นตัวที่ทำให้ดึงคนให้ออกจากวิต”

"ภาพท่าน... มีพลังงาน ภาพท่าน... มีชีวิต
มองท่านแล้ว... ผ่านใต้ทุกภูมิ ทั้งสามแดนโลกธาตุ"

"นิมิตของ... พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ ติตไว้ณะตี
ติกว่า... ติตนิมิตอย่างอื่น"

"ดวงตาเป็นหน้าต่างของดวงใจ ตูภาพ... ใช้ตาดู
แต่ภาพเคลื่อนไหว... เป็นภาพที่เกิดจากจิตเรา"

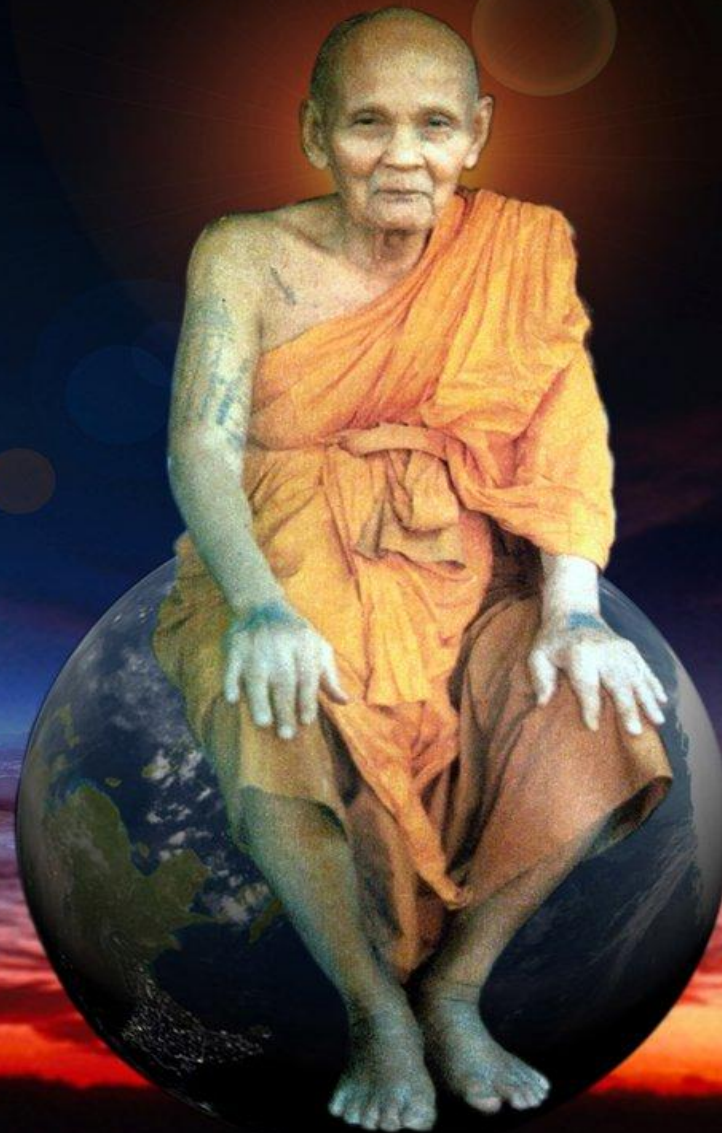
"เราจะไม่ไปตามกรรม เราต้องบังคับตัวเองให้ใต้
กระแสของโลกมันแรง ทำยังไงก็ได้...
ให้การเวียนว่ายตายเกิดของเราไม่ทุกข์ให้มาก"

"จะทำให้จิตทรงพรหมวิหารใต้... ต้องแผ่เมตตาบ่อยๆ"

"เราสามารถตั้งกำลังบุญในอนาคตมาใช้ในชีวิตประจำวันใต้
โดยตั้งมั่นจะอธิษฐาน"

"เราเป็นตัวผ่านพลังงาน เป็นตัวผ่านกระแส เพราะเรามีรูปและนาม
เราสามารถผ่านกระแสไปที่ภพภูมิ เทวดา พรหม โสภาคะ"

"จิตเป็นตัวเวียนว่ายตายเกิด จิตเป็นเหตุ จะดับ ตับตรงจิตเราแหละ"

“ท่านว่าในยุคนี้... สองบทสวดนี้... ใช้ประโยชน์ได้มากที่สุด เพราะฉะนั้น... กระจกนี้ยังใช้ได้เรื่อยๆ... อธิษฐานอะไรก็ได้ เพราะเป็นกระจกของจักรพรรดิ และไตรสรณคมน์ สวดไปเรื่อยมันก็นิ่งๆ แล้วหลับไป ถึงหลับไปก็ยังคงสวดอยู่ สวดไปหลายสิบปี นึกอะไรมันก็เป็นอย่างนี้นึก มันเป็นพลังงาน”

“ถ้าเราเริ่มแยกใต้ระหว่างตีไม่ตี... แยกใต้ว่า... จะบันทึก ไม่บันทึก แยกใต้ว่า... จะทำไม่ทำ ก็เกือบจะแยกใต้แล้วว่า... จะเกิดหรือไม่เกิด”

“ดวงวิญญาณดวงบางดวง... นำสงฆาร คนบางคนเกิดมา... ยังไม่ได้ทำบุญมากมาย... ก็ตายแล้ว นำสงฆารในโลกของวิญญาณ ถ้าเราไปช่วยแม่ก็ทำให้เขาสามารถ ไปเกิดในที่ๆ เขาต้องไปได้ตามกรรมของแต่ละดวงจิต การแม่ก็เป็นการทำประโยชน์ให้กับดวงวิญญาณที่ติดค้างอยู่”

“ให้ละทุกอย่าง... ไม่ว่าจะเป็คำตำหรือคำชม ให้วางใจเฉยๆ ไว้”

“กระจกจิตเหมือนเป็นคนลื่นไปไหนก็รู้ ตี ไม่ตี สวดไปนานๆ อารมณ์ก็ดี เพราะฉะนั้น... จิตมันบันทึกแต่สิ่งดีเข้าไป”

“สวดมนต์เป็นกรรมฐานที่ง่ายๆ... แต่คนมองไม่ออก กรรมฐานยากๆ มักทำให้คนขี้เกียจ”

“เวลาสวดให้นึกถึงถพทุมิรอบๆ ให้มาสวดกับเรา เริ่มสวดเมื่อไหร่... เค้าเริ่มสวดเมื่อนั้น”

“ศาลตรั้หลวงปู่จะทำอะไรให้นึกถึงพุทธะ หรือนึกถึงท่านก่อน”

"วิธีอธิษฐาน... ข้าพเจ้าทำสมาธิทุกอย่างตลอดชีวิต
ขอแผ่ไป... ทั้งสามแดนโลกธาตุ
ขอให้ทุกท่าน... มาร่วมโมทนาบุญ... อย่างไม่มีประมาณ"

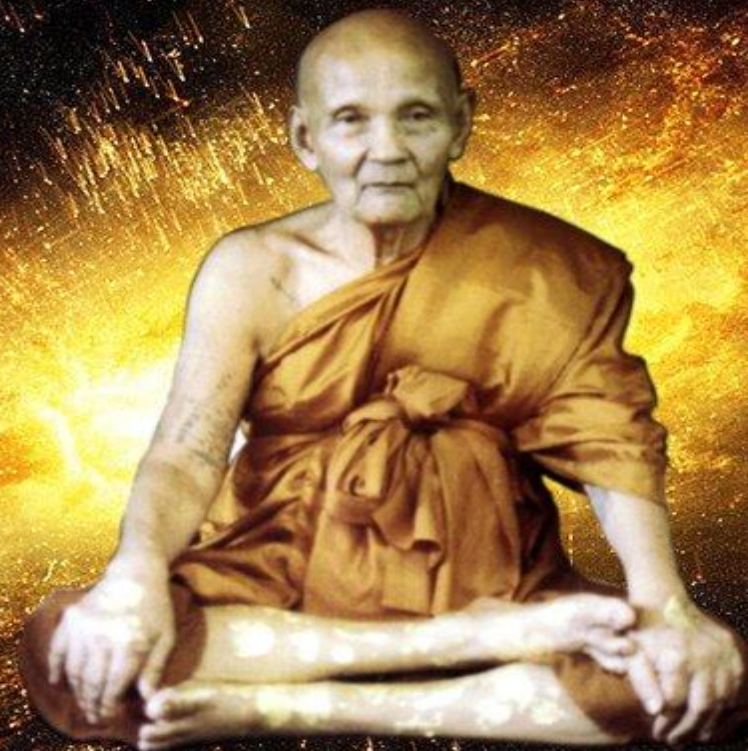
"ทั้งวันทุกลมหายใจเข้าออก ถ้าเราทรงอารมณ์ให้ดีทั้งวัน
แสงสว่างจะเพิ่มขึ้นตลอดทุกลมหายใจเลยทีเดียว"

"การบำเพ็ญบุญนี่ไม่ยาก บุญคือความช่วยเหลือ บำปคือความไม่สบายใจ
อย่าไปเสียเวลากับสิ่งที่ไม่มียุทธประโยชน์ เหลวตามนตร์ไป... ภาวนาไป...
ตลอดทุกลมหายใจ จะเปลี่ยนแปลงอะไร ต้องเปลี่ยนที่ปัจจุบัน"

"ถ้าเราอารมณ์ไม่ดี... ต่อให้รักชาติ หรือภวามหาทำโต
มันก็ไม่เกิดผล มันทำให้ช้าและเสียเวลา"

"ให้บำเพ็ญบุญด้วยการภาวนาและพิจารณา
นี่แหละ... ที่หลวงปู่สอน"

"หมั่นทำ หมั่นคิด หมั่นพิจารณา
หลวงปู่สอนไว้ให้เราทำตาม
อยู่ที่ตัวเราเองจะทำหรือไม่ทำ"

"ใครบำเพ็ญได้หนาแน่น เวลานึกไปไหนถึงใครเขาก็จะนึกถึงเราด้วย
จิตเป็นพลังงาน ถ้าบำเพ็ญไปแล้วนิ่งๆ นะดี มีประโยชน์นะ
ให้ใช้ไตรภพคุณนะ บทจักรพรรดิ ให้นึกถึงท่าน จะทำพระก็ได้
ให้กระแสจิตเกาะอยู่ตรงนั้น ทุกอย่างทำเพื่อสะสมพลังงาน
สะสมกระแส อย่างเร็วต้องทำถึงสามปี หรือสิบปี
ไม่ใช่จะเห็นผลแค่ปีสองปี จะให้เป็นเร็วๆ มันไม่ได้
มันต้องใช้เวลาคะสม และฝึกไปเรื่อยๆ นี่แหละ... ภายหลวงปู่"

“ให้ลองปฏิบัติดู อย่างน้อยก็เป็นประโยชน์กับภพภูมิอย่างมาก เป็นการฝากกระแงซึ่งกันและกันในกาจรเวียนว่ายตายเกิด”

“ถ้าไม่คิด... กระแงก็ไม่มา พอมืออะไรมากระดิก... มันก็จะนึกไป กระแงไปตามจิต แต่พลังงานที่งอยู่ท่ๆ เคยทำ แต่ไม่ได้แต่ลืมมันได้ หลวงปู่ให้ลวดมนต์ นั่งสมาธิบ่อยๆ เต็มวงก็ลืม นั่งนิ่งเต็ยวงก็สงบ พอสงบเต็ยวงก็สบาย”

“หนึ่งวัน... คิดถึงบุญก็มี บาปก็มี เอ็งก็รวมบุญเข้า
อิฐเข็ญเทพพรหมทั้งหลายนมาโมทนาด้วย ให้นึกถึงข้าด้วย”

“พอลวด พอนั่งทุกวัน มันก็ติด พอติดแล้ว เมื่อทุกข์เข้ามาก็ไม่รีบ
ทุกข์เข้ามาเราติดไม่ได้ แต่เราเบนพลังงานได้
แต่ถ้ามีกำลังเราก็ตัดได้ ให้เราใช้ปัญญาเข้าไว้
เต็ยวงมันก็ค่อยๆ จางไป ปฏิบัติไปเรื่อยๆ
เป็นวิธีการเตรียมตัวตาย
เพื่อเกิดหรือจะไม่เกิดก็เลือกเอา”

“คนตายมีแต่จิต... เพียงเรานึกถึงเค้า
เค้าก็ได้บุญแล้ว เพียงแต่นึก...
ปัญหาคือ... เราจะนึกถึงไหมล่ะ”

“เป็นบุญของเอ็ง... ถ้าเอ็งฝึก... เอ็งจะช่วยคนอื่นได้
ตอนที่เป็นอยู่... มันไม่เข้าใจ แต่พอตายไป... ก็เข้าใจเอง”

"ตื่นนอน... ลวตมนต์ ทำสมาธิ อธิษฐาน
ก่อนนอน... ทำสมาธิ ลวตมนต์ จนกว่าจะหลับ"

"การลวตมนต์เป็นการรับกระแสที่ดีเข้าไปใน... จิต
แล้วก็จะออกไปที่... ชาติ"

"การลวตมนต์เป็นการน้อมจิตเข้าไปในไตรสรณคมณ์
เป็นการฝากกระแสเข้ากับไตรสรณคมณ์เพื่อการเวียนว่ายตายเกิด
ให้ลวตตลอดเวลาที่ว่าง ฝากกระแสไว้กับพลังงานกับไตรสรณคมณ์
เวลาไปไหน ทำบุญก็ให้แผ่เมตตาไป"

"กรรมฐานให้ฝึกที่จิต ให้แยกจิตเวลาลวตมนต์ แยกไปหลายๆ ที่"

"พลังงาน... คือ สิ่งที่เราทำในอดีตและในปัจจุบัน
กระแส... คือ ความคิด คิดถึงสิ่งที่เราทำไว้ในอดีต
จะปิดกระแสได้... โดยการนั่งสมาธิให้ลึกให้เพลิน"

"พลังงานไม่สูญไปจากโลกสิ่งที่เราทำไว้มันยังอยู่"

"ที่ทำทุกวันนั้นเพื่อฝึกไว้เตรียมตัวตาย ฝึกเตรียมตัวบนกระแสที่ไม่ดี
ที่เราเคยทำในอดีต โดยการลวตมนต์นั่งสมาธิ จะลบอดีตที่ไม่ดีได้
ต้องลวตมนต์... นั่งสมาธิ... ฝึกวันมันต้องสงบ
ทำไปนานๆ... จิตก็จะเป็นพรหม... จะเกิดหรือไม่เกิดก็ได้
ให้พิจารณา... การไม่เกิด... จิตจะต้องมีกำลัง... ไม่จำเป็นก็ได้แต่คิด
อยู่ที่ชั่วโมงบั้นเราว่าฝึกได้มากน้อยแค่ไหน"

“อยากให้เห็นสงบ... ให้ผมเมตตาให้กับเขตตามถ้ำนั้น
ผมให้กับภพพรมุณี พรหม เทวดา วิญญาณ
จะแผ่ทุกครั้งให้ถึงหลวงปู่ทุกครั้ง พอถึงท่าน ท่านก็มาแล้ว”

“เรานึกไปไหนเราก็ถึงที่นั่นแล้ว เวลาส่วนตัวก็นึกไปถึงหลายๆ ที่”

“อยากเป็นพระอรหันต์ ไม่ต้องคิดอะไร ตูที่ตัวเอง
พิจารณาความโลภ ความโกรธ ความหลง ของตัวเอง
ส่วนตัวมันบันทึกกระแสจิตเข้าไปในจิต เตี่ยยาวนานไปก็มีกำลังเอง”

“อย่าผูกอาฆาตกับใคร... เพียงแค่นึกก็เป็นกรรมแล้ว
ใครทำไม่ดีกับเรา... ให้แผ่เมตตาให้เค้าไป”

“พอกระแสไม่ตีเข้ามา... ให้จับสภาพ... แล้วส่วนตัว
เพื่อเบนกระแสไปหาพลังงานของไตรสรณคมน์หรือจักรพรรดิ
นานๆ เข้าก็จะชิน และเบนกระแสได้โดยอัตโนมัติ”

“อยากรู้เรื่องอดีต... ให้อยู่ในที่สงบๆ ภาวนา”

“เวลาว่างๆ ก็ให้นึกถึงพระ
เรายังไม่มีกำลัง
จึงต้องอาศัยพระไว้”

“การฝึกสติ คือ การอยู่ในคำถาวรณาและพิจารณาให้เกิดปัญญา
จะละความโลภ ความโกรธ ความหลง ให้ฝึกสติให้
ฝึกไปเรื่อยๆ เตี่ยเราก็จะเก่งขึ้น”

"เกิดมาแล้ววันๆหนึ่ง ต้องทำให้เยอะ รวมบุญก่อนนอน
ถ้าปรารถนาไม่เกิดมันก็จะมันลง รวมบุญใ้หนักถึงแผ่นดินโลก
แผ่ไปทั่วทุกตารางนิ้วในผืนแผ่นดิน"

"อย่าไปสงสัย จริตเหมือนแท้จ แท้เหมือนจริง
จริงเป็นแท้ แท้เป็นจริง มันอยู่ด้วยกัน"

"ขอหลวงปู่ดูแลรักษา ช่วยเหลือในการปฏิบัติธรรม
ในการดำรงชีวิต ตลอดชีวิต"

"วิญญูญาณหรือภูมิเค้ามารับบุญ มารับแสงสว่างจากเรา
เพียงแต่เราอนุญาติให้เค้าไ้มาพบกับเรา"

"คนที่ติดลพตตฤมิต คือ คนที่ติดทุกข์หรือติดสุข
แต่สุขที่เกิดจากความสงบ เหนือทั้งสุขและทุกข์"

"ฝึกไปเรื่อยๆ เราจะรู้จักโลกของความสุข (นิพพาน)
สุขยิ่งกว่าสุข"

"ท่านว่า... อย่าไปกลัว มีพวกมากนะดี"

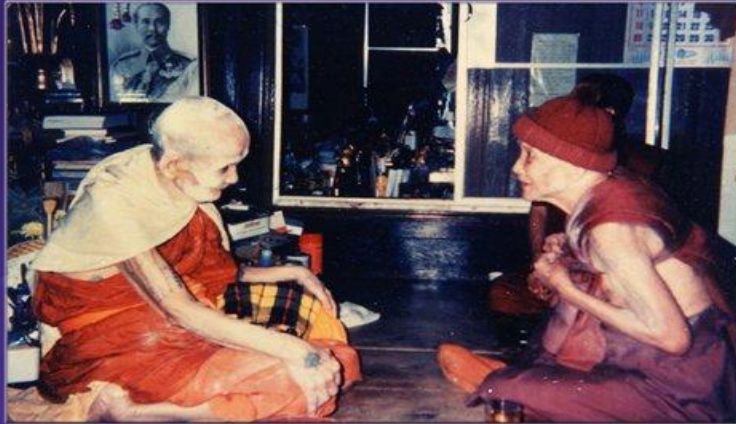
"เงิน ทอง ลาภ ยศ
ล้วนแล้วแต่เป็นของลมมฤต"

"เวลาแผ่บุญไปให้หมู่ญาติทั้งหลาย
ญาติที่จะได้บุญนั้น... ไม่ใช่ญาติชาตินี้ชาติเดียว
ให้รวมหมายถึง... ญาติตั้งแต่อดีต... ไม่รู้ว่าที่ภพที่ชาติอีกด้วย"

"อธิษฐานเพื่อทำประโยชน์ให้กับมนุษย์ ภูมิมิ และสัตว์ทั้งหลาย"

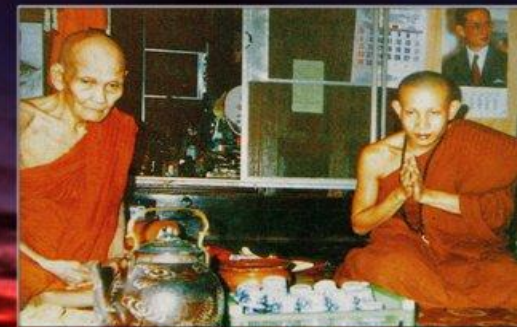
“สิ่งจะ... คือ ความจริง อธิษฐาน... คือ ความมั่น
มั่นคง และ จริงจัง ต่อคำอธิษฐาน”

“ให้ใช้พลังงานท่านมาเพิ่มพลังงานตัวเอง
ให้สวดด้วยและพิจารณาไปด้วยว่าที่สวดอยู่นี้เป็นประโยชน์ต่อใครไหม
สามารถทำประโยชน์ได้ไหม สวดแล้วอารมณ์ได้จริง สวดได้ทุกขณะจิต
ใหม่ๆ เราต้องบังคับให้จิตทำ นานๆ จิตมันก็ทำเอง เพราะมันเพลิน
ขอให้เราปฏิบัติให้ได้ เพราะไม่เช่นนั้นเราก็ทำประโยชน์ไม่ได้
ขอให้หลวงปู่ และเทพ พรหมเทวา ช่วยดูแลจิตและธาตุขันธ์เราด้วย
ให้รูปและนามของเราเป็นประโยชน์มากที่สุดเท่าที่จะมากได้
แต่ต้องทำให้จริงจัง ไปไหนก็แผ่ไปตลอด พลังงานของความเมตตา
สวดที่ไหนทำบุญที่ไหนให้กำหนดไปถึงภพภูมิเทพ พรหมเทวา
แถวนั้นให้มาร่วมทำบุญกับเราด้วยกัน”

“จิตไม่เคยหลับ ที่หลับนี้เป็นธาตุของเราที่พักผ่อน”

“ถ้าเราไปปรามาสใครก็ตาม ให้หยุดคิดและนึกโยโหโโฮทุกครั้ง
เพราะมันไม่ใช่เรื่องของเรา ทำไปจนชิน พออีกหน่อย พอเริ่มคิดไม่ได้
เราก็โยโหโโฮไปก่อนแล้วทุกครั้ง”

“คำว่ามีกำลัง คือ สามารถบังคับจิตให้สามารถสงบได้
ในทุกสถานการณ์ จิตไม่มีคำว่าเสียใจ อยู่เหนือความอยาก ตัณหา
อุปาทาน ถ้าทำได้ จิตก็โตความอดทน เช่น จะกินก็ได้ไม่กินก็ได้
ไปก็ได้ไม่ไปก็ได้ ไม่มีคำว่าเสียใจ ไม่เสียใจในทุกสิ่งทุกอย่างที่เกิดขึ้น
ไม่ว่าจะเป็นสิ่งที่เราปรารถนา หรือไม่ปรารถนา
ถ้าเราทำได้แสดงว่ามีกำลัง จะมีกำลังต้องค่อยๆ สะสม
โดยการฝึกทรงอารมณ์ ภาวนา และนั่งสมาธิ”

“กระแสรู้อยู่กับเรา คือ ความเพลิดเพลินและบุญ
ในขณะที่ถาวรานาและสัมเพไป ต้องทำใจสบายๆ”

“นึกถึงหลวงปู่ หรือ ถ้าพระ เขาจิตไปอยู่ที่ใดที่หนึ่ง
สามารถหลบหลีกสิ่งที่เราไม่ชอบได้ ตองหัดฝึกหลีกบ่อยๆ
เราไม่มีกำลังจะตัดกระแสไม่เตี้ยมันได้ เราจึงต้องหลีกไปที่บหลวด
หรือ นึกถึงพระ ทรงอารมณ์ไว้ให้ดี”

“เหตุการณต่างๆ ยิงมาไม่ถึง เราต้องหาสิ่งให้จิตมันเกาะ
หาฐานให้จิตอยู่ เพื่อให้มีกำลัง
เวลาที่เจอเหตุการณที่ทำให้อารมณ์ขุ่น ถ้ามีกำลัง เราก็จะหนี
ไม่สนใจได้ และที่สำคัญ เราจะสามารถทรงอารมณ์ไว้ได้ดีทุกลมหายใจ”

“การปรับภพภูมิ คือ การแผ่เมตตา ส่งวิญญาณที่ตกค้างในที่ต่างๆ
วิญญาณที่ตายก่อนกำหนด ให้เค้าเป็นไปตามกรรมที่เค้าทำไว้
ช่วยให้เค้าไม่ต้องติดภพ ให้ไปเกิดตามกรรมที่เค้าทำได้เลย”

“จิตทรงอารมณ์สบายๆ ลวดแล้วพลิน แลตงว่าจิตมันหนักแล้ว”

“ขอหลวงปู่... ขอศึกษาเรื่องพลังงาน
ขอศึกษาเรื่อง อติต ปัจจุบัน อนาคต
อยากศึกษาเรื่องอะไร... ก็ขอท่าน ท่านก็จะเป็นครูบาอาจารย์ให้”

“ลาพท่าน... เป็นทั้ง สิ่งขะ และ พุทธะ
เพราะท่านเป็นโพธิสัตว์ที่บารมีเต็มแล้ว ท่านก็เปรียบเหมือนพุทธะ”

“นึกถึงหลวงปู่ นึกถึงโลก เวลาแผ่กำหนดไปสามแดน
คิดถึงข้างบน (เหนือแผ่นดิน) ตรงกลาง (บนแผ่นดิน)
ข้างล่าง (ใต้แผ่นดิน) พลังจักรพรรดิจะหมุนมาที่เรา ”

“เวลานิ่งนิ่งๆ... สบายๆ... เราจะรู้อดีต เพื่อมาพัฒนาปัจจุบัน เพื่อเปลี่ยนอนาคต จะเปลี่ยนต้องเปลี่ยนที่ปัจจุบัน”

“การเดินทาง ก็เหมือนการทำกรรมฐาน มันก็ต้องเจออุปสรรคมัน เจอกับสภาพจิตใจเดิมๆ ที่เคยทำไว้ แต่เรามีครูบาอาจารย์อยู่... อย่างหลวงปู่ มันไม่เป็นไรหรอก”

“มองที่ท่านก็เป็นไตรสรณคมณ์ อยู่ที่ท่านนานๆ จิตก็จะอยู่ในไตรสรณคมณ์ ฝึกนานๆ สิ่งที่ไม่ดีมันก็จะไม่รับ สิ่งไม่ดีก็จะลึกลงไป กรรมหนักจะเป็นเบา กรรมเบา ก็จะหาย ท่านจะกินให้เอง เพราะกระแสวิจิตเราอยู่ที่ท่าน”

“ระวิงจิต ตูแลจิตให้อยู่กับคำภาวนา ทรงอารมณ์ให้ดี”

“การพักจิต ไปพักที่ไหนก็ได้ ขอให้จิตอยู่สิ่งใดสิ่งหนึ่งนานๆ หละกัน เช่น ภาพหลวงปู่ตู่ ใบไม้ ลม พระพุทธรูป ได้หมด แต่... พลังงานไม่เท่ากัน... ต่างกัน”

“ทำไม่ต้องแยกอาหิสมาณกาย เวลานิ่งๆ แล้วแยกไป วิจารณ์จน พรหมเหวตา บริเวณที่เราแยกจิตไปนั้นจะโต้รับส่วนบุญด้วย จิตไปตรงไหน ตรงนั้นก็จะโต้บุญ แยกจิตไปจะโต้แม่โต้หลายๆ ที่ อยู่ที่การฝึก... แล้วอยู่ที่เรานึกออกไหม”

“หลวงตาใช้เวลาศึกษาว่า จะรู้ทุกเรื่องสิบปี
ตอนนี้หลวงต่าย่อสุดสมาธิแล้ว
ลูกศิษย์ก็ต้องใช้เวลาน้อยกว่าอยู่แล้ว อยู่ที่จะทำหรือไม่ทำ”

"ถ้าทรงอารมณ์ได้ดี คนที่อยู่ใกล้ๆ เรา เค้าก็จะมีความสุขไปด้วย"

"ตัวจิตที่นึก... เป็นตัวส่งกระแส... เพียงนึกไป...
กระแส... ก็ไปตามรูปและนามที่เรานึก"

"กรรมที่ไม่ส่งผลสูญหายไปไหน แต่หลักใต้อัจฉริยะกรรมมัน
แต่อย่าเฉลยหละก็... ไม่ถึงกรรม หรือกระแสที่ไม่ดี
มันก็จะเข้าที่จิตเรา ให้มันดี เบนกระแสให้ทัน"

"ตัดบาตรจนขึ้นหินทะเล ไม่เท่าก็บ... เห็นแสงสว่างเท่าหัวไม้ขีด"

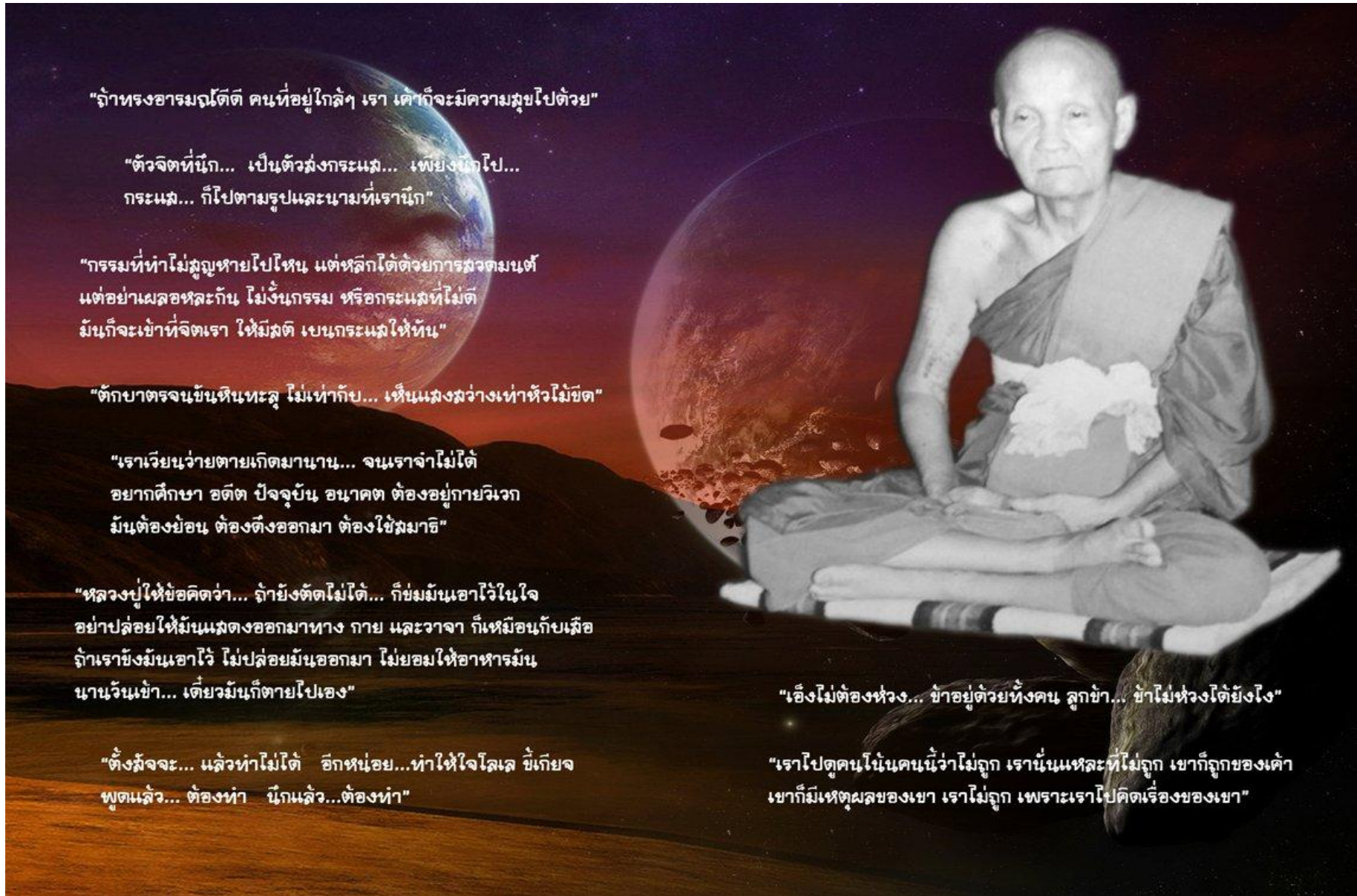
"เราเขียนว่าตายเกิดมานาน... จนเราจำไม่ได้
อยากศึกษา อดีต ปัจจุบัน อนาคต ต้องอยู่กายวิเวก
มันต้องย่อมน ต้องตั้งออกมา ต้องใช้สมาธิ"

"หลวงปู่ให้ข้อคิดว่า... ถ้ายังตัดไม่ได้... ก็ข่มมันเอาไว้ในใจ
อย่าปล่อยให้มันแสดงออกมาทาง กาย และวาจา ก็เหมือนกับบเลื่อ
ถ้าเราข่มมันเอาไว้ ไม่ปล่อยให้มันออกมา ไม่ยอมให้อาหารมัน
นานวันเข้า... เตี้ยมันก็ตายไปเอง"

"ตั้งรู้จะ... แล้วทำไม่ได้ อีกหน้อย...ทำให้ใจโลเล ขี้เกียจ
หลุดแล้ว... ต้องทำ นึกแล้ว...ต้องทำ"

"เรื่องไม่ต้องห่วง... ข้าอยู่ด้วยทั้งคน ลูกข้า... ข้าไม่ห่วงไต่ยังง"

"เราไปตบคนโน้นคนนี้ว่าไม่ถูก เรานั้นแหละที่ไม่ถูก เขาก็ถูกของเค้า
เขาก็มีเหตุผลของเขา เราไม่ถูก เพราะเราไปคิดเรื่องของเขา"

“เรื่องนับถือน้ำ ช้ำก็จะตามตุน้ำ จนนกจะสำเร็จตามที่ตั้ง”

“เราต้องเชื่อและศรัทธา เราเป็นเพียงตัวกลาง เป็นสื่อกลาง ระหว่างสิ่งที่เรานึกกับหลวงปู่ ต้องเชื่อว่า เพียงเรานึกไป หลวงปู่ก็ถึงสิ่งที่เรานึกแล้ว ไม่ต้องถามว่าเค้าจะได้มั๊ย”

“เวลามีเท่ากัน อยู่ที่จะทำอะไร บันที่กอะไรลงไป”

“ความจริงเป็นสิ่งที่ยังคงอยู่ ตัวตาย... แต่ความดี (พลังงาน) ยังคงอยู่ เราตายแน่นอน แต่ความจริง (พลังงาน) ที่เราทำ... มันไม่ตาย”

“ไม่มีปัจจุบัน ก็ไม่มีอนาคต ก็ไม่เกิด จะฝึกได้ คือ ต้องอยู่กับปัจจุบัน นิ่งๆ สบายๆ ”

“เราเป็นสำนักงานใหญ่ จิต อาทิสมาณกาย ที่คิดไป เป็นสำนักงานย่อย บุญก็โตมากขึ้น แผลโตมากขึ้น พยายามใช้รูปและนามของเราให้เกิดประโยชน์”

“ถ้าພພະ หรือสิ่งที่เรานับถือ ถ้าจะทิ้งไม่ใช่... ให้เฒ่า แล้วก็นำขี้เถ้าที่เหลือมาทำเป็นมวลสาร”

“กระแสรองหลวงปู่ เป็นกระแสรองที่ไปไหนแล้วก็ปลอดภัย”

“นี่ถึงหลวงปู่บ่อยๆ เหมือนเราเป็นแมลงก็ไล่ยาบ่อยๆ เตี้ยก็หาย”

“ให้ดูทุกวันนี้ สิ่งที่เราคิด ที่เราทำมันมีประโยชน์หรือเปล่า”

“จะไม่เกิด... ให้ดูตัวเอง อย่าดูคนอื่น
อยากเป็นโพธิสัตว์... ต้องรู้เรื่องทั้งสามแดนโลกธาตุ”

"เวลาฆตมณฑ์พร้อมๆ กัน พลังงานก็จะเยอะกว่า"

"หลวงปู่สอนให้เรามีความเมตตา ให้เราทรงพรหมวิหารสี่
คนที่เมตตา คนที่อยู่ใกล้ๆ จะมีความรู้สึกเย็น พลังงานความเย็น
ความเมตตา มันแผ่ออกไป เริ่มฝึกจากให้ยิ้ม และทำอารมณ์ให้ดี
ไม่คิดร้ายกับใคร ใครอยู่ใกล้ก็สบายใจ"

"มนุษย์เลี้ยงชีวิตด้วย... อาหาร วิญญาณเลี้ยงชีวิตด้วย... บุญ"

"จิตมีกำลัง คือ สามารถบังคับจิตได้ ควบคุมได้
สามารถบอกทำอะไรก็ได้ เช่น พอบอกจิตให้นิ่ง จิตก็นิ่งได้เลย
หรือเวลาใครตำราเรา เราก็เฉยๆ ทุกอย่างต้องฝึก"

"มีชีวิตให้เป็นประโยชน์ทั้งสามภูมิ โดยการน้อมพลังงานหลวงปู่
มาที่เรา แล้วแผ่ไปทั้งสามแดนโลกธาตุ"

"รวมกัน... เราอยู่ แยกหมู่... เราก็อยู่กับคนละที่"

"เกิดมาทำกรรมใหม่ และ รับผิดชอบของกรรมในอดีต"

"ถ้าเราฝึกภาวนา
นั่งสมาธิทุกวัน
มันต้องได้ความสงบแน่ๆ"

"งานที่หนักที่สุด คือ เรื่องของจิต มันเกิด ตับ จิตไม่เคยพักเลย ตั้งแต่เกิด จะเริ่มพักก็คือเริ่มถาวรานาและนั่งสมาธิ"

"เวลาไปทำบุญที่ไหน อธิษฐานให้สัมฤทธิ์ผลเวลานั้นมาโมทนาด้วย"

"มีชีวิตให้เป็นประโยชน์ทั้งสามภุมมี โดยการน้อมพลังงานหลวงปู่ มาที่เรา แล้วแผ่ไปทั้งสามแดนโลกธาตุ"

"ถวายชีวิตเป็นพุทธะบูชา ธรรมะบูชา สังฆะบูชา "

"สูตรหลวงปู่ถ่ายทอดแล้ว สวดไป...ทำใจให้สบาย"

"คนฮารมจได้ ฮายก็ยบ หน้าตาก็ส่องใส"

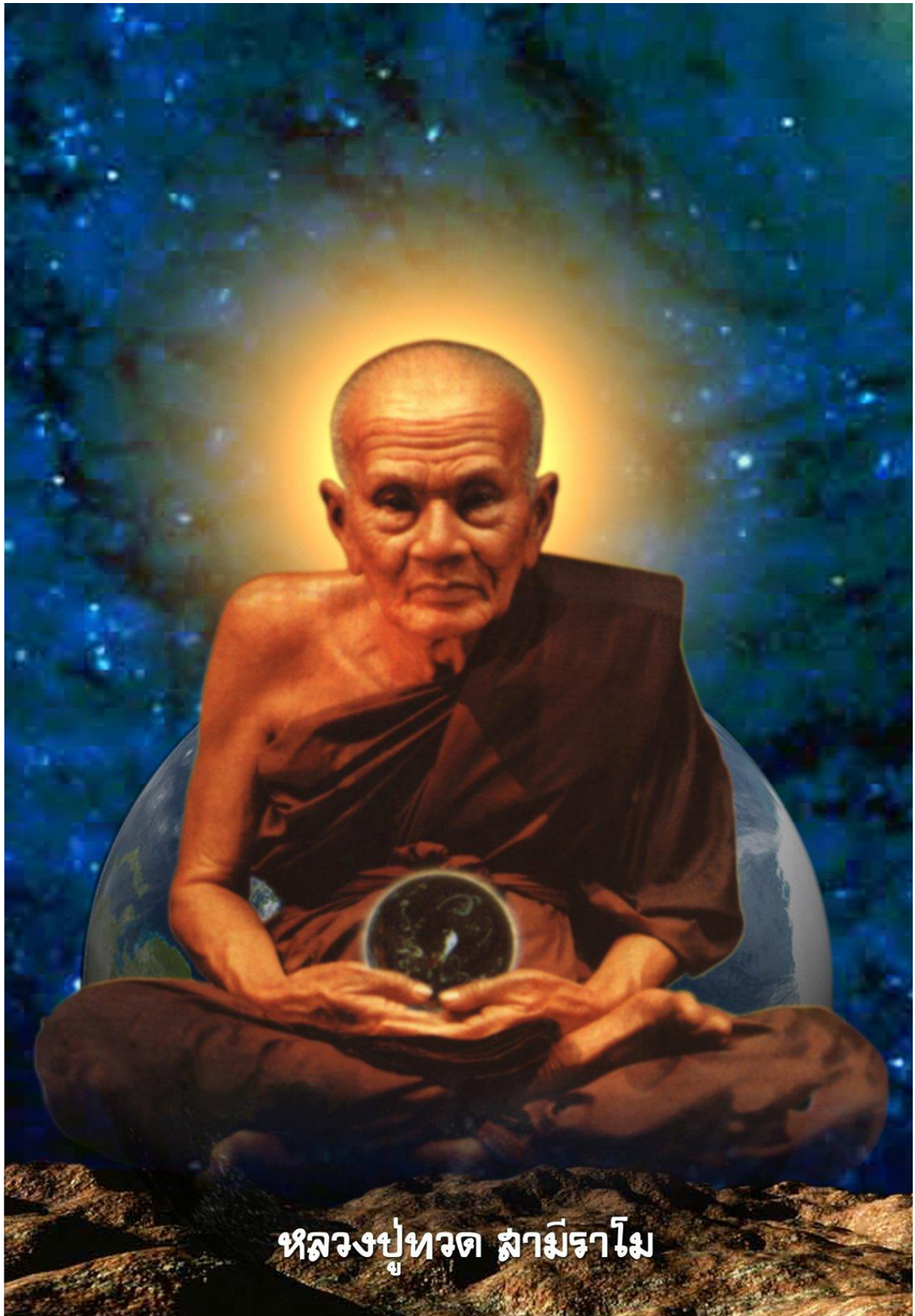
"การสวดมนต์ เป็นการฝากกระแสของความดี เวลาสวดแล้วนิ่งๆ จิตก็จะสบาย สะสมไว้นานๆ แล้วมันก็เป็นกำลัง จะไปเกิดหรือไม่เกิดก็ได้ แล้วแต่กำลังที่มี"

"ให้นั่งสมาธิ สวดมนต์ ให้เจนนึง ความสุขที่เกิดจากความสงบ มันสุขยิ่งกว่าสุขที่ไหนทางโลก พอปฏิบัติมานานๆ มันก็จะสงบและสบาย มันก็จะเลิกฮารมจได้ การกระทำต่างๆ ที่มันไม่ติได้ ทำสมาธิไป เราสามารถกำหนดอายุของเราได้ มันไม่ยากอย่างที่เราคิด ถ้าจะทำ... ทำเลย นึกถึง พระพุทธ พระธรรม พระสงฆ์ อธิษฐานขอท่านเป็นครูบาอาจารย์"

หลวงปู่ทวด สามเณรโม

หลวงปู่ดู่ พรหมปัญโญ

พระอาจารย์วรงค์คต วิจิตรโร

